

GAFFEA

MUSIK · JULI 2012 GRATIS

Exklusiv intervju med:

KAPTEN RÖD

“PUBLIKEN ÄR DE
BÄSTA BETYGSÄTTARNA”

BLOC PARTY

Rykten, lögnar och
storstadshets

**SCISSOR
SISTERS**

“Vi är fortfarande
världens bästa
popband”

Ny temaserie!

Superfans del 1:

**BRUCE
SPRINGSTEEN**

FUN. CHARLES BRADLEY ANNA VON HAUSSWOLFF FRIENDS HOLOGRAMS

Rocksmith™

AUTHENTIC GUITAR GAMES

VILL DU HELLRE STÅ PÅ SCENEN
ÄN IBLAND PUBLIKEN?
- DÅ ÄR ROCKSMITH™ NÅGOT FÖR DIG!

PROVA ROCKSMITH™ PÅ ROSKILDE FESTIVALEN
I GAME CITY VID SERVICECENTER WEST
DE 150 FÖRSTA VARJE DAG FÅR
EN ROCKSMITH T-SHIRT!

I BUTIKERNA

11.10.2012

ANSLUT EN RIKTIG GITARR
- OCH ROCKA DIG IGENOM FRÅN DAG 1

WWW.ROCKSMITH.COM

Epiphone
performance is our passion

© 2012 UBISOFT ENTERTAINMENT. ALL RIGHTS RESERVED. ROCKSMITH LOGO, UBISOFT, AND THE UBISOFT LOGO ARE TRADEMARKS OF UBISOFT ENTERTAINMENT. "PLAYSTATION" AND "PS" FAMILY LOGO ARE REGISTERED TRADEMARKS AND "PS3" AND THE PLAYSTATION NETWORK LOGO ARE TRADEMARKS OF SONY COMPUTER ENTERTAINMENT INC. KINECT, XBOX, XBOX 360, XBOX LIVE, AND THE XBOX LOGOS ARE TRADEMARKS OF THE MICROSOFT GROUP OF COMPANIES AND ARE USED UNDER LICENSE FROM MICROSOFT.

UBISOFT

MEHÄLL

“Sättet som folk reagerat på låten har ändrat dess graf sedan vi gjorde den.”

FUN OM MEGAHITTEN WE ARE YOUNG S.14

JUST NU

14 SPOT:

Fun., Friends, Holograms

20 KAPTEN RÖD

Reggaestjärna i mediaskugga talar ut

24 CHARLES BRADLEY

Från James Brown-imitatör till soulkung

26 SCISSOR SISTERS

Den flamboyanta partyorkestern

28 TEMASERIE: SUPERFANS

Bruce Springsteen

30 BLOC PARTY

Sverige-aktuella indierockare tillbaka med album

50 FINALEN:

Annika Östberg

ALLTID

05 INTRO

33 RECENSIONER

41 DEMO

43 LIVE

Rekommendationer, intervjuer och konsertkalender.

Live Nation by arrangement with The Agency Group

MUSE

2012.12.06

STOCKHOLM ERICSSON GLOBE

**KÖP
BILJETTER** LiveNation.se, Ticnet.se / 077-170 70 70, Ticnet-ombud
samt Stockholm Globe Arenas biljettkassa 077-131 00 00.

2012.12.07

MALMÖ MALMÖ ARENA

**KÖP
BILJETTER** LiveNation.se, Ticnet.se / 077-170 70 70, Ticnet-ombud
samt Malmö Arena 077-578 00 00.

WWW.MUSE.MU

GAFFA

ticnet
ticketmaster Sverige

GAFFA
Järntorgsgatan 12-14
413 01 Göteborg
Tel: 031-711 59 00
www.gaffa.se

REDAKTION

Chefredaktör

Johan Lothsson johan@gaffa.se

Redaktionsassistenter

Daniel Magnusson daniel@gaffa.se

Andreas Bäckman andreas@gaffa.se

Art Director

Martin Ellgaard Fredriksen mf@gaffa.se

AD-assistenter

Nikolaj Lassen nikolaj@gaffa.se

Katrine Skriver Christensen katrine@gaffa.se

Omslagsfoto

Johannes Giotas

Ord

Ametist Azordegan, Anders Fridh, Andreas Fällman, Björn Schagerström, Camila Astorga Díaz, Daniel Andersson, David Winsnes, Fredrik Franzén, Fredrik Thorén, Harald Broström, Henrik Tuxen, Josefin Bagge, Kristofer Elofsson, Magnus Sjöberg, Mathias Skeppstedt, Mats Almegård, Maria Stacke, Patrik Wirén, Tobias Öhgren, Tomasz Swiesciak, Özgür Kurtoglu

Bilder

Johannes Giotas, Nora Lorek, Michaela Tungström

Praktikanter

Christian Ploog, Sofie Lind

ANNONSERING

media.gaffa.se · Tel: 031-711 59 00

Per Lundberg GB per@gaffa.se · Tel: 031-357 02 60

John Adolfsson john@gaffa.se · Tel: 031-357 02 64

PRENUMERATION

gaffa.se/prenumeration

UTGIVARE

GAFFA Sverige AB
Järntorgsgatan 12-14
413 01 Göteborg
Org.nr.: 556795-6023

Direktör & ansvarig utgivare

Per Lundberg GB per@gaffa.se

Kreativ direktör

Robert Borges robert@gaffa.se

Int. redaktör

Peter Ramsdal peter@gaffa.se

Ekonomi

Peder Gervig peder@gaffa.se

Distribution

distribution@gaffa.se

Administration

GAFFA Sverige AB
Vester Allé 15
DK-8000 Aarhus C
adm@gaffa.se

TRYCK

Stibo Graphic

Deadline nästa nummer 9 juli

Nästa nummer av GAFFA kommer ut 3 augusti

INTRO

nytt, nödvändigt och nyttigt

5 höjdpunkter från Europavox

Är det för dyrt att gå på festival?

Ring, ring ... Hoffmaestro

Religiösa Madonna

ANNA VON HAUSSWOLFF FÖLJER UPP MED STÖRRE VISIONER

ORD: MARIA STACKE

ANNA VON HAUSSWOLFF vann många hjärtan med sin känslofyllda, starka sång och dramatiska pianospel med debuten *Singing from the Grave* från 2010. Hon är nu aktuell med uppföljaren, *Ceremony*, som släpps 18 juli. Den är inspelad i Annedalskyrkan i Göteborg och arbetsprocessen kan du följa i fem korta videodokumentärer på hennes hemsida. Mycket har förändrats. Soundet är bredare och visionen större. Bland annat intar kyrkorgeln en framträdande roll vilket ger skivan en högtidlig, nästan sakral, stämning.

– I kyrkan används orgeln ofta som ett kompinstrument till kören, men den kan så fruktansvärt mycket mer, säger Anna von Hausswolff om instrumentet. Den har ett oerhört omfång, tusentals klanger och flertalet stämmor, och kan låta på tusen olika sätt. Kanske bidrar kyrkorgeln till den gammaltestamentliga stämningen på skivan, kanske är det mitt låtskriveri ... Jag eftersträvar

ju något tidlöst och då är det kanske lätt att bli högtidlig.

Anna talar om skivan som en "berättande saga i form av musik", där flera handlingar utspelas, och låtarna noggrant arrangerats i ordning för att skapa en filmisk känsla.

Naturen har varit en viktig inspirationskälla och precis som naturen vill Anna von Hausswolff beskriva plattan som "dramatisk, odefinierbar, okänd och oberäknelig".

Själv tycker hon att *Ceremony* skiljer sig mycket från debuten:

– *Singing from the Grave* är kanske mer lättillgänglig och direkt, medan *Ceremony* är mer tidskrävande och experimenterande. Men rent lyriskt är jag inte lika inåtriktad som jag var på debuten, utan jag agerar både betraktare och aktör, och sången är mer riktad utåt, mot folket.

“Jag har experimenterat mer och följt min egen smak.”

Framförallt är skivan ett stort steg för Anna som låtskrivare, med instrumentella inslag som utmanar gränser mellan ljud och musik.

– Jag har experimenterat mer och följt min egen smak. Jag har tagit tid på mig att utveckla mina idéer och hade en stark vision redan innan jag började arbeta fysiskt med skivan, vilket jag inte hade till debuten. *Singing from the Grave* var en impuls, *Ceremony* är en vision. Den visionen finns fortfarande kvar och jag känner att jag precis börjat arbeta med den.

5 HÖJDPUNKTER FRÅN EUROPAVOX

Bild: Juan Alonso

EFTER DRYGT TRE TIMMAR MED TÅG FRÅN PARIS NÅR MAN STADEN CLERMONT-FERRAND, DÅR FESTIVALEN EUROPAVOX ARRANGERAS MED FOKUS PÅ NYA EUROPEISKA AKTER TOPPAT MED NÅGRA PUBLIKDRAGANDE HEADLINERS. GAFFA VAR PÅ PLATS UNDER ÅRETS FESTIVAL OCH FICK MED SIG FEM HÖJDPUNKTER HEM.

Django, Django (bilden)

Denna hjälpsade brittiska grupp skapar vad man kallar eklektisk pop. Men så enkelt är det inte att ringa in deras psykedeliska sväng, som tar vägen över Afrika, via brittisk 60-tal å la Kinks och folk, för att landa i framkanten av samtiden. Behöver vi nämna att de bildades på en konstskola? Missa inte Django, Django när de ger klubbspelning på Way Out West.

The Hives

Det är svårt som svensk att inte bli riktigt stolt när man ser The Hives utomlands. I Frankrike låter man rock 'n' roll få vara just rock 'n' roll – framför Howlin' Pelle Almqvist och de andra på scenen flyger kroppar omkring som om det vore en liten punkscen, när det i själva verket är festivalens final inför tusentals personer. Ljudet tillåts också att hålla rock 'n' roll-nivå. The Hives är på tårna och levererar fullblods-rock 'n' roll!

Shaka Ponk

Häftigt, sex man stort, band med väldigt underhållande video-projektioner i bakgrunden. Shaka Ponk

är ett franskt electro-rockband med influenser av funk och punk. Allt är väldigt crazy med en manlig vokalist som håller sig uppe i Mickey Mouse-registret medan den kvinnliga sångerskan ligger närmare de djupare tonerna. Ett av de populäraste party-banden på festivalen.

Ewert and the Two Dragons

Underfundig folkpop från Estlands huvudstad Tallinn som har nått ut i Europa. Handklapp och fina harmonier som leder tankarna till ikoner som Simon & Garfunkel. Sköna basgångar och mjuka engelskspråkiga vokaler. De växlar mellan elektriskt och akustiskt och levererar flera välkomponerade melodiska låtar.

Lecs Luther

"Jag är 18 år från Irland fast svart", så presenterar sig Lec's Luther för publiken. Men det är ingen Phil Lynott vi har att göra med här utan en rappare som gjort sig ett namn på nätet. Med stor uttrycksvilja över nedtonade melankoliska beats spottar han rader om att ta sig uppåt och framåt på klassiskt hiphop-maner.

PLUS & MINUS

⊕ Drygt 17 000 besökte Hultsfred i år. Det är en publikökning på 60 procent! Helt välförtjänt då Hultsfred, i god kamp med Way Out West, är Sveriges för närvarande mest vitala festival.

⊕ First Aid Kit designar kläder som ska säljas till förmån för utsatta och svältande barn i Västafrika. Sånt kan man inte annat än gilla.

⊕ Fotbolls-em gick ju åt helvete för svensk del, men *Jag fullkomligt jublar*, vilken hit! Roligare än fovoll.

⊕ Mumford & Sons inställt på Hultsfred. Peace & Love bokar Mumford & Sons. Peace & Love bjuder in Hultsfred-besökare till Mumford & Sons-konsert. Perfekt!

⊕ Yngwie Malmsteen är klar för *Sommar i P1*. Tema: "den bergochdalbana som varit mitt liv". Missa icke!

⊖ Hologram-trenden alltså. Mycket snack, lite verkstad. Och vill vi verkligen se Elvis Presley, Jim Morrison och Jimi Hendrix som fejkgestalter? Tveksamt.

⊖ I en intervju med Antiquet kom det fram att Billy Corgan vill pissa på Radiohead. Han menar att Jonny Greenwood är överskattad och ... orkah!

⊖ Dessa återkommande scenolyckor, sorgligt att det fortsätter att ske. Nu senast omkom en från Radioheads stab.

⊖ Nämner inga namn här, men kvällstidningar och deras "festivalrapporteringar". Skämt skämt skämt skämt, som Zeke Palm skulle ha sagt.

⊖ Ibland är beefar bara trött-samma, som i fallet Wayne Coyne vs. Erykah Badu. Orkar du ännu en? Sök då på "kiss my glittery ass" på GAFFA.se

GAFFA FRÅGAR:

Är det för dyrt att gå på festival?

ORD & BILDER: CHRISTIAN PLOOG

Sandra Rube
16 år, studerande

Är det för dyrt att gå på festival?

– Ja, lite kanske. Men jag tycker ändå att det är värt pengarna. En enda konsert skulle annars kosta lika mycket.

Vad gör du för att hålla kostnaderna nere?

– Innan jag åker till festivalen brukar jag äta hemma först. Sen åter jag bara ett mål på plats och åker hem igen på kvällen.

Felicia Engdahl
18 år, studerande

Är det för dyrt att gå på festival?

– Nej, inte Siesta i alla fall. Med tanke på vad man får så är det helt klart värt det.

Vad gör du för att hålla kostnaderna nere?

– Jag brukar gå till affären och handla och köpa med mig mat som typ ravioli. Annars köper jag maten på plats.

Clara Stensmar
17 år, studerande

Är det för dyrt att gå på festival?

– Jag tycker ändå priset är helt rimligt för de här tre dagarna man får på Siesta. Annars hade jag köpt min biljett i höstas istället när de var billigare.

Vad gör du för att hålla kostnaderna nere?

– Jag åter hemma om det går. Och i och med att jag också sover hemma så behöver jag inte köpa tält och sovsäck.

Felicia Pauckstadt
19 år, studerande

Är det för dyrt att gå på festival?

– Nej, det finns så många bra artister som man kan se vid samma tillfälle. Det är nära till allt och man kan se scenen från öltältet. Man har camping och sovplats. Helt klart värt.

Vad gör du för att hålla kostnaderna nere?

– Jag har tagit med bullar från min skola! Mamma har även köpt mat till mig. Sen åkte jag och en kompis tillbaka till Lund och kåkade lunch där.

Bild: Kenneth Cappello

ANTON
WILHELMSSON

ULF
ELMANDER

TORNY
IBRAHIMOVIC

PERNILLA
ROSENBERG

LARS
LUSTIG

WIKING
KÄLLSTRÖM

KARIN
ELM

LIZA
LARSSON

PÄR
OLSSON

PELLE
ISAKSSON

JALLE
MELLBERG

AVBYTARE
STEFAN GRANKVIST
JOEL SVENSSON

SVERIGES GRYMMASTE UPPSTÄLLNING!

och då har vi inte berättat om våran sommarkampanj....

FIRST AID KIT - LISA HANNIGAN - TEMPER TRAP - HENRIC de la COUR
AMANDA MAIR - KAPTEN RÖD - DAVID URWITZ - BLUE FOR TWO
ANNA VON HAUSSWOLFF - DANKO JONES - BOB HUND - AGNES OBEL
DE LA SOUL - BAND OF SKULLS - SIMIAN MOBILE DISCO - FAMILJEN
och många fler.... finns i din skivbutik till fantastiska priser under hela sommaren!

BORDER
MUSIC

Sveriges i särklass starkaste independent distributör!

Min spellista: CALIGOLA

Vad har inspirerat kollektivet musikaliskt?

Malcolm McLaren: Buffalo Gals

McLaren fick idén efter att ha hört Afrika Bambaataa och Universal Zulu Nation. Det var när han hörde hiphop för första gången och upptäckte scratching-tekniken som han senare skulle använda till den här låten.

Diana Ross: Upside Down

Låten var skriven av Bernard Edwards och Nile Rodgers (från bandet Chic) med tanken att Aretha Franklin skulle spela in den. Men Franklin vill inte ha den och Motown skickade vidare materialet till Ross.

Patrice Rushen: Forget Me Nots

Basgången är särskilt lätt att komma ihåg och spelades av session-basisten Freddie Washington på albumet.

Michael Jackson: Dont Stop Til You Get Enough

Jackson sa att texten inte var en referens till sex, men att den kunde handla om vad än människor vill att den skulle handla om.

James Brown: I Got You

En av Browns signaturlåtar. Den har också ett framstående altsax-solo av Maceo Parker.

Bob Marley: I Shot the Sheriff

Marley förklarade avsikten: "Jag vill säga 'jag sköt polisen' men regeringen skulle ha gjort väsen av sig, så jag sa 'jag sköt sheriffen' istället ... men det är samma tanke: Rättvisa."

Justice: Genesis

Justice är kända för att ta med starka rock- och indie-influenser i deras musik och image.

Young Money: Roger That

Lil Wayne, Nicki Minaj och Tyga rappar på den här låten. Nicki Minaj skrev på sin twitter att ingen av de tre rapparna på låten faktiskt någonsin träffat låtens producent, Phenom.

Hitta spellistan i vår Spotify App:
open.spotify.com/app/gaffa

ALBUM PÅ VÄG

★ STJÄRNFALLET ★

Av Benedicte Maria

Elvis följer i Tupacs fotspår. Hologram-skapare har slutit avtal för att återuppliva rockikonen. Framtiden står nu öppen för avlidna musiker.

YEASAYER

Titel: *Fragrant World*

Fakta: Brooklynbandets tredje giv följer upp de kritikerrosade albumen *All Hour Cymbals* från 2007 och *Odd Blood* från 2010. Septetten har tidigare turnerat med bland annat MGMT.

Släppdatum: 21 augusti

Spår: *Fingers Never Bleed, Longevity, Blue Paper, Henrietta, Devil and the Deed, No Bones, Reagan's Skeleton, Demon Road, Damaged Goods, Folk Hero Shtick, Glass of the Microscope.*

Bonusfakta: Bandet har sagt att skivan delvis är inspirerad av dystopiska berättelser som filmen *Blade Runner*. Ena frontmannen Chris Keating lyssnade mycket på r'n'b under inspelningsprocessen.

ALANIS MORISSETTE

Titel: *Havoc and Bright Lights*

Fakta: På American Music Awards i fjol meddelade Morissette att hon hade gjort totalt 31 låtar och att hon nu var tvungen att välja tolv av dessa till albumet. Skivan är hennes åttonde studioalbum sedan den självbetitlade debuten från 1991.

Släppdatum: 28 augusti.

Spår: *Guardian, Woman Down, Til You, Celebrity, Empathy, Lens, Spiral, Numb, Havoc, Win and Win, Receive, Edge of Evolution.*

Bonusfakta: Alanis Morissette kommer från Kanada men har både ungerska och franska rötter. Förutom sångkarriären har hon även medverkat i filmer och tv-serier. Några produktioner inkluderar *Weeds*, *Curb Your Enthusiasm* och *Sex and the City*.

AEROSMITH

Titel: *Music from Another Dimension*

Fakta: Aerosmith kallas ibland för "The Bad Boys from Boston" och har nu rockat på i över 40 år. Skivan är den första sedan *Honkin' on Bobo* från 2004 och 15:e studioalbumet totalt.

Släppdatum: 28 augusti.

Spår: *What Could Have Been Love, Beautiful, Street Jesus, Legendary Child, Oh Yeah, We All Fall Down, Another Last Goodbye, Out Go the Lights, Love Three Times a Day (Hello Goodbye), Closer, Shakey Ground, Lover a Lot, Freedom Fighter, Up on the Mountain.*

Bonusfakta: Aerosmith har använt sitt varumärke i flera branscher. 2008 släpptes spelet *Guitar Hero: Aerosmith* och 1999 invigdes gruppens egen berg- och dalbana på Disneyland i Paris.

OWL CITY

Titel: *The Midsummer Station*

Fakta: Owl City består av Adam Young som slog igenom ordentligt 2009 med skivan *Ocean Eyes*, på vilken bland annat hitsingeln *Fireflies* låg. Han har även medverkat i andra musikprojekt, som i mer akustiska *Sky Sailing*. Nya albumet blir det fjärde i ordningen.

Släppdatum: 14 augusti.

Spår: *Take It All Away, Shooting Star, Gold, Dementia ft. Mark Hoppus, m.fl.*

Bonusfakta: När Adam Young skulle släppa det fantasieggande albumomslaget gjorde han det i form av ett pussel på nätet för fansen att knäcka. När det var gjort publicerade han omslaget på sin Facebooksida i slutet av maj.

THE KILLERS

Titel: *Battle Born*

Fakta: Las Vegas-bandets trummis Ronnie Vanucci har kallat nya skivan för deras "svåra fjärde album". The Killers har sedan starten 2002 hunnit släppa tre fullängdare, varav den senaste hette *Day & Age* och kom 2008.

Släppdatum: Augusti.

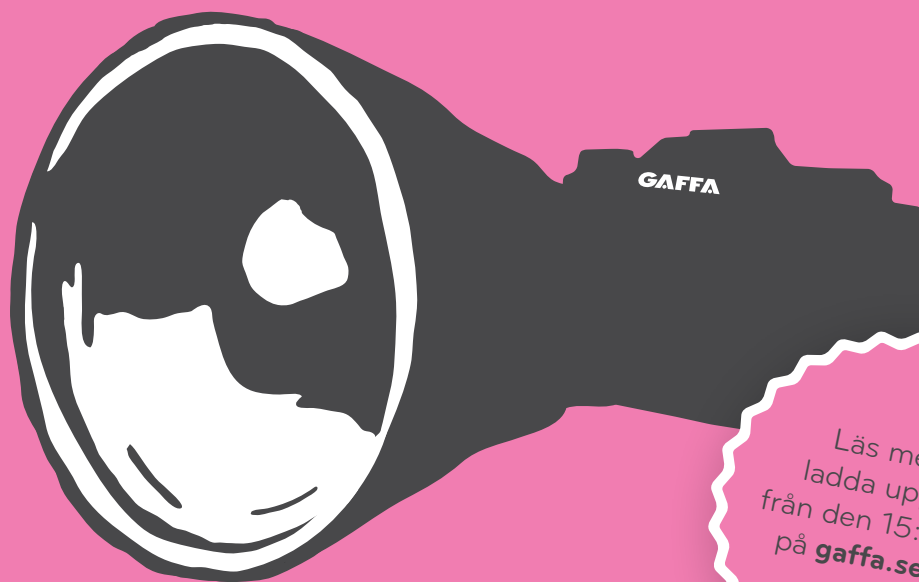
Spår: *Heart of a Girl, Flesh and Bone, Carry Me Home, Runaways, m.fl.*

Bonusfakta: *Battle Born* är uppkallat efter bandets hemstat Nevada, men också efter studion där skivan spelades in. Frontmannen Brandon Flowers har tidigare nämnt att albumet kommer vara fullt av "episka berättelser" skildrade genom "riktig rock". Sedan senaste släppet har både han och basisten Mark Stoermer gett ut var sitt soloalbum.

GAFFA UTSER ÅRETS BÄSTA MUSIKFOTO

DELTA I TÄVLINGEN NU I HÖST

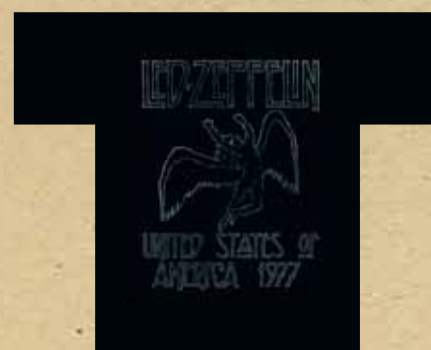
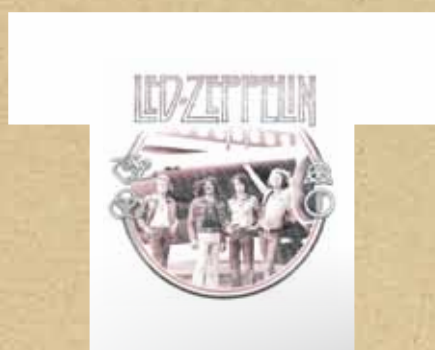
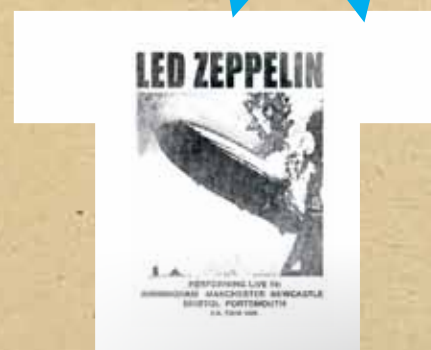
Läs mer och
ladda upp foton
från den 15:e augusti
på gaffa.se/photo

KÖP DIN T-SHIRT HÄR!

MASSOR AV LED ZEPPELIN-TRÖJOR I DIN FANSHOP #1

T-SHIRT
VÄLJ SJÄLV
199,-

Se vårt stora urval av merchandise och musik från alla klassiska band och massor av nyheter

MERCHANDISE - CD-SKIVOR - VINYL - DVD/BLUERAY - BÖCKER - POSTERS - HÖRSELSKYDD

BESÖK GAFFA.SE/SHOP

GAFFA SHOP

11 ESSENTIELLA

ORD: DANIEL MAGNUSSON

1 Ruin CAT POWER

Kommande *SUN* är Chan Marshalls första album på sex år med helt nytt material. Med *Ruin* lovar hon en hel del. Den behagliga rösten ackompanjerad av gitarrer i discotakt. En vers och en refräng som kravlöst håller varandra i handen. Man kan inte annat än älska detta.

Bild: Stefano Giovanni

2 Broken Glass TOMAS BARFOD

Samarbetet med Nina Kinert gav så mycket och ett par månader efter det kom ett helt lysande album – *Salton Sea*. Att det är svårt att välja något spår från skivan bevisar hur tät och sammansatt den verkligen är. *Broken Glass* är som ljudet från en nyvaken och mysig Bibio, som vill beskriva Köpenhamns kala utkanter.

3 Mountains Crave ANNA VON HAUSSWOLFF

En sann konstnär går sin egen väg. Anna von Hauszwolff är för närvarande en av Sveriges starkaste musikaliska karaktärer. Om hon vill släppa en skiva med kyrkogelmusik så må det ske. Och resultatet går inte att med ord beskriva när ett ord som "episkt" helt har förlorat sitt värde. Monumentalt kanske?

4 Revenge A PLACE TO BURY STRANGERS

Den här powertrion är mästare på oljud, det vet vi sedan tidigare och albumet *Worship* bär ej på några överraskningar. På *Revenge* är sång, instrumentering, sönderdistade ljudkaskader satt på alldeles perfekta nivåer. Det här är musik att spränga hjärnan med när inget annat fungerar. Den som inte fattar kan dra åt helvete, ungefär.

5 She Got a Wiggle DEXYS

Nu för tiden är Dexys (tidigare Dexys Midnight Runners) mer kabaré än toksvetig jakt på soulrebeller, men det nya klår frontmannen Kevin Rowland ytterst fint. På det nyläppta albumet *One Day I'm Going to Soar* får vi till oss ett hämmt sound, tillbakalutat och bekvämt. Mums mums för själen.

6 Daredevil FIONA APPLE

Innan världen överbefolkades med klasiskt skolade quirky pop-pianister fanns Fiona Apple och spred sin kreativitet på alla sätt hon kunde – och inte kunde för den delen. Nu har den New York-bördiga singer-songwritern taggat ner, men fortsätter att följa det eklektiska. Senaste albumet (med evighetslång titel) är informationstätt, utan att det gör ont.

7 Stress HOLOGRAMS

ABC City är en direkt punksmocka, det vet vi nu. *Stress* som även den existerar på stockholmssuburbens självbetitlade debut är minst lika clean, lika hård och kompromisslös. Mer garage och punk än postpunk. Fuck art let's dance, för att använda sig av en sliten engelsk mening. Bandmedlemmarna jobbar i en fabrik. Förhoppningsvis inte så länge till.

8 När mitt blod pumpar i dej NORDPOLEN

Vill man göra det lätt för sig kan man avfärda Nordpolen som ännu en ångestdrypande hormonstinn tonåring som behöver släppa Nietzsche och andas lite. Men då har man missat typ hela grejen. Pelle Hellström är till skillnad från många andra på den här planeten en tänkande person, som även kan tillverka klistriga melodier och snygga texter om åtrå.

9 Innocence Is Sense EL PERRO DEL MAR

Inlevelsen är total och spänningen är något olidlig. Vad är det egentligen Sarah Assbring sitter och ruvar på? Ska man tro *What do You Expect* och nu senast *Innocence Is Sense* är vi ljusår ifrån det senaste albumet *Love Is Not Pop*. Men vi får förhoppningsvis alla svar när den kommande fullängdaren *Pale Fire* landar.

Hitta länkar till alla låtar på gaffa.se/11E eller scanna koden:

10 I'll be Allright PASSION PIT

Stompanet känns igen. Så även förmågan att skapa utsökta, hysteriska indiepopdängor. Passion Pit är tillbaka och det roliga är att precis alla, från den nyfikna tonåringen med snedlugg till den avdankade rockjournalisten med kal hjässa tar till sig detta med glädje. Ty det är sommartider. För vad kan det annars bero på? Pang rakt i solens [sic] plexus. Så känns det.

11 Barely Standing feat. Datsik & Sabi DIPLO

Det börjar bra. Omslaget till Diplos nya ep är en solklar homage till anarkistkollektivet CRASS omslagsetetik. Det här är också punk, fast i en något annorlunda form än vad 77:orna är vana vid. Musiken wobblar runt, går elektronisk bärsärkagång och fäster sig till slut som svamp på fötterna. Dansa. Aldrig pausa.

RING, RING ... HOFFMAESTRO

De är just nu ute på en lång sommarturné runt om i Europa och Sverige. GAFFA ringde upp Hoffmaestros sångare Jens Malmlöf och pratade spritbuffé, pojkdrommar och hatiska journalister.

ORD: ANDREAS BÄCKMAN

Tjena Jens, hur är läget?

– Jo, vi sitter och lunchar i Stockholm och peppar inför våra spelningar på Hurricane och Southside i Tyskland och sen Peace & Love i Borlänge.

Ja, ni är mitt i turnén och har väl precis spelat på tyska Rock Am Ring och Rock Am Park också?

– Jodå, vi har ett litet uppehåll nu bara och då passade vi på att åka tillbaka till Stockholm.

Vad är den största skillnaden mellan att spela i exempelvis Tyskland och i Sverige?

– Alltså i Tyskland är det ju extremt mansdominerat, både vad gäller band och publik. Det är väldigt röjiga spelningar och någon gång fick jag för mig att få till en Wall of Death, vilket vi fick lite reprimander för senare, folk har ju tydligen dött i massor på det sättet. Så det var dumt. Men ja, det är sjukt grabbigt och bärsigt där nere, därför ska det bli roligt att spela på Peace & Love där det är mer jämnt fördelat.

Ni har en rätt fullmatad turné i sommar va?

– Ja, det har fyllts på här nu såg jag när jag fick turnéplanen av min manager. Vi hade egentligen tänkt och ta det ganska lugnt och bara spela

“Att spela på Wembley är den största drömmen.”

utomlands men vi valde att göra några gig i Sverige som vi tyckte om.

Ni föredrar utlandet?

– Det har ju varit en del av pojkdrommen att få åka ut i världen och spela. Vi hade några gig i utlandet förra året, och det känns som det är nästa steg att ta att låta det bli fler. Det är skitkul att spela i Sverige också, men man märker ju att man kan varenda scen, och känner igen personalen på dem.

Vad skulle fullborda pojkrömmen?

– Att spela på Wembley är den största drömmen. Att gå in på scen inför ett fullsatt Wembley, då

kan jag få en kula i huvudet sen och vara nöjd med det.

Är det slitsamt med en så lång turné?

– Jo, det är slitsamt, men inte så mycket i utlandet där man ju blivit så bortskämd med schyssta loger, men när man sen kommer hem och får en back öl och en påse chilinötter och får hänga i nåt litet rum. Det är lite trist.

Ni har ju lite små pauser på turnén. Finns det tid till annat då?

– Jo, vi har köpt ett gammalt 1700-talshus söder om söder som vi bygger studio i, så vi håller på och snickrar och målar när vi kommer hem. Det är väldigt skönt att göra nåt sånt hantverksmässigt. Nu slipper vi att hyra in oss i nån studio för tre lax om dagen också. Då får man inte ha en dålig sängdag eller trumdag, nu kan vi lägga trummor i två veckor om vi vill det.

Festar ni mycket när ni är ute?

– Vi brukar dela upp det, vi har en särskild gråtbil och där sitter gråtgänget som vill hem tidigt och som rusar iväg efter spelningen för att sova. Men det fina är att när man är så många så kan man skifta.

Vilken bil sitter du i då?

– Jag har en stående plats i båda bilarna, kan man säga, haha. Alltså många säger att ”det går inte att hålla på att festa när man turnerar”. Jag tänker tvärtom, en alkoholfri turné, hur fan skulle det ens gå till? Var man än kommer så står det en spritbuffé uppdukad och det är fem timmar kvar till giget.

Blir ni trötta på varandra?

– Jojo, vi blir sjukt trötta på varandra. Förra sommaren gjorde vi upp en fotbollsturnering och spelade mot varandra. Det slutade mer eller mindre med slagsmål när det stod 4-4 i matcher. Vi kunde inte spela den sista för det var så uppeldat. Vi slängde doxor på varandras ansikten och såna saker, och det var nog inte bara fotbollen det handlade om. Det är inte så att man ringer upp någon i bandet direkt efter turnén direkt.

Men ni umgås privat också?

– Jo, men det gör vi, det är inte så att vi sitter i olika bilar och är griniga på varandra, men det

är just i slutet av en lång turné som det är jävligt jobbigt, då blir man rätt mätt.

Kritiker brukar ofta säga er, medan den stora massan verkar älska er. Bryr ni er om vad som skrivs i tidningarna?

– Jag kan säga såhär. I början gick jag runt med ett block där jag skrivit upp folk som skulle få käften inslagen, men sen har man ju insett att deras ord inte har påverkat någonting. Om de vill sitta där i kallingarna och hata framför laptopen så kan de få göra det. Jag kan köpa det när det går så bra för oss som det gör.

Samtalstid: 22.25

Temaspellista:

RELIGIÖSA MADONNA

GAFFAs Mats Almegård har samlat Sverige-aktuella Madonnas bästa låtar på temat religion.

Like a Prayer

I'm a Sinner

Devil Wouldn't Recognize Me

Paradise – Not For Me (album version)

Sky Fits Heaven

Shanti/Ashtangi

Sanctuary

Oh Father

Act of Contrition

Papa Don't Preach

Hitta spellistan i vår Spotify App: open.spotify.com/app/gaffa

KORT & GOTT

Nyheter från GAFFA.se

DAVID BYRNE och **ST VINCENT** går ihop och släpper gemensamt album i september.

PAUL MCCARTNEY, **DURAN DURAN**, **PAULO NUTINI**, **SNOW PATROL**, med flera uppträder på OS-ceremoni.

PET SHOP BOYS släpper nytt album i september och jobbar med **Kanye West**-producent.

THE CARDIGANS sångerska, **NINA PERSSON**, har tilldelats SKAP:s pris i **KAI GULLMARS** minne.

GREEN DAY bekräftar att tre album med helt nytt material är på väg.

WE ARE THE OCEANS sångare lämnar bandet. **DAN BROWN** vill bli manager istället. **HULTSFRED** blir

dokumentär. Filmen berättar om den nästan 30 år långa historien bakom festivalen.

FLEETWOOD MAC-gitarrist tog sitt liv. **BOB WELCH** hittades död i sitt hem, skjuten i bröstskogen. **BEATLES**-museum läggs ner

på grund av för få besökare. **MEGADETH** tvingades avbryta spelning. Publiken kastade sten mot bandets frontman.

SLIPKNOT startar egen festival. Ger sina 'Maggots' Knotfest.

VÅRA ARTISTER

THE SOUNDTRACK OF OUR LIVES
SÖNDAG 1 JULI PRIS: 365,-

JILL JOHNSON SÖNDAG 15 JULI PRIS: 365,-
WEeping WILLOWS SÖNDAG 22 JULI PRIS: 365,-
BROLLE SÖNDAG 6 AUGUSTI PRIS: 365,-

MITTA TILL OSS
För vägbeskrivning och mer info gå in på vår hemsida: frelugatradgardsscense.se

ticnet **FRELUGA** TRÄPÅRÄSSEN

GÄVLE KONSERTHUS PRESENTERAR

Daniel Lanois

ENDA KONserterN I SVERIGE!

Torsdag 6 december
Gevaliasalen 19.30

BILJETTER
Ticnet: 077-170 70 70
www.gavlekonserthus.se

FACEBOOK
www.facebook.com/gavlekonserthus

gävle konserthus

BEACHWOOD SPARKS *The Tarnished Gold* **OUT NOW**

KING TUFF CD/LP **OUT NOW**

HUSKY *Forever So* CD/LP **OUT NOW**

JAILL *Traps* CD/LP **OUT NOW**

NEW RELEASES FROM SUB POP

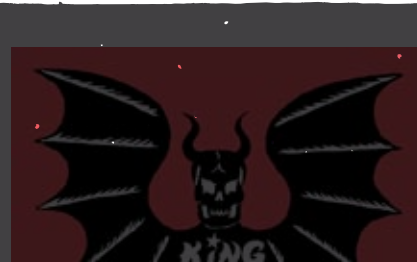
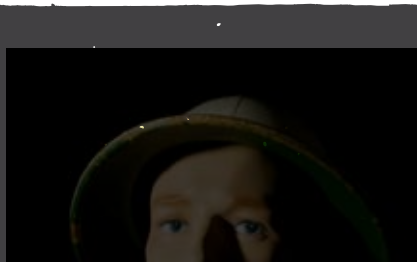
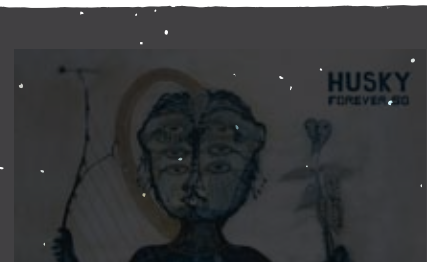

KING TUFF CD/LP **OUT NOW**

HUSKY *Forever So* CD/LP **OUT NOW**

JAILL *Traps* CD/LP **OUT NOW**

BEACHWOOD SPARKS *The Tarnished Gold* **OUT NOW**

SPOT

nya namn i rampljuset

FUN. NÄR EN LÅT LYFTER ETT BAND

ORD: CHRISTIAN PLOOG

VI HAR HÖRT historien förut. Ett gäng musiker som spelat i årtal och haft några mindre framgångar, vars karriärer plötsligt briserar som en bomb. I New York-bandet Funs fall kom detonationen i och med en enda låt: hitsingeln *We Are Young*.

Förutom att ligga etta på listorna i både USA och England har låten sipprat ut i alla möjliga forum. Från tv-serier som *Gossip Girl* och *Glee* till en reklamfilm under Super Bowl.

– Det är intressant det där eftersom vi verkligen inte tänkt på det alls, säger Funs gitarrist Jack Antonoff. Sättet som folk reagerat på låten har ändrat dess graf sedan vi gjorde den. Den har nått en ny nivå av spänning. Folk brukar berätta om hur de upplevt den, som till exempel på sin examen. Nu känns det nästan som en ära att spela den.

We Are Young var förstasingeln från trions färska andra album *Some Nights*. Tre år har gått sedan debuten *Aim and Ignite*, och han tycker att den största skillnaden albumen emellan är bandets självförtroende.

– Med *Aim and Ignite* hade vi bara börjat. Vi hade så mycket att bevisa för världen och för varandra. *Some Nights* har handlat om att behålla vårt episka,

enorma sound, men utan att göra det på ett sätt som avslöjar allt. Och det kommer från en annan typ av självsäkerhet som du egentligen bara kan få från ett andra album.

Ni påminner en del om Queen i hur ni låter. Vilka är era influenser?

– Vi är mer influerade av saker som inte är självklara i vår musik. Som Bruce Springsteen till exempel. Kanske inte just i hans musik som sådan, utan mer i energin och autenticiteten som kommer med sådan typ av musik. Eller som Robyn, som är en av mina absoluta favoritartister. Hon har en perfekt fördelning i att vara spännande, rolig och over the top. Det är fantastisk pop, men hennes texter kan samtidigt få dig att gråta i timmar, för de är också så otroligt förödande och ärliga.

Just nu är trion ute på en turné som spänner över USA, Europa och Australien. Den 22 september kommer de till Stockholm och Debaser Medis. Enligt Jack Antonoff handlar livespelningar inte bara om att gå ut på en scen och spela sitt senaste album. Det är snarare viktigare att tillsammans med publiken skapa något som är annorlunda och unikt för ögonblicket.

– Publiken är en stor och viktig del av vår liveshow. Vi spelar inte bara inför en folkmassa. Det handlar också om något vi gör gemensamt – hur alla sjunger med och hur alla jobbar tillsammans för att skapa något större.

Fun är annars inget band som lever någon rock'n'roll-myt med vilda fester, om man får tro bandets gitarrist. De tre killarna prioriterar istället att bara ta det lugnt och umgås.

– Vår favoritsyssla är faktiskt att äta lite mat och bara titta på film hela natten. Vi hänger bak i turnébussen och kollar gräsliga tv-program och filmer.

Vad tror du Fun är om fem år?

– Jag hoppas att vi är lika hungriga då som nu, eftersom hela vår målsättning är att bli bättre och bättre. Vi vill pusha oss själva till att göra bättre album. Framför allt hoppas jag att vi inte har blivit för bekväma av oss. **G**

Some Nights
2012

Aim and Ignite
2009

“Det är fantastisk pop, men hennes texter kan samtidigt få dig att gråta i timmar, för de är också så otroligt förödande och ärliga.”

JACK ANTONOFF OM SVENSKA FAVORITEN ROBYN

VEM? Fun utgörs av Nate Ruess på sång, Andrew Dost på keyboard och Jack Antonoff på gitarr. Var och en i trion har tidigare ett förflutet i banden The Format, Anathallo respektive Steel Train.

VAD? Musiken har beskrivits som storslagen och bandet har sagt att de hämtat inspiration från alla möjliga håll. Totalt har de släppt två album. Debuten kom 2009 och hette *Aim and Ignite*, och den senaste *Some Nights* släpptes i februari.

VAR? Fun bildades 2008 i New York City. Hitsingeln *We Are Young* gästas av den amerikanska soulsångerskan Janelle Monáe. Låten har legat etta på listorna i både USA och England. 22 september kommer fun till Stockholm för en spelning på Debaser Medis.

PRENUMERERA

Få GAFFA direkt i din brevlåda för **endast 29,-** kr per månad!

SMS:a
"GAFFA NAMN, ADRESS"
TILL
71 200
eller beställ på
gaffa.se/prenumeration

GAFFA utkommer med 12 nummer per år. Priset är inklusive leverans.

Villkor: Pris per tidning inkl. porto + operatörens trafikavgifter. Beloppet dras på din mobilräkning.
14 dagars ångerrätt enligt www.sms1919.dk/fr **Uppsägning:** Skicka "GAFFA STOP" till 71 200
Tjänsten erbjuds av GAFFA Sverige AB - Järntorgsgatan 12-14 - 413 01 Göteborg - Tel: 031 711 5900

GAFFA
ALLT OM MUSIK

“Vi börjar dansa med folk och gör publiken till en del av vår show.” NIKKI SHAPIRO

FRIENDS VILD SHOW PÅ VÄG TILL SVERIGE

ORD: MARIA STACKE

FRIENDS VANN I höstas mark på musikbloggar med funkiga, 80-talsinspirerade singeln *I'm His Girl* och den tillhörande lo-fi-nostalgiska musikvideon. Tidigare i somras släpptes det lika svängiga som spretiga debutalbumet *Manifest!*. GAFFA har pratat med gitarristen Nikki Shapiro.

Hur har hajpen som föregick skivsläppet påverkat er?

– Du vet, när folk gillar en grej du gjort så mycket så blir det något av en mindfuck. Och det får dig att fundera på att göra det lätt för dig, och upprepa dig själv. Men det ville vi inte, så vi har fortsatt göra musik så som vi känner för det.

Och *Manifest!* kan knappast beskyllas för att vara enformigt album. Sångerskan Samantha Urbani gnyr som en lite skitigare Mariah Carey, för att i nästa stund rappar som Neneh Cherry, medan bandet

rör sig genom psykedelisk pop, till funkiga basgångar och discotrummor. Självt beskriver Nikki Shapiro deras debut som "en blandning låtar skrivna av fem förvirrade personer". Men Friends har inte enbart blivit omskrivna för sin attitydstinna pop, också deras liveshower har blivit vida beryktade, framförallt för att de utmanar gränsen mellan band och publik, mellan konsert och fest. Shapiro beskriver en typisk Friends-konsert.

– Samantha tar vanligtvis kontakt med publiken, vilket hon gjort sedan vår första spelning tillsammans. Vi börjar dansa med folk och gör publiken till en del av vår show. Vi har alltid skitkul, och målet är att skapa en positiv stämning.

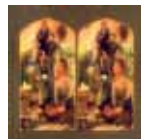
Vilket har varit er bästa spelning hittills?

– När vi spelade på South by South West. Det var väldigt varmt och alla tog av

sig på överkroppen, både killar och tjejer. Det var coolt. Efteråt badade alla nakna.

Tycker du det här låter lovande och vill uppleva något liknande får du passa på att se bandet på deras klubbspelning på Way Out West i augusti. Självt säger Shapiro halvt ironiskt, halvt på allvar, att Friends kanske överger den positiva tonen i framtiden:

– Jag skulle vilja skriva lite mörka låtar till Friends, mörka och tråkiga. Tråkigt är det nya roliga, du vet. **G**

Manifest!
(Lucky Number, 2012)

VEM? Friends består, föga förvånande, av fem goda vänner. Nikki Shapiro om hur de bildades:

– Jag och Mathew Molnar hörde en demo Samantha Urbani gjort. Vi gillade det och började snacka om att bilda ett band. Plötsligt en dag, när vi inte hade något bättre för oss, hände det!

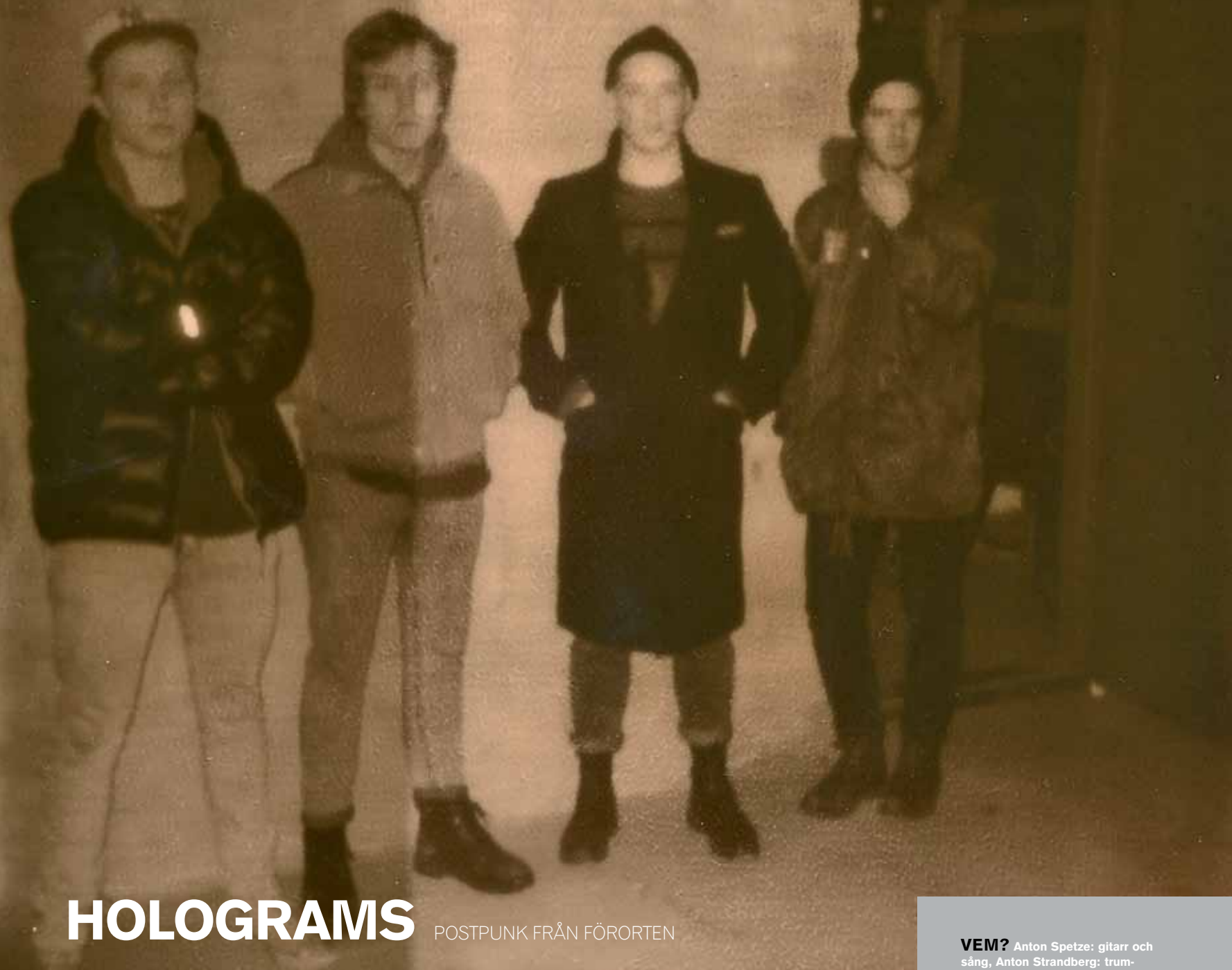
VAD? Friends hämtar sin inspiration från många håll men den röda träden genom allt de gör är rytmen.

– Vi baserar alltid en låt i rytmen, och sen lägger vi till så lite som möjligt. Vi försöker skriva superenkla låtar, vilket är en utmaning, säger Nikki Shapiro.

VAR? Bandet omtalas ofta som ett "Brooklyn-band". Enligt Shapiro är det dock inget de identifierar sig särskilt med.

– Brooklyn är fantastiskt, men vi skulle kunna vara ett band varsomhelst, säger han.

HOLOGRAMS

POSTPUNK FRÅN FÖRORTEN

ORD: BJÖRN SCHAGERSTRÖM BILD: JULIA PERSSON

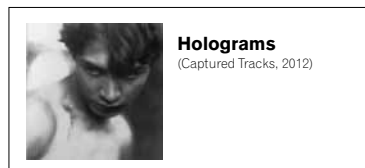
NÄR DEN PUNKIGA popkvartetten Holograms skickade iväg videon till sin låt *ABC City* dröjde indiebolaget Captured Tracks grundare Mike Sniper inte länge med svaret: “Skicka inte musiken till någon annan!” Det amerikanska skivbolaget, där även namn som Wild Nothing och Beach Fossils huserar, la vantarna på Holograms direkt. Gruppen fick tre månader för att spela in ett album. En tidsram som tycktes passa det till höres nervigt otåliga bandet väl. Tittar man på låtlistan för Holograms kommande albumdebut verkar dessutom titlar som *Chasing My Mind*, *Fever*, *Stress* och *Memories Of Sweat* tala sitt tydliga språk.

– Ja, musiken är det vi gör för att fly undan rastlösheten i förorten. Och det kanske man hör. Det är ett uttryck för tristess, ångest och leda. Det är sådana, haha, klassiska känslor som ger upphov till vår musik.

En söndagsförmiddag i juni i hemstaden Stockholm svarar den nyvakna Holograms-gitarristen och sångaren Anton Spetze i telefon. Två dagar tidigare kom bandet hem från en rörig men rolig Europaturné bestående av förbandsgig till postpunkbandet och skivbolagskamraterna The Soft Moon och egenbokade spelningar. När Holograms skulle ta färjan till London hade de inte råd med biljetten och senare brakade deras turnébil ihop.

Bandet fick ta tåget till Paris där motgångarna vägdes upp av entusiasmen hos dem som kom för att bevittna bandet. Ryktet om Holograms har på kort tid spridit sig snabbt och långt. I höst hägrar turnéer i USA och Europa och innan dess festivalsommaren. Deras snart två år gamla historia började på sätt och vis med en synth av märket Korg.

– När vi skulle börja spela berättade Andreas om en Korgsynth som han gärna ville använda. Det var faktiskt det vi började snacka utifrån, att göra lite liknande musik som vi gjort i tidigare band fast använda oss av synthen. Vi har inte tänkt så mycket på vad som är vår grej men vi har nog någon sorts kollektiv uppfattning om vart vi vill någonstans. Det gäller ju framförallt att behålla en nerv. **G**

VEM? Anton Spetze: gitarr och sång, Anton Strandberg: trummor, Filip Spetze: synt, Andreas Lagerström: bas och sång. Filip och Anton Spetze är bröder.

VAD? Mörk postpunk och rastlöst drivande pop i tät kombination.

VAR? Bor och verkar söder om Söder. I videon till låten *Hidden Structures* går bandet omkring bland industriområden och långa hemmakvarterens gator. Holograms bildades på undergroundklubben Savage som anordnas på en båt i Stockholm.

– Det är två stycken riktiga eldsjälur som driver klubben. Vi har spelat där med vårt gamla band med det smått oförståeligt dåliga bandnamnet Holy Hoofbeats och Andreas med sitt The Zips vieldigt många gånger. Det var så vi träffades och bestämde oss för att starta upp Holograms, säger Anton Spetze.

FRED & KÄRLEK!

Allt om Peace & Love – inför, under och efter
NYHETER / RECENSIONER / BILDER / INTERVJUER

GAFFA.SE/PEACEANDLOVE

m.gaffa.se/peaceandlove

GAFFA
ALLT OM MUSIK

“Den som har ordet måste tala för dem som inte hörs”

ORD: AMETIST AZORDEGAN
BILD: JOHANNES GIOTAS

Det senaste året har varit mycket framgångsrikt för Kaptén Röd med en massiv turné, utmärkelser och hits. Den stora publiken har tagit honom till sina hjärtan men i andra sammanhang har han inte känt sig välkommen. Nu möter Kaptén Röd åter publiken på en av sommarens största turnéer.

FÖR ETT HALVÅR sedan tog reggaeartisten Kaptén Röd emot pris i P3 Guld 2012 som Årets artist, men han tog även hem musikgalans mest prestigefyllda utmärkelse Guldmicken. Artisten som dittills mest varit aktiv på undergroundnivå tog plötsligt hem utmärkelser i konkurrens mot bland andra Veronica Maggio och Melissa Horn som båda figurerat i medier och i radions spellistor mer än honom.

– Fan vad jag har upplevt mycket det senaste halvåret. Ja, det har varit den sjukaste resan, en intensiv tid. Efter vinsten har jag mest varit hemma och landat i mina egna skor, säger Björn Nilsson alias Kaptén Röd.

– Tanken på att komma så långt existerade aldrig i min värld. Jag tyckte det kändes konstigt att se mitt namn bredvid Timbuktu som också var nominerad, utan honom som inspiration hade jag liksom kanske aldrig varit aktiv artist. Det hela kändes ärofyllt.

Musikprisvinsten innebar att Kaptén Röd blev rikskänd över en natt. Den positiva händelsen visade sig emellertid ha en viss bitter eftersmak.

– Sekunden efter jag blev skitglad kom kvällstidningarnas reportrar och ville ställa frågor. Trots att jag alltid har haft en policy om att inte prata med kvällstidningarna ställde jag

EN KRITISERAD KAPTEN

Några mediaröster efter P3 Guld 2012, där Kapten Röd knep Årets artist och Guldmicken.

"Det är bara att gratulera reggaeartisten Kapten Röd till en mycket välförtjänt seger på P3 Guldgalan i kategorin "Bästa mobilisering av sms-röster". Däremot undrar man fortfarande vad som hände med priset till årets bästa artist?"

JAN GRADVALL, DI WEEKEND
27 JANUARI, 2012

"Vem vare som facking rösta?" är hur plojigt det än må låta en helt adekvat fråga när hela ens twitterfeed säger att "fel låt vann", och när alla hundratals kompisar på facebook tycker det är helt sjukt att Veronica Maggio eller Lykke Li gick löttlös från en gala. [...] Som betraktare blir det svårt att upprätthålla intresset för ett upphöjt pris eller en musiktävling, när den tidigare mytologiska gestalten "folket" tappat sitt magiska skimmer och avslöjats som vad den faktiskt var: några random personer som orkade bry sig."

SARA MARTINSSON, PSL/SVT
23 JANUARI, 2012

"Favoriterna föll när publiken fick makten. [...] Kapten Röd vann priserna i hård konkurrens med stjärnor som Veronica Maggio och Melissa Horn."

CARL CATO, TT SPEKTRA
21 JANUARI, 2012

ändå upp. Jag stod där och var glad över att jag hade vunnit och så visade det sig att journalisterna mest undrade vad jag hade att säga om att de andra nominerade artisterna borde ha vunnit istället för mig.

– Dagen efter galan var en "rude awakening". Det verkade som att media-Sverige var chockade och nästan tyckte att det var orätt att en artist som inte hade gått via dem, som inte har fått deras hjälp att bli stor, hade vunnit.

Priserna bortförklarades av etablissemangen

Den närmaste veckan efter musikgalan var det många musikjournalister som nästan försökte bortförklara Kaptens Röds vinst. Bitvis lät det hela som en diskvalificering av det som skett. I radio och i tidningar uttryckte en del tyckare att Kapten Röd må ha vunnit men att han faktiskt inte egentligen förtjänade utmärkelserna. Kaptenen beskriver att det kändes som om han fick en snabbkurs i hur industrin och journalister fungerar.

– Jag gick hela kvällen och tänkte på vad jag borde ha sagt till kvällspresen istället för de svar jag kom på. Borde jag ha sagt det eller det istället, tänkte jag ... och även om jag försökte blunda för det som publicerades om mig och inte läste någonting som skrevs dagarna därpå påminde folk mig om det här ifrågasättandet var jag än gick. Så det hela var sjukt

“Jag gillar uttrycket ‘den som har ordet måste tala för dem som inte hörs’, utan att sätta artisteriet på en hög häst så är ju det en jävligt peppande tanke om musikens roll.”

bitterljuvt. Jag måste vara ärlig och säga att just när allting hände längtade jag tills det skulle ha gått en tid liksom, jag ville att tiden skulle hinna överskugga det hela litegrann.

Han berättar leendes att han ser P3 Guld-vinsterna som ett kvitto på att hans lyssnare bryr sig om honom, att de är väldigthängivna. Man kan undra hur han har lyckats generera i publikens uppmärksamhet och ett mer gediget intresse vilket sägs vara faktorer som är svåra att erhålla

i vår tid då massan befinner sig i informationsstress. Att publiken och Kaptenen har en nära relation tror han delvis beror på att han ges ut via ett mindre oberoende skivbolag och har kunnat skapa en direktkontakt med sina lyssnare.

– De flesta artister hajpar sig själva sjukt mycket via internet men jag kände rätt tidigt när jag skulle släppa min första skiva att jag inte skulle ha möjlighet att jobba på det viset. Baksidan med att ligga på ett oberoende skivbolag är att man gör väldigt mycket av det praktiska arbetet själv. Jag skriver låttexter, spelar in alla låtarna och jobbar med det grafiska till exempel, så jag gav upp det där med att försöka sprida ordet om mig själv på nätet hela tiden. När jag inte var aktuell med något skrevs det alltså inte mycket på min facebook-grupp eller hemsida till exempel, men sedan när jag väl var aktuell så meddelade jag det personligen. Jag tror inte att det är så vanligt att artister själva driver sina hemsidor så det uppstod tidigt en direktkontakt mellan mig och folk, säger han.

Känner sig ovälkommen

Månaderna gick och kvar fanns en känsla av att ha skådat en match mellan David och Goliat. Å ena sidan fanns industrins förundran, å andra sidan ett triumferande från den svenska reggae-scenen. Tiden efter då Kapten Röd vunnit det folkliga musikpriset fortsatte en hel del aktiva reggaemusiker uttrycka sin stora glädje via sociala medier. Många var glada över att genren ifråga fick manifesteras sin egentliga styrka och publikens kvantitet då det var publikröster som avgjorde vinnaren i varje kategori.

– Jag visste att det fanns en stor publik eftersom jag spelat mycket live och ständigt fått se det själv. Det är något av en tradition som hör just reggae-scenen till att publiken mer troget går på livespelningar jämfört med många andra genrer, säger Kaptenen. Det är en relativt liten scen artistmässigt, men den mängden folk som kommer på spelningar har aldrig varit överens med hur mycket reggaen hörs och syns i media. Men vi visste att publiken var stor. Det roliga är att jag under det här året har träffat på musiker som säger att de i och med min framgång själva fått hopp att lyckas trots att de representerar en samhällskritisk musikgenre som annars anses vara okommersiell, eller till och med känns ovälkommen, i vissa sammanhang. Det här som har hänt mig visar ju att om tillräckligt mycket folk faktiskt vill stödja och pusha så bubblar det upp.

I år har 28-åringen skapat musik i mer än ett decennium. Kaptenen började skapa beats på gymnasiet eftersom han

var fan av svensk hiphop och spred sina produktioner via olika svenska hiphop-communities.

– Jag skickade beatsen till en massa rappare hela tiden. Plötsligt hamnade jag bakom micken en dag och så fick jag blodad tand säger han och funderar lite innan han fortsätter:

– Numera kan man nog säga att jag har varit med rätt länge ja och jag vet en del nu. När man har jobbat och kämpat på i många år så vet man hur pass svårt det är att som reggaeartist på ett independent-bolag komma in på radions spellistor eller få medverka i breda mediasammanhang. Det tar till exempel lång tid för en att sprida sin musik när man inte har stora pr-krafter. När jag släpper en skiva så är det inte direkt så att hela landet vet om det inom en månad som med popartister på stora bolag. För mig kan det ta väldigt lång tid att sprida nyheten, det känns som att ordet om att man är aktuell med något sprids via en mun till mun-liknande metod.

– Det här gör ju å andra sidan att man inte brinner ut fullt så snabbt heller.

Efter en upplevelsefylld vinter och vår som kan beskrivas som något av en turbulent mognadsprocess för Kapten Röd och hans publik får dessa nu äntligen återföras. Nu åker han nämligen iväg på turné. Turnén innebär mer än 40 spelningar fram till september varav tio av dessa är gratispelningar på högstadieskolor runt om i Västsverige.

– Jag är sjukt peppad! Egentligen var tanken att ha paus nu och vila men sen kände jag att det inte är läge att pausa. Att få träffa publiken är hela drivkraften, säger han entusiastiskt. Publiken är de bästa betygsättarna för det man gör. När jag är nöjd med en text jag skrivit så brukar jag köra raderna acapella på scen och titta efter publikens reaktioner på den. För mig handlar allt det här sjukt mycket om kontakt liksom, det här är inte en envägs-kommunikation. Man speglar sig i varandra, artisen och publiken. Jag hade inte ens orkat hålla på med musiken om det inte vore för folks stöd. Det är sjukt peppande att ha vunnit ett musikpris men att träffa en ungdom som levtt ett jobbigt liv, varit utsatt av samhället eller andra människor och som berättar för en att ens musik har hjälpt till att vända ett destruktivt liv, ja det blåser bort ett musikpris helt och hållet. Det är främst sådant som får mig att fortsätta. Det känns väldigt ballt att få träffa publiken nu.

Behöver landa i vardagen

Han berättar att planerna efter den 40 spelningar långa turnén är att vila och

försöka producera musik åt andra artister men främst skriva egna texter till kommande projekt. Det kräver dock att saker och ting lugnar ner sig lite och att han åter landar i vardagen.

På frågan om hans låttexter kommer att förändras i framtiden med tanke på det senaste halvårets erfarenheter och det större kändisskapet skrattar han till och berättar en historia.

– Jag träffade på en gammal kompis i trappuppgången häromdagen som på värsta Majorna-göteborgskan drev med mig och sa "Jasså bor du kvar här? jag trodde du hade flyttat till Örgryte nu när det går bra". Min gamla vän retades med mig om att mitt liv faktiskt inte har förändrats ett dugg. Jag kan såklart skriva låtar som inte har ett större syfte och som bara utgår från att jag har hittat ett roligt rim som jag vill bygga en låt kring. Men när det gäller låtar som har tyngre mening, som har ett allvar, så hämtar jag stoffet ur livet hela tiden.

När det kommer till konstnärskapet sätter han textförfattandet i främsta rummet. Skildringars autenticitet och avstamp ur verkligheten är återkommande element när Kapten Röd pratar om artisteriets berättarroll.

– Jag känner mig som en tvättsvamp litegrann. Jag sjunger väldigt mycket ur andras perspektiv. Jag gillar uttrycket "den som har ordet måste tala för dem som inte hörs", utan att sätta artisteriet på en hög häst så är ju det en jävligt peppande tanke om musikens roll. Det är verkligheten som inspirerar mig, jag är inte så sugen på att sjunga om galor. **G**

MED SVENSKA REGGAEELITEN I RYGGEN

Kapten Röd har varit verksam som producent lika länge som han själv har sjungit. Han har bland annat producerat åt Million Stylez, Roffe Ruff, General Knas, Promoe från Looptroop Rockers och Papa Dee. Kaptenen har även producerat låtar åt det egna kollektivet Kungariket som förutom honom själv utgörs av Hofmästarn och Tommy Tip. I Kungariket ingår även riddimbandet Majorerna som ofta ackompanjerar Kapten Röd vid liveframträdanden.

På den kommande turnén för sommaren och hösten 2012 ackompanjerar Kapten Röd dock av det nya Ribbit Boom Band. Bandet består av eliten ur det svenska reggae-gardet med bland andra svensk reggae stjärnproducent Partillo på trummor, Lars från Svenska Akademien på bas, Simon "Hofmästarn" Hansson på gitarr och dessutom Janne "Kalle Baah" Karlsson som ljudtekniker.

A man with a short haircut, wearing a dark denim shirt with two chest pockets, is looking down. The background is a blurred interior space with wooden elements.

“Trots att jag alltid har haft en policy om att inte prata med kvällstidningarna ställde jag ändå upp. Jag stod där och var glad över att jag hade vunnit och så visade det sig att journalisterna mest undrade vad jag hade att säga om att de andra nominerade artisterna borde ha vunnit istället för mig.”

charles bradley

Drömmen som blev till verklighet

Han är en av de mest osannolika albumdebutanterna någonsin. Med en hjärtskärande livshistoria har han gått från James Brown-imitatör till originalartist. Över 60 år gammal slog Charles Bradleys dröm om att ge ut ett album in. ORD: FREDRIK THORÉN BILD: LOREN WOHL

NÄR CHARLES BRADLEY fick frågan om att spela in singlar med Tommy Brenneck, en soulhipster som driver retroskivbolaget Daptone Records, trodde han först inte på det. Hur skulle han kunna göra det? Hela hans liv har varit en resa från ett helvete tillbaka till ett annat.

I dokumentärfilmen *Soul of America* om Charles Bradleys liv berättar Tommy Brenneck att Bradley "fortfarande är optimistisk, han känner i sitt hjärta att allt kommer ordna sig". Närmare än så går det inte att förklara hur Charles Bradley i varje mening formulerar sig när jag ringer upp honom dagen innan hans Europa-turné, som när Peace & Love, startar. Det är ibland svårt att höra vad han säger. Vilket är synd, eftersom han pratar i annars perfekta små meningar, som "Jag håller alltid huvudet högt och jag sjunger direkt från själen". När han såg filmen första gången var han tvungen att gå ut från biografen.

– Oh my god. När du lever någonting så tänker du inte så mycket på det just för stunden – du tycker det är normalt – men när de visade hur jag levte ... det blev för mycket för mig. Jag önskar inte det livet till någon. Det var galet, jag har ingen aning om hur de hittade en bild på mig när jag var sex år gammal. Jag var tvun-

gen att gå därifrån för att inte bryta ihop, säger Charles Bradley.

Debuterade vid 63-års ålder

Hans samtalsröst låter som att han har en döende björn i strupen. När han sjunger är det annorlunda – på hans debutskiva svänger det felfritt mellan svulstiga ballader och sprakande brador till primalskrik och raspiga stick. När magasinet Rolling Stone la Bradleys album *No Time For Dreaming* på sin topp 50-lista 2011 la de också märke till Bradleys "ruggiga, elastiska powerhouse-sång". En variation som få av dem i det äldre gardet, de som hade sina karriärtoppar på 60-talet, kan göra idag. Debutskivan vid 63 års ålder kom att bli en av de bäst säljande indieskivorna förra året och Bradley gick från att vara en okänd James Brown-imitatör i peruk och mantel som uppträdde på små klubbar i New York till att bli inbjuden till Jay Leno och Carson Dalys talkshows. Hans historia börjar i hemlöshet och slutar i att äntligen lyckas i sin dröm, alltså en sorts klassisk American Dream, den amerikanska illusionen om att hårt arbete och att aldrig ge upp till slut lönar sig. I Charles Bradleys fall stämde det. I en av de bästa låtarna på hans skiva sjunger

han "I try so hard/To make it in America/A land of milk and honey/A land supposed to be filled with love" och mynnar ut i ett wailande om "America/ Please hear me". När jag frågar om politik förklarar Bradley med metaforer att politiker är "hajarna i poolen" eller "som en stor fisk". Det gör ont när de vädrar blod, menar han.

– Jag har alltid känt att folk har sett talang i mig. Men på något sätt har det inte blivit något. Jag har varit gömd. Jag är rätt blyg också.

Han själv brukar säga att allt startade när han såg James Brown på scen vid 14 års ålder 1962. Han blev så inspirerad att det blev hans livsdröm.

“Om jag kan hjälpa andra människor att göra saker och att söka sina drömmar är det värt det.”

Att sjunga, att underhålla och bli en artist. Men Bradley, som var uppväxt med sin mormor i Florida och nyinflyttad i New York med sin biologiska mamma som han aldrig träffat innan, kände sig övergiven och flydde hemmet tillsammans med sin bror. I ett par år sov han i tunnelbanan tills han fick jobb som kock via ett statligt jobbprogram. Han hade faktiskt ett band en kort period innan alla skeppades iväg till Vietnamkriget. Hela Charles Bradleys liv är fullt av samma typer av social problematik och förlorade chanser. En period på tre år blev han sjuk och bollades runt bland myndigheter och sjukhus för att få ut sitt bidrag. För att göra historien värre gav ett sjukhus honom penicillin – som han är allergisk emot.

Tron på en bättre framtid

En morgon när Charles Bradley kommit hem från sjukhuset vaknar han i sin säng vid fönstret, drar bort draperierna och ser polisbilar, brandbilar och ambulanser. Hans bror har blivit mördad ett kvarter bort.

– Det är tron som har räddat mig. Om jag inte hade haft min tro så hade det inte gått. När jag ser tillbaka på mitt liv har jag blivit kastad runt, alltid åsidosatt, men jag har alltid funnit tröst i tron. Om allt annat går sönder, är gud vägen att gå.

Precis som James Brown slår han ihop rollerna som präst, musiker och showartist till att bäst axla soulkungens mantel idag.

– Om jag kan hjälpa andra människor att göra saker och att söka sina drömmar är det värt det. Ibland är mitt liv skit, och jag frågar mig själv varför jag fortfarande kämpar? Men jag säger bara fortsätt. Någonstans är det värt något för någon annan, säger Charles Bradley.

Innan han vill lägga på ber han om två saker:

– Jag vill tacka alla som gett mig en chans och jag vill tacka för att ni kommer och kollar. **G**

DET KOMMANDE ALBUMET

Charles Bradleys debutalbum *No Time For Dreaming* släpptes 2011. På det finns en cover på Neil Youngs *Heart of Gold*. När Charles Bradley spelar på Peace & Love i slutet av juni har han med sig åtta demos till en ny skiva.

– Jag gillar country som känns i själen. Det är därför jag tror att den här skivan blir ännu bättre än förra. Jag kan knappt vänta på att åka ut och ge er min kärlek.

“Fortfarande världens bästa popband”

Bono utnämnde dem till just detta 2004 och när GAFFA träffade Babydaddy från albumaktuella Scissor Sisters i London var han tydlig i tonen, ”vi är definitivt fortfarande världens bästa popband”.

ORD: HENRIK TUXEN

– MEN ETT AV få som är tillbaka, tillägger kompositören, körsångaren och multiinstrumentalisten Babydaddy, vars riktiga namn är Scott Hoffman och försätter:

– Nästan alla är soloartister, rap- eller rockstjärnor nu, men vi är en äkta popgrupp, det är det vi gillar och så vi vill ha det.

Den flamboyanta partyorkestern, som slog igenom med debutalbumet 2004 har fortsatt oförskräckta sedan dess, och är nu färdiga med sitt fjärde album som fått titeln *Magic Hour*. Ett varierat festfyverkeri från New York som bjuder på en blandning av ren pop, disco, electro, hiphop och glamrock för att nämna några referenser till ett band som spänner över en omfattande skala. Ett band som nyligen firat sin tionde födelsedag, och nu har funnits längre än förväntat.

– Jake (Shears, sångare och textförfattare, red. anm.) trodde att vi bara skulle göra en trilogi och nu står vi och är färdiga med vårt fjärde album, det känns riktigt bra. Vi har skapat en skiva som rör sig i en massa musikaliska och mentala kroker, och vi har inte haft några begränsningar eller filter i förhållande till att uttrycka oss musikaliskt och konstnärligt. Då den tredje skivan var svår att få till, har *Magic Hour* – även om det alltid är slitsamt att göra en platta – varit ett stort nöje att göra eftersom vi har arbetat tillsammans med en rad olika producenter, särskilt Alex Rihda från BoysNoize har haft en central roll.

Gaybojkott

Scissor Sisters, som föddes ur gaymiljöerna i New York, har varit en tuff diet för det puritanska etablissemanget i hemlandet och har bland annat visat sig genom att den gigantiska detaljhandelskedjan Wal-Mart bojkottat bandets skivor. Det har varit mer öppenhet på de europeiska breddgraderna, där debutalbumet från

2004 slog igenom och blev det bäst säljande albumet i Storbritannien det året. Alla applåderade oss den gången konstaterar Babydaddy nu åtta år senare.

– Det var rätt platta vid rätt tidpunkt, indie-rock var på väg att dö i Storbritannien och folk var redo för något teatraliskt och färgglatt, och så kom vi och passade perfekt in i tiden.

Så vitt jag förstår finns det en del skillnader på er publik i Europa och USA. Den europeiska är mer straight, medan publiken i USA snarare kommer från gaykulturen. Stämmer det och var känner du dig bekvämast?

– Du har till viss del rätt i det du säger, men generellt känner jag mig bekväm oavsett var jag är. Amerika ändrar sig också, till exempel i Kentucky, där jag kommer ifrån, har något hänt med tiden.

President Obama uttalade sig nyligen positivt om att homosexuella ska kunna ingå äktenskap. Är det ett viktigt steg eller snarare symbolpolitik?

– Det är ett uttalande som betyder något. Dock finns det i stora delar av USA fortfarande ett direkt hat mot homosexuella. Men som jag upplever det så är vi på gränsen till en medborgarrättsrörelse idag, vilket kan likställas med det man upplevde rasmässigt på 60-talet. Det märker vi när vi är ute och spelar i flera städer hemma i USA, det är verkligen något på gång.

Den spontana festen

Som de flesta säkert kommer ihåg var det låtarna *Take Your Mama*, *Laura* och den legendariska covern av Pink Floyds *Comfortably Numb* som gjorde Scissor Sisters till ett glödhet fenomen på pophimlen för sju-åtta år sedan. Och den sympatiska och idérika gruppen har fortsatt hålla fanan högt och levererade på *Ta-Dah* karriärens hittills största hit *I Don't Feel Like Dancing*, en låt som hittade jorden runt. En låt skriven och framförd av brodern i andan, gällande musik och sexualitet, Sir Elton John.

– Det är en av de största upplevelserna i karriären för mig. Jag kände till Elton John men Jake var inte särskilt bekant med hans material när vi började. Det var väldigt många som påpekade att *Take Your Mama* var mycket Elton-inspirerad och det håller jag med om. Elton uttalade sig positivt om oss offentligt och plötsligt satt vi och job-

bade tillsammans. Det var första gången som han skrev musik i samma rum som andra, så det var speciellt även för honom. Hans egna samarbete med textförfattaren Bernie Taupin förekommer normalt separat, men här satt vi i varandras knä och skrev, det var fantastiskt.

Sir Paul

Elton John är inte den enda celebriteten som har korsat Scissor Sisters väg. Bandet har tidigare gett ut låten *Paul McCartney* som hyllade Beatles-legendaren, och vid Live 8, 2005 sprang de in i honom.

– Vi vägrade gå på scenen innan vi blev fotograferade tillsammans med honom, det var ett stort ögonblick. Vi träffade honom igen när vi var förband åt Lady Gaga vilket också var väldigt kul.

Hur var det att spela med henne?

– En väldigt bra erfarenhet. Hon var stötande men förmodligen ganska sliten då det är en enorm produktion hon kör. Jag skulle tro att hon sover hela dagarna när hon inte uppträder.

Den omvända processen

Medan denna artikel skrivs sänds Scissor Sisters aktuella singel *Only the Horses* ut i etern. Och efter albumet att döma, och utifrån den konsert som under tecknad såg med bandet kvällen innan intervjun på Shepherds Bush Empire, så har vi att göra med ett band som är på topp och som kan leverera varan förstklassigt. Under studioinspelningarna använder Scissor Sisters ofta många elektroniska beats och trick, men på scenen är det i högsta grad tal om ett organiskt liveband med gott om plats för spontana och överraskande inslag.

– När vi började göra musik hade vi aldrig stått på scen tillsammans, så det har varit lite av en omvänd process för oss i förhållande till den utveckling de flesta band annars går igenom. Jag har spelat musik hela mitt liv och det är viktigt för oss att uppnå en hög konstnärlig nivå, och att vi kan spela och leverera en medryckande liveshow. Så är det, man vet aldrig vad som sker på scenen. Jag ser gärna mig själv som den stabila faktorn som är någorlunda lugn på scenen, och så har vi vår gitarrist Del (Marquis, red. anm.) som är den stilla typen men som

övertaskar med riktigt häftiga gitarrsolon. Vi har ju också Ana (Matronic, red. anm.) som sjunger och som är väldigt utåtriktad och vårt ansikte utåt, liksom vår maskot. Jake kan också hitta på vad som helst, du vet inte om han kommer klättra upp på ljusställningarna, stage-diva eller något annat. Så det är alltid spännande att gå på scenen med Scissor Sisters, varken vi själva eller publiken vet vad som kommer hända.

Tatuerade ansikten

Just så var det också föregående dag på Shepherds Bush. Ana hade tidigt under kvällen kontakt med en man i publiken som gav henne en lapp, hon berättar att hon ska återkomma till denna senare. Mot slutet av konserten blir mannen, på Anas uppmaning, uppsläpad på scenen tillsammans med sitt sällskap. Kort därefter går mannen ner på knä och friar, ett frieri som mynnar ut i en stor kram och applåder från Ana, bandet och publiken. Innan den kommande brudgummen kliver av scenen igen tar han av sig tröjan och visar en ryggtatuering bestående av medlemmarna i Scissor Sisters ansikten. Jublet vill inte ta slut och festen lägger in en extra växel när Ana meddelar att hon är säker på att följande låt kommer att spelas vid vigslen, därefter drar bandet igång *I Don't Feel Like Dancing*. Festen är total, inte minst hos de två storkyssande männen som står framför oss på balkongen. Så går det när världens bästa popband får breda ut sina vingar. **G**

OKEJ FRÅN PINK FLOYD

Den första låten som på allvar drog igång karriären för Scissor Sisters var coverversionen av Pink Floyds klassiker från *The Wall*, *Comfortably Numb*. En utgåva som med falsettsång och ljusa discobeats skiljer sig markant från originalet. Bandet har sedan dess träffat upphovsmakarna.

– Det var väldigt roligt. Vi hade ett ganska allvarligt samtal med dem, där de berättade att de hade hört låten, tänkt över det, och kommit fram till att det var en fin version, ganska formellt. Först träffade vi David Gilmour, Nick Mason och Richard Wright och senare mötte vi Roger Waters som även han gav sitt okej.

PEACE & LOVE '12

intervjuer med årets artister

SPECIAL

Timbuktu

“Jag kände att rappen hade lämnat mig”

Melissa Horn

“Jag vet inte hur det skulle gå om folk kände igen mig på stan”

Veronica Maggio

“Man kan ju inte skriva om tonårsfylla hela sitt liv”

+++ CALIGOLA THE SOUNDTRACK OF OUR LIVES KONSERTREKOMMENDATIONER

Made for
iPod iPhone iPad

Perfekt matchning till din iPhone 4.
Prisbelönta a-JAYS Four från svenska
JAYS har platta trasselfria kablar,
inbyggd brusreducerande MEMS-
mikrofon och full funktionsstyrning.
Läs mer på www.jays.se.

JAYS®

INNEHÅLL

4 TIMBUKTU

Från trubbel till Sagolandet

6 VERONICA MAGGIO

Scenskräck, revansch och succé

8 MELISSA HORN

Guldsäljande doldis tittar fram

13 THE SOUNDTRACK OF OUR LIVES

Har skrivit sin svanesång

14 CALIGOLA

Delar av Mando Diaó och The Latin Kings

REDAKTION

Redaktör

Johan Lothsson johan@gaffa.se

Art Director

Martin Ellgaard Fredriksen mf@gaffa.se

AD-assistent

Katrine Skriver Christensen katrine@gaffa.se
Nikolaj Lassen nikolaj@gaffa.se

Omslagsfoto

Håkan Moberg

Ord

Ametist Azordegan, Carl Linnaeus, Fredrik Franzén, Kajsa Dragstedt

ANNONSERING

media.gaffa.se

Per Lundberg GB per@gaffa.se - Tel: 031-357 02 60

John Adolfsson john@gaffa.se - Tel: 031-357 02 64

Kreativ direktör

Robert Borges robert@gaffa.se

5 KONSERTER DU INTE FÅR MISSA!

1. RIHANNA
Lördag 00.00 Utopia

2. MY MORNING JACKET
Torsdag 00.45 Eldorado

3. NIKI & THE DOVE
Torsdag 23.45 Tropicó

4. CHARLES BRADLEY
Torsdag 01.00 Athena

5. ICONA POP
Torsdag 22.00 Graceland

timbuktu

“JAG KÄNDE ATT RAPPEN
HADE LÄMKNAT MIG”

Efter en rad negativa händelser är Timbuktu tillbaka. Ekonomiskt strul i Tamburinehärvan, kvällstidningstrassel och trovärdighetsproblem innebar den artistiska nytändning som skapade *Sagolandet*.

ORD: AMETIST AZORDEGAN
BILD: KIRK EDWARDS

PUBLICERAD I
GAFFA JUNI 2011

UNDER ÅRET SOM varit har Timbuktu bytt ut hela det team av producenter, skivbolag och pressansvariga som han har samarbetat med under det senaste decenniet.

– Jag var för bekväm och för trygg, säger han. Jag tror att jag hade kört fast i ett mönster och behövde en ny utmaning, vilket såklart var lite svårt att förklara för de jag jobbat med innan. Många av de här människorna jag tidigare har jobbat med, som Måns Asplund (producent i Breakmecanix) och Misan och Claes (på skivbolaget Pope), har ju varit min trygghet. De har guidat mig, gett mig råd och stöttat mig. Att sen plötsligt ge sig ut utan dem gjorde att jag kände "hur fan ska jag fixa det här på egen hand". Det var smärtsamt, men det behövdes ny energi genom att kanske bli lite osäker i sin tillvaro så att man använder allt man har.

Rev ner korthuset

Timbuktu berättar att albumets titel, *Sagolandet*, syftar på den stadigvarande drömtillvaro han som liten fantiserade om att uppnå. Samma tillvaro som i realiteten till slut blev för ohotad och hämmade både kreativiteten och lusten.

– Ja det är det som är *Sagolandet*. Det är det jag som 15-åring satt och drömde om på mitt rum när jag lyssnade på De La Soul, Brand Nubian och Gangstarr. Jag satt och skrev mina rhymes, tittade på teveprogrammet Yo! MTV-Raps och tänkte att jag också vill bli rapstjärna. Det var min dröm, som gick i uppfyllelse, och sen gjorde jag allt för att skydda den. Jag hade vänner runtom mig som jobbade på skivbolaget och skyddade mig, och det funkade skitbra. Men till slut insåg jag att jag jobbar så mycket med att bara hålla det här korthuset stående att det liksom inte finns så mycket lekfullhet kvar. Jag är fruktansvärt tacksam över att ha fått vara med dem de tio åren men det var dags att släppa det och gå vidare.

Till slut verkar luften ha tagit slut innanför korthusets skyddande väggar, samtidigt som året 2010 i övrigt visade sig bli ett riktigt tufft och provande år för Timbuktu.

– I juni 2010 kände jag att allt togs ifrån mig. Först hamnade jag i det där syndikalistbråket och kände att min trovärdighet ifrågasattes. Sen gick kvällstidningarna ut med att jag var sosse, vilket satte min trovärdighet på prov igen. Dessutom visade det sig att min revisor hade försnillat en massa

pengar, och sen fick jag blindtarmsinflammation samma dag som jag skulle ha premiär för mitt sommarprogram "Jasons Värld" i P3. Då kände jag att jag inte hade något kvar. Ryktet, hälsan och pengar, allt var borta. Jag kände ju redan innan att jag inte hade något kvar att ge och att det inte fanns något intressant att rappa om. Dels fick jag

“Jag kan inte leva mitt liv på det viset där jag hela tiden läser om mig själv i tidningarna om sådant som inte har med musik att göra. Jag ville göra musik.”

ingen tid att sätta mig ner och skriva låtar, och när jag väl försökte skriva blev det inte bra. Jag kände att rappen hade lämnat mig. Jag undrade vad jag hade kvar överhuvudtaget och ringde Camilla Nordahl (nuvarande pres-sansvarig) och sa att hon måste hjälpa mig för jag kan inte leva mitt liv på det viset att jag hela tiden läser om mig själv i tidningarna om sådant som inte har med musik att göra. Jag ville göra musik, och om jag inte gjorde musik ville jag inte vara med i tidningar. Jag ville tillbaka till det jag egentligen gör, att rappa.

Timbuktu träffar producenten Collén när han och Petter ska spela in den gemensamma låten *Älskar Din Stil* till Petters album *Räddare i Nöden*. Efter det mötet bestämmer Timbuktu och Collén att ses i Colléns studio lite längre fram:

– Jag minns att jag åkte ut till Colleen den 11 oktober efter att han tjatat på mig. Jag hade inga förväntningar och tänkte att, "jaha, vad ska vi göra då?". Men det slutade med att vi spelade in åtta låtar på fyra dagar i ett kreativt flöde som jag inte har varit i sedan jag och Måns var i Ghana tillsammans år 2004. Jag kände mig

plötsligt hungrigare. Och när jag spelade upp låtarna för vänner tyckte de att jag lät som jag gjorde när jag var yngre, mer sugen och mycket mer taggad.

Vi börjar prata om att hans vilja och lust tidigare verkat ha fastnat i en damm som plötsligt brister på *Sagolandets* spår, och ut väller energi och massiv rap. Timbuktu, som alltid varit musikaliskt modig och orädd för att pröva på nya grepp, bekräftar att han på denna platta är på nästa nivå av lekfullhet, inte minst med sin röstproduktion.

– Jag visste inte att jag hade det i mig. Jag hade nästan övertalat mig själv att jag inte hade det. Jag är verkligen jättebra på att vara min egen fiende för jag kan alla mina svagheter och är jättebra på att rasera mitt eget självförtroende, vilket jag hade lyckats ganska bra med efter förra plattan. Jag hade aldrig fått så många femmor i recensioner som jag fick för albumet *En High 5 & 1 Falafel* men aldrig heller fått så många sågningar, och jag läste de här sågningarna om och om igen.

Vändningen

Timbuktu minns exakt när vändningen kom. Kvällen då han hittade tillbaka till rappen och textförfattandet var den 15 september 2010.

– Jag var på turné i Svalbard i Norge med Svante Lodén och satt och skulle skriva en låt. Jag skrev fyra bars och sa till honom att fan nu har jag börjat skriva men det är inte på väg någonstans, texten kändes så generell och jag ville inte vara generell. Svante sa, "skriv om vad du känner då", och av någon anledning hoppade jag tillbaka till en stark känslomässig historia som handlar om när min styvfarsa gick bort. Jag började skriva en låt som handlar om 1994 och hur jag mädde då. Känslan var lite som när jag skrev låten *Pendel Paranoia*.

– Jag kände om wow, nu kan jag skriva om något som betyder något för mig. Det handlade inte bara om att lägga snygga rim och jag mindes varför jag älskar att rappa. Det är ju min terapi och min bästa vän, och det är just där den riktiga drivkraften ligger. Det är ju exakt det som gör att jag vill lägga all min tid på det och välja bort familj, vänner och flickvän. Jag hittade till kärnan igen och det var därför jag ville tillbaka. Och den låten jag skrev på blev senare öppnings-spåret på *Sagolandet*.

Timbuktu har ofta använt sin musik som megafon för samhällskritik och sina politiska åsikter. Men håller med i min teori om att detta är första gången hans personliga spöken är med i hans låtar, och vi pratar om att det har inneburit att våga bemöta sina demoner.

– Det tror jag att jag har varit rädd för tidigare. Jag har verkligen försökt att sjunga och dansa bort dem istället för att vara med dem. Jag har kanske mött dem privat, men insett nu att jag kan ta med dem i musiken och skriva texter om dem, eller, jag måste nog skriva texter om dem. Ibland krävs det att man uttalar dem, berättar hur det varit, säga vad man är rädd för, vad man längtar efter eller saknar. Och sen är allt okej.

Tillbaka till hiphopens grund

Albumet *Sagolandet* verkar på många sätt dokumentera och vara ett resultat av en era i Timbuktus liv. Plattan har kommit till på kulmen över förändringarnas tid, precis när en man gör det sista utfallet för att komma över gränsen. Albumet utströmmar kraft, energi och spets som bäst liknas vid en urladdning med två av hiphopens grundredskap, rap och berättande, som verktyg.

– Ja det här är nog lite av min comeback på sätt och vis. Jag är tillbaka på marken, tillbaka till att bara rappa. *Sagolandet* är till för alla som har gillat min musik. Här är något riktigt fett för er, en chans att gilla mig igen. **G**

Timbuktu spelar på Utopia onsdag kl 16.00

RADIOPROFILEN

Som många av er vet är Timbuktu också en av landets mest populära radioprogramledare med program som **P3 Hiphop** och **Musikhjälpen under bältet**. Jason har precis bestämt sig för att ta en timeout från dagjobbet på Sveriges Radio.

– Jag gillar verkligen radio men nästa år tar jag ett sabbatsår för att helt koncentrera mig på musik. Jag ska göra en sommarturné och sen ska jag skriva nytt.

Det blir första gången på elva år som han inte sänder radio. Jason fick ett erbjudande från SR som var ett heltidsjobb, och det var inte helt lätt att tacka nej.

– Då hade jag fått sätta musiken på låg värme och det ville jag inte. 2013 kanske jag tar heltidsjobbet, men inte 2012.

Klas Granström

veronica maggio

NÄRMARE DE STORA KÄNSLORNA

ORD: FREDRIK FRANZÉN

PUBLICERAD I
GAFFA MAJ 2011

Det är torsdagskväll. Veronica Maggio kokar pasta, pratar i telefon och berättar för GAFFA om musiken, scenskräcken och om nya teman för låttexter.

DET ÄR NÅGOT speciellt med Veronica Maggios låtar – något som gör att man ögonblickligen förstår vad hon menar. Det kan bero på att hon sjunger på svenska, och det kan bero på något annat.

– Jag har lite svårt för att hitta på det från scratch, säger hon i luren. Det måste botten i någon slags vardag. Det är det som är roligt med svenska också, att man kan skriva så oglamouröst och ospännande, och ändå känns det värt att lyssna

på. Sedan så får jag ju ofta idéer när jag hör någon annan spela. Eftersom jag är så himla talanglös när det gäller instrument, kommer jag ofta på grejer när jag hör någon annan spela något visst ackord eller så.

Är det därför du ofta samarbetar med andra musiker?

– Precis. Innan jag började jobba med Markus Krunegård, hade jag med mina taskiga pianokunskaper hamrat fram ett par refrängtexter, och sedan så kom jag

inte så mycket längre. Jag kan helt enkelt inte göra en hel låt alldeles själv. Text och melodi går bra, men musiken behöver jag lite hjälp med.

Även Christian Waltz har varit med. Varför just de två?

– Jag har alltid gillat Christan, och jag fick för mig att vi skulle funka ihop. Jag tycker vi har liknande referenser och ett liknande melodispråk. Sedan så fick jag för mig att han är väldigt duktig och noggrann. Och det hade jag rätt i.

Och Markus?

– Markus kom in i början, när jag bara kände mig slö. Han är nämligen raka motsatsen. Han är jätteproduktiv, superkreativ och snabb.

Kände du honom sedan tidigare?

– Nja. 2008 blev ju jag och Markus segertippade på en massa sådana där musikprisgalor, men vi förlorade allihop – båda två. Då blev vi hur som helst plåtade tillsammans jättemycket – pinsamt nog, såhär i efterhand, eftersom vi inte vann

“Man kan ju inte skriva om tonårsfylla hela sitt liv.”

någonting. Haha. Men han var i alla fall fruktansvärt roligt! Jag tror aldrig det tagits så många fula skrattbilder på mig som då. Så när det gick trögt med albumet, tänkte jag: jag ringer Markus. Så blir det bra. Och så blev det bra.

Revanschugen

Veronica Maggio blev ett känt namn med debuten *Vatten & bröd*. Det stora genombrottet kom dock med uppföljaren *Och vinnaren är...* – ett album hon skrivit och

spelat in tillsammans med sin dåvarande pojkvän Oskar Linnros.

– Det visade ju sig vara både positivt och negativt att jobba ihop sådär. Negativt för relationen, alltså. Men jag kan sakna att gå in i någonting 24 timmar om dygnet. Det är både klaustrofobiskt och bra på något sätt, när man aldrig släpper projektet och vaknar på morgonen och säger: du ... Jag tror inte att vi ska ha det där ackordet ... Så kan man ju inte göra när man jobbar med någon annan. Deras

familjer uppskattar inte när man ringer mitt i natten: Hörru! G-moll! Vore inte det bra i den där bryggan?

Varför bildar du inte ett band, om du gillar att jobba med andra?

– Jag är nog lite för lite av en lagspelar för det. Det verkar jobbigt att hela tiden behöva synka sin vision med andra. När man är själv, då tar man själv alla beslut. Går det bra, kan man klappa sig själv på axeln. Går det dåligt, då får man skylla sig själv.

Men tänk om ditt nya album blir totalsågat. Vore det inte skönt att ha några bandmedlemmar att skylla på då?

– Sågar de oss, kan jag alltid ringa till Christian och gråta ut: Hur kan de tycka att vi är så dåliga? Buhu ... Fast det spelar nog inte så stor roll. Blir man sågad, då blir man ledsen oavsett vilket.

Är det så?

– Ja, verkligen. Jag är jättedålig på att ta kritik. Fast det har blivit lite bättre, det har det.

Gör inte dina framgångar dig tuffare? Det är ju trots allt många som tycker att du är väldigt bra.

– Jomen, då är det ju också fler som tycker att man är en idiot. Det där går ju hand i hand.

Är det inte konstigt att du valde att bli artist, om du är känslig för kritik?

– Nej, jag tror inte att det är så konstigt. Det bor nog en liten självplågare i många som håller på med det jag håller på med. Från början hade jag till exempel en fruktansvärd scenskräck, och ändå kände jag varje gång jag såg någon stå på scen att jag ville upp dit. Det är konstigt. Man är livrädd för att någon ska tycka illa om det man gjort, och ändå vill man att alla ska höra det.

Jag hade inte gissat att du led av scenskräck.

– Nu känns det okej. Nu har jag ändå gjort några hundra spelningar. Men i början var det fruktansvärt, och då var jag också väldigt dålig på scen. Och fick kritik därefter.

Det där kunde ju lätt ha blivit en tråkig spiral ...

– Jamen, det var ju därför det gick så dåligt under min första turné. Ett tag gick det till och med sämre och sämre! Jag blev stelare och stelare, och till slut låste det sig totalt. Så till min andra skiva kände jag verkligen: nej! Nu måste jag återuppfinna mig själv! Jag kan ju det här. Jag vet att jag kan det här!

Du får det att låta så enkelt. Hur vände du spiralen?

– Tja, jag tänkte väl efter och kom fram till att jag inte var mig själv. Jag blev ju som en annan person på scen. Jag var så himla artig.

Och det är du inte annars?

– Det är klart att jag kan vara artig, men att vara artig på scen – jag tror inte att det är rätt forum. Jag hade ju till och med små, artiga klänningar på mig. Som om jag skulle gå på middag eller något ...

Har du några smarta tips för hur man övervinner sin scenskräck?

– Nja. Öva? Man ska vara 130% i reploken, så att man har råd att vara 70% på scen. Sedan så hjälper det ju att känna sig lite snygg, och så ska man väl inte tänka alltför mycket. Det funkade i alla fall för mig.

Gravid under inspelningen

Veronicas nya tredje album *Satan i gatan* började spelas in under hennes senaste turné, vilket återspeglas i de geografiska referenserna till Berlin, Paris och Skanstull. Efter ett halvår förändrades dock förutsättningarna. Veronica var gravid.

– Resten av skivan gjorde jag med Bosse i magen. Det funkade bra. Det är många som undrar hur det påverkade mig, men jag kan knappast påstå att jag skrivit några mamma-låtar.

Men det är en stor grej. Det vore ju inte konstigt om det påverkade dig.

– Det är klart att det påverkade mig. Det påverkar ens person, vilket ju också påverkar musiken i längden. Och det är väl tur det? Man kan ju inte skriva om tonårsfylla hela sitt liv.

Men mamma-låtar är alltså ett än så länge utforskat ämne?

– Jamen, det blir ju så himla lätt lökigt. Jag tycker dessutom att det är väldigt svårt att skriva om sådär stora känslor. Jag har till och med svårt för att skriva lyckliga kärlekslåtar. Det närmaste jag kommit är nog *Jag kommer*.

Jag kommer är alltså titeln på första singel från Veronica Maggios nya album. Det är en sprallig och extatisk låt, som får hjärtat att flytta sig lite, lite högre upp i bröstskorgen.

– Den handlar om det där ögonblicket när man upptäcker att man är kär. Det är som en explosion. Man vill vara med den där personen, man är på väg till den där personen, och man är livrädd att någon annan ska hinna före. Det är så nära jag kan komma att skriva om lycklig kärlek och stora känslor utan att det blir smetigt. Men att skriva om hur mycket man tycker om sitt barn? Näää, jag vet inte ...

Det kanske inte behövs?

– Nej. Man behöver ju inte skriva låtar om allt. ☺

Veronica Maggio spelar på Utopia torsdag kl 00.15

SCENKLÄDER À LA MAGGIO

Veronica Maggio betonar vikten att få känna sig snygg på scen, och då undrar man ju säkert vad hon känner sig lite snygg i.

– Det är inte så att jag har någon fantastisk scengarderob, men jag har lärt mig vad jag känner mig bekväm i. Klackskor funkar till exempel inte. Då känner jag mig stolpig och fångad på något sätt. Platta skor ska det vara. Och gärna något kort på benen. Sedan är det ju kul att kunna ta av sig något, så då behöver man en jacka också. Man lär sig med tiden!

melissa horn

ALLT BLIR TILL GU

ORD: KAJSA DRAGSTEDT
BILD: HÅKAN MOBERG

PUBLICERAD I GAFFA
SEPTEMBER 2011

Ljusskygg för tidningarnas kamerablixtar och tv-studiornas strålkastare har Melissa Horn funnit en egen väg in i fansens hjärtan. Trots all medvind med sina tidigare skivor och med tredje *Innan jag kände dig* på väg väljer Melissa Horn fortfarande att gömma sig i kulisserna för det mesta. Möt den goldsäljande artisten exklusivt i GAFFA.

– NÄR JAG VAR liten trodde jag jämt att folk kollade konstigt på mig på tunnelbanan. Jag hade alltid ett sånt där funt pannband på mig och kunde komma till skolan och fråga om mitt pannband satt konstigt eller nåt. Sådär har det fortsatt från och till för mig, så jag vet inte hur det skulle gå om folk började känna igen mig ute på stan. Jag skulle nog tolka det som något helt annat, tro att håret låg fel varenda dag.

Melissa Horn har alltid varit lite ängslig av sig. När skivbolaget erbjöd henne kontrakt på en skiva när hon var 16 år gammal var det knappt att hon tackade ja, rädd för att saker och ting inte skulle gå som hon ville. När Melissa Horn släppte sin första skiva 2008 gick ordet från mun till mun, spreds om en löpeld från en vän till en annan via sociala medier och Youtubelänkar om den unga tjejen med de innerliga balladerna som dykt upp lite i smyg. Nu är det dags för hennes tredje skiva och hon håller sig än en gång till tidigare strategier om att inte vråka ut sig i medierna och tvinga sig på folk, utan tassar tyst på tå runt allt ståhej och låter musiken tala för sig själv.

– Självklart vill man att folk ska upptäcka ens musik, och man får pushningar från olika håll att ställa upp i olika sammanhang för att sälja skivor. Det är klart man kan välja att synas hur mycket som helst för att sälja en skiva, men var står man sen då, inför nästa skiva? Jag har en annan typ av dröm än att bara synas och bli nån sorts kändis. För det är det valet man tar också när man syns mycket, man blir en offentlig person på ett annat sätt som jag inte tror är så kul i längden. Man vill vara igenkänd för det man gör, inte någonting annat. Jag tror mest att det kan ta udden lite för de som lyssnar på min musik sen. När de ska ta hänsyn till saker som "där såg jag henne sitta och prata om sitt privatliv i tv". Jag känner bara att jag inte är bra på den grejen. Man vill vara där för att representera sin musik och i vissa sammanhang i tv kan

det så lätt handla om andra saker, som jag varken tycker ger mig eller de som ska titta på det någonting.

Skivbolaget såg bred målgrupp 2005 satt Melissa Horn med en bunt självskrivna låtar i ena handen och ett skivkontrakt i den andra. Hon gick andra året på gymnasiet och hade skrivit egen musik i knappt ett år när skivbolaget plötsligt började intressera sig för henne: en 17-åring som skrev hjärtskärande texter med relationstema. Skivbolaget såg en målgrupp som omfattade i stort sett hela Sveriges befolkning. Olyckligt kära 15-åringar och nyskilda 45-åringar fick plötsligt en gemensam referenspunkt när Melissa Horns första skiva släpptes. Alla grät de ner i kudden till Horns elegier och tillhör idag en enad trupp av hänfödda fans. Men trots att de två första skivorna sålde guld är Melissa Horn fortfarande en doldis.

– Jag vet inte varför det har blivit så. Det är nog från båda hållen, samtidigt som det kanske inte har regnat in erbjudanden. Men det är viktigt för mig att göra de saker som känns roliga. Dessutom vill jag såklart göra det här så länge som möjligt och då tycker jag det är viktigt att ha en långsiktig syn och inte bara göra tusen tv-program om man skulle få chansen, eller synas på varenda omslag. Då tror jag man bränner ut både sig själv och lusten att göra såna saker. Så det är också för att ha något kvar till sen.

Att lyckas sälja guld utan marknads-satsningar kan inte ses som något annat än ett konststycke inom skivbranschen. Melissa Horn är ett fenomen som lyckats låta sin publik upptäcka hennes musik på egen hand, eller som hon själv uttrycker det:

– Det är en publik som visar att de inte behöver få saker nedtryckta i halsen av media, utan kan hitta grejer själva.

Melissa Horn är en anarkist i marknadsföringssammanhang, fast besluten att inte behöva sälja sig själv för att få sålt

sina skivor. Hon är lillgammal i sitt tanke sätt och i sina principer, har alltid varit det enligt henne själv. Att hon lyckades få skivkontrakt bara 18 år gammal påverkade inte hennes redan då återhållsamma förhållningssätt till musikbranschen särskilt mycket.

– Det var väldigt tidigt med skivkontraktet. Det tyckte jag väl inte då, när man var 18 tyckte man ju att man var stor. Först tänkte jag att "nej Melissa, akta dig, det här ska du tacka nej till, det är du inte redo för", men kände samtidigt att jag ville ta den chansen. Jag tyckte bara att det var väldigt viktigt att det fick ta sin tid, jag kan vara lite feg och känna att ju fler grejer man har kvar desto roligare är det. Man ska inte slå på stora trumman, utan låta det växa av sig självt. Jag var ganska osäker på den tiden också, var inte den som vågade sjunga solo i skolan och sånt, så skivkontraktet blev en bekräftelse. Bara för att man skriver på ett kontrakt är det inte säkert att det blir en skiva, det betyder mer att möjligheten finns. Det kändes så långt borta att släppa en skiva när man var 18 år och hade tre låtar färdiga. Jag försökte nog tänka att jag inte skulle bli ledsen om det inte skulle bli något av det.

Lärt sig av musikermamma

Att beskriva Melissa Horn som en människa med fötterna på jorden är en underdrift. Snarare ser hon till att ställa sig stadigt i en grop och gräva ner sina ben en bit för att inte blåsa bort om det skulle komma en kastvind. Hon erkänner också att hon är en orolig person, tänker gärna igenom värsta scenariot och bromsar upp för att inte svepas med alltför mycket av saker. Mellissas mamma Maritza Horn är musiker och har lärt henne en del om kändisskap och framgångens baksidor.

– Jag är väl realist eller vad man ska säga, inte den som ropar hej liksom. Klart det har påverkat mycket att båda mina föräldrar har fötterna på jorden när det gäller framgångsbiten. Man har förstått

vad det är på riktigt, och har inte den här bilden av det som man lätt kan ha när man är ung och kollar på *Idol* liksom.

Men kan du glädjas åt dina framgångar, att du har slagit igenom så stort?

– Det varierar väl, jag är ju som jag tror att de flesta är i min ålder. Man undrar vad som ska hända framöver, och så är jag en orosmänniska, jag oroar mig väldigt lätt över saker och ting. Men det är klart att jag kan tänka "shit, jag har just fyllt 24 och ska släppa min tredje skiva". Även om det tar slut imorgon kommer jag att vara glad och stolt över det. Sen kan inte jag räkna med att få hålla på med det i all framtid och den tanken är jätteläskig. Alla ens vänner har utbildat sig och har trygga fasta jobb och ett helt annat liv än jag, för mig kan det vara läskigt att tänka framåt. Fast jag ångrar absolut ingenting, jag får ju göra det jag älskar att göra. Samtidigt som jag mer och mer börjar förstå att det är min vardag. Det är tråkigt att kalla det jobb, men det är verkligen nåt jag håller väldigt högt i och identifierar mig med. De gånger som man får komma ut och spela eller när skivan ska släppas är när man fattar att "shit vad häftigt det här är". Sånt kan man ju glömma när man sitter hemma och ska välja låtordning.

Sommaren 2008 drog den skygga nya artisten Melissa Horn ut på turné med sin enda debutskiva som underlag. Inte många intervjuer hade gjorts, affischeringen var sparsam på gatorna och Melissa Horn själv visste knappt om hon ens hade en publik som skulle dyka upp. Hon plockade nervöst upp sin gitarr bakom scenen på Peace & Love och gick blygsamt över scenen medan hon kände nervositeten förvandlas till upprymdhet. Framför scenen stod tusentals människor, redo att äntligen få möta den sköra stämman ansikte mot ansikte.

– Sådana ögonblick, när man tror att det inte ska komma nåt folk alls och så står de plötsligt där, rakt upp och ner, såna grejer sitter verkligen kvar. Det står hur många tusen som helst där, man

“Det är klart man kan välja att synas hur mycket som helst för att sälja en skiva, men var står man sen då, inför nästa skiva?”

LD

melissa horn

“Jag oroar mig hellre och blir positivt överraskad än tvärtom. Det blir en vana, nästan som en tvångstanke att jag ska hålla mitt vanliga sätt, och så är det kul när det händer grejer och allt löser sig.”

LÅTSKRIVANDE DÅ

– Jag var nog hemma ganska mycket när jag upptäckte låtskrivandet. Jag har alltid festat för lite, redan på gymnasiet. Men det var mer istället för att plugga som jag skrev låtar. Folk frågade om man hade pluggat till provet så sa man: “Nej men jag har skrivit en skitbra låt.”

OGH LÅTSKRIVANDE NU

– Jag har fått höra mycket historier om folk som har känt igen sig i mina texter. Det är en konstig känsla; att det sitter folk nån annanstans och tar sig tiden att säga att det man gör är bra. Men det kan man ju inte vänja sig vid, då börjar man ju gråta så fort man är ensam.

➔ tänker bara “det här är inte sant”. Det känns som ett personligt lyft, känns mer som ett genombrott i såna stunder än ett visst singelsläpp, eller en bra försäljningsiffra. Nu har nervositeten innan spelningar också blivit som en vän, alla gillar ju värda att vara nervösa för, det hör liksom till.

Nervositeten innan spelningar och oron över livet i allmänhet är Melissas ständiga följeslagare. Hon låter dem hellre komma ut i sitt textförfattande än i intervjusammanhang.

– Skivan som ska komma ut nu har jag ju varit nervös över redan innan jag spelade in den. Men jag vill hålla det som mitt också, inte förstora upp det. Det är heliga grejer på nåt sätt, att dela med sig av sin nervositet är en jobbig grej om man inte

blir förstådd. Sen är jag ju en lugn person också, jag är inte den som ställer mig på bordet och hoppar även om jag är jätteglad. Det är bättre att bjuda in folk när det är dags att fira på nåt sätt. Jag oroar mig hellre och blir positivt överraskad än tvärtom. Det blir en vana, nästan som en tvångstanke att jag ska hålla mitt vanliga sätt, och så är det kul när det händer grejer och allt löser sig.

Krossade hjärtan, ångest och frustration

Melissa Horns tillbakadragna inställning till saker genomsyrar hela hennes person. I sin musik låter hon texterna stå i fokus och musiken får hålla sig i bakgrunden. Hon påpekar att hennes röst kanske

inte heller gör sig så bra i storartade vråkiga kompositioner. Men just texterna som Melissa Horn skriver är alltifrån tillbakahållna. Det är svårt att lyssna på hennes skivor utan att undra vad tjejen har varit med om, hur många gånger hon egentligen fått hjärtat krossat, och var all frustration och ångest kommer ifrån.

– Det är ganska enkla låtar brukar jag säga, som handlar om vanliga saker liksom. Jag försöker vara så intim som det går och när man bjuder på det så får man ett gensvar. Det är min tolkning av verkligheten, jag har aldrig skrivit under på att såhär var det liksom. Det är både fantasi, poesi och verklighet. Det grymma är ju att man får fantisera, det är ju aldrig så enkelt att jag skriver en dagboks-

anteckning och lägger på musik. Men det är jätteviktigt att inte ha någon gräns för vad man får och inte får skriva, samtidigt måste man ju känna av vad man har skrivit. Dels vill jag inte vika ut någon annan, det gör jag kanske ändå ... Eller nej det gör jag inte, men jag viker ut mig själv, det gör man ju när man skriver ner det man tyckte eller kände. Musiken har alltid gått före min egen rädsla för vad folk ska tycka. För självklart finns det vänner och bekanta och främlingar som tycker saker och undrar över texterna. Men det är ju bara låtar också. Det går inte att säga hur mycket som är sant. En låt är en låt. **G**

Melissa Horn spelar på Eldorado fredag kl 22.15

GAFFA

- Dagliga nyheter, artiklar och recensioner
- Massor av fotogallerier
- Hitta konserter nära dig

To go!

- nu också för folk med liten skärm

Hitta appen på Android market / Gå in på gaffa.se/mobil eller skanna koden:

the soundtrack of our lives

SLUTAR MED ETT LEENDE

ORD: CARL LINNAEUS

PUBLICERAD I
GAFFA APRIL 2012

Efter 17 år och sex fullängdare är The Soundtrack of Our Lives idé nu fullbordad. Under inspelningen av gruppens sista studioalbum berättar Ebbot Lundberg varför han inte känner någon sorg.

EBBOT LUNDBERG ÄR uppe i varv. Likt en äggsjuk höna vandrar han nervöst fram och tillbaka i Svenska Grammfonstudions kontrollrum. På mixerbordet ligger texten till den tänkta b-sidan *Masquerade*. Med slarvig blyerts har sångaren gjort ändringar in i det sista på det vältummade pappret. Om en vecka ska hela albumet vara klart.

Ebbot trycker in en cd-skiva i spelaren och delar med sig av några av de hittills färdiga låtarna som ska utforma *Throw It To the Universe*, gruppens sjätte giv som släpps den 18 april. Musiken som slår emot en kan beskrivas som väldigt varm, väldigt klangfärgad och framför allt väldigt melodisk. Med andra ord: väldigt mycket The Soundtrack of Our Lives.

Efter fyra låtar lägger Ebbot ifrån sig lufttamburinen som han har stått och slagit mot låret och förklarar hur sextetten sin vana trogen kämpar mot klockan. En smula anmärkningsvärt är att Ebbot ens hinner ta emot GAFFA, som redan i februari kunde berätta att detta med största sannolikhet blir gruppens sista

studioplatå. Ännu mer anmärkningsvärt är hur albumet i stort sett uteslutande byggs på musik som härstammar från tidigare idéer.

– Drivkraften denna gång har varit att fullborda vad vi en gång startade och att lägga sista stenen på den pyramid som är The Soundtrack of Our Lives, säger Ebbot. Hade *Communion* (2008) blivit vår sista skiva hade det känts helt okej, men det störde mig att vi hade en massa ofullbordade låtidéer som vi aldrig tog tag i när det begav sig. De har legat på is, eftersom jag aldrig hittade orden första gången vi försökte få ihop arrangemangen. De är bra låtar som har legat och väntat på att avslutas. Nu har vi rensat hårddisken och det är en befriande känsla. Med det sagt hade ingen förstått att det här var gamla idéer om vi inte hade sagt det. Alla texter är dock helt nya och reflektionerna där i befinner sig i nuet.

Trots att detta lär bli gängets sista studioalbum – retrospektiva livediton kan dock komma på tal – kommer det inte att

utbasunerar någon avskedsturné. När jag pratade med gruppens trummis Fredrik Sandsten vid ett tidigare tillfälle sa han att det hade känts "löligt" att ta avsked på samma sätt som Ark och Hellacopters gjorde. Ebbot är inne på samma spår:

– Att sko sig genom att göra en avskedsturné och mjölka kon ordentligt ... Nej tack. Det känns mycket coolare att göra en sista bra studioplatå och sluta med flaggan i topp.

Ett drömskt tillstånd

Sedan The Soundtrack of Our Lives bildades 1995 har de gärna framställt sig på ett kryptiskt sätt. Hela idén med bandet var ursprungligen att släppa 40 låtar och paketera det som en samlingsbox. Syftet? Att på så sätt fabricera sig som ett gammalt band och sätta myror i huvudet på de skivköpare som trodde sig ha koll på musikhistorien. När nu skivbolagets ytterst knapphändiga pressrelease inför *Throw It To the Universe* klabas ut är även den aningen svårtolkad: "En suggestivt enkel fullängdare där The Soundtrack of

Our Lives slutligen hamnar i synk med tiden som varit, tiden som kommer och tiden som nu är."

– Vårt mål har alltid varit att hamna i ett tillstånd av tidlöshet och känna att man står utanför tiden, säger Ebbot. Det låter kanske lite flummigt, men det är ett skönt tidsfördriv när man lyssnar på den här plattan och inser att man glömt av tiden. Förhoppningsvis ska det kännas som att man kastas in i en tidskapsel eller att man drömmer när man hör albumet.

Sångaren upplevde själv att han tapade all uppfattning av tid och rum när hans sånginsats på *The Only Friend of Mine* spelades upp för honom efter första tagningen.

– Jag hamnade i ett moment av total gåshud. Jag förstod inte vad som hände. Jag kunde inte acceptera att det var jag som hade sjungit in det där eller att det var jag som hade varit med och skapat musiken. Det var ett förvirrat tillstånd och det kändes som att jag befann mig i en helt annan dimension. Låt oss kalla det en hallelujakänsla.

“Vårt mål var att bli det bästa bandet på jorden och det tycker jag att vi har uppnått.”

Ni har flera gånger varit nära att slå stort i USA utan att riktigt lyckas. Har det något att göra med att ni nu väljer att ge ut ert sista album?

– Det var aldrig mitt mål att bli någon sorts rockstjärna. Vårt mål var att bli det bästa bandet på jorden och det tycker jag däremot att vi har uppnått. Många band har blivit ännu större efter att de lagt av och jag är i så fall hellre inne på den linjen. När vi blev upphäussade efter Grammisnomineringen i USA 2002 kändes det mest jobbigt när det fokuserades på allt utom musiken. Rent psykologiskt hade vi aldrig fixat att bli ett nytt Rolling Stones. Jag är övertygad om att vi i så fall inte hade funnits kvar som band och *Behind the Music* (2001) hade i så fall blivit vår sista platta. Nu känner jag däremot att vår idé är fullbordad. Det finns ingen sorg, bara lättnad.

“En jävligt tung fjäril”

När man läser intervjuer med dig ger du ofta korta ironiska svar på frågor som inte handlar direkt om musiken. Är det för att

du aldrig ville bli den där profilerade rockstjärnan?

– Jag är en underhållare och det spelar ingen roll om jag sjunger för någon i ett vardagsrum eller om jag gör det inför 100 000 personer. Jag hatar kravallstaket och tar hellre risken att bli skjuten eller strypt. Det är den euforiska känslan av att vara nära publiken som är viktigast och driver mig. Själva poserandet kan vara kul under en viss period. När jag spelade i punkband är det klart att vi poserade, eftersom vi var så fruktansvärt osäkra.

Vad hade den Iggy Pop-influerade upplagan av Ebbot som härjade i Union Carbide Productions tyckt om dagens Ebbot som i augusti blev invald i International Rockabilly Hall Of Fame för sina Johnny Cash-tolkningar?

– Jag var ganska cynisk på den tiden. Jag såg inte hur jag skulle kunna överleva mig själv. Jag hade en ”skit samma vad som händer”-attityd. Den finns till viss del fortfarande kvar, men på den tiden visste jag inte vad jag skulle göra av all

min energi. Eftersom jag inte hittade några andra utloppskanaler var det ett slags inre vrål som var tvunget att komma ut. Det är ingen plats jag skulle vilja gå tillbaka till nu. Jag var en ofullbordad person och det var just det sökande som gav sig uttryck. Iggy Pop är fortfarande en suverän person, men han är fast i en roll. Han är samma figur som han alltid har varit och han försöker fortfarande ha samma diet. Jag kan inte göra det till synes.

Ebbot klappar sig på magen och skratrar.

– Det var som att jag först befann mig i en kokong och sedan blev en fjäril, en jävligt tung fjäril. Min image uppstod först när jag hade blivit känd som pilsner-gubben. Det är knappt någon som minns mig från tiden då jag var smal, hade Top Gun-frisyr och körde yuppiestilen. Det är tur, för i så fall hade jag varit låst i den rollen. Och det hade jag inte fixat. **G**

The Soundtrack of Our Lives spelar på Eldorado lördag kl 01.00

EBBOT VS TOBBE

Rollen som Ebbot – Tobbe baklänges – föddes under mitten av 80-talet. Namnet uppstod på en fest där även Stam (Mats) i Mustasch fick sitt alias.

– De andra i bandet kallar mig Tobbe, eftersom de anser att Ebbot är ett artistnamn. Själv ser jag ingen skillnad, men ursprungligen var Ebbot en figur som föddes under en tid då jag fortfarande inte kunde förlika mig med mig själv. Det var en personlighetsklyvning som inte hade vuxit ihop riktigt än. När vi 1987 skulle släppa *In the Air Tonight* (Union Carbide Productions första album) kände jag att mitt riktiga namn Torbjörn Lundberg inte fungerade till den musiken. Jag funderade på att kalla mig Thunder Bear, men det lät lite för hårdrockigt. Sedan lutade det åt att ta Cole Gioberti, som var den töntigaste tönten i *Maktkamp på Falcon Crest*, men då hade jag redan dragit upp det här med Ebbot och en tjej tyckte att det lät skitbra. Hon sa att det lät som en svenne från rymden. Nu har det till och med blivit ett riktigt namn som har namnsdag den 6 oktober.

“Man börjar så småningom att må illa av att hela tiden anpassa sitt eget konstnärskap.”

caligola

FRÅN MANDO DIAO OCH THE SALAZAR BROTHERS TILL CALIGOLA

ORD: KAJSA DRAGSTEDT

PUBLICERAD I GAFFA MARS 2012

GUSTAF NORÉN OCH Björn Dixgård tröttnade på tvångströjan Mando Diao och bröt sig loss. I mars släpper de skiva under namnet Caligola tillsammans med The Salazar Brothers. Caligola är egentligen ett stort konstnärskollektiv där medlemmarna från Mando Diao har fått utlopp för att kunna skapa nya former av musik. Det Caligola som nu släpper en skiva är egentligen bara ett litet projekt som det stora kollektivet Caligola står för. Och inte bara Björn Dixgård, Gustaf Norén och The Salazar Brothers har arbetat med skivan.

– Ungefär 30 till 40 personer från kollektivet Caligola har varit aktiva under arbetet med skivan. Allt från poeter som skrivit dikter till sångare, fotografer och målare, säger Gustaf Norén. Jag har

svårt att lämna popbandsnormen och ser oss som ett gigantiskt band. Men alla har lika stor del i det vi skapar, det är ingen skillnad på flöjtisten och hon som gör ljusshowen, de är alla medlemmar i bandet.

Herr Wollter är talesperson för Caligolakollektivet och berättar om Violetta som startade kollektivet på 70-talet, som en gemenskap för alla konstnärer som behövde bryta sig loss från normer och vad som förväntades av dem.

– Alla ska uttrycka sin kreativitet utan krav att vara på ett specifikt sätt, säger han. I Caligola får alla släppa sina egon och de ramar man satt upp för sig själv. Caligola tar också ansvar för allt som görs inom gemenskapen så att medlemmarna har total frihet.

– I ett kollektiv är friheten mycket större än i ett band, säger Gustaf Norén. Caligola tar ansvar för allt. Man kan ställa sig på Sergels Torg och kissa, för under Caligolas namn blir det inte lika stor grej. Samarbetet har triggat mig och Björn för att vi har känt oss låsta i konceptet att spela i band. Många musiker känner nog likadant. Det är som en regissör som jobbar med samma skådisar med olika manus.

Både Gustaf Norén och Herr Wollter anser att konstnärer ofta blir låsta inom sina genrer. I Caligola arbetar man gränslöst tillsammans med dansare, grafittikonstnärer, fotografer och skådespelare. Friheten har gjort att Caligolas skiva är en blandning av olika urbana musikgenrer. R'n'b, soul, funk

och hiphop blandas med The Salazar Brothers samplingar och Mando Diaos popmusik.

– På skivan fick vi utlopp för de idéer som vi inte har vågat ta upp eller tyckt "passat" i Mando Diao, säger Gustaf Norén. Jag mår illa när jag säger det där, "tyckt passat". Man börjar så småningom att må illa av att hela tiden anpassa sitt eget konstnärskap. Folk tycker saker om det man gör, och man har en egen låst bild av det också. Mando Diao känns som en tajt tröja vi har gått runt i. Vi har fler infallsvinklar nu, vi kan göra nästan vadsomhelst och vi behöver inte förklara allt vi gör. **G**

Caligola spelar på Venus onsdag kl 00.00

Huvudsamarbetspartners:

NORRLANDS
GULD

Arla
Närmare Naturen

PATTI SMITH & HER BAND (US)

GLASVEGAS (UK) LARS WINNERBÄCK

THÅSTRÖM LALEH THE HIVES

MELISSA HORN REBECCA & FIONA MAGNUS UGGLA

ELDKVARN ANNA TERNHEIM KAIZERS ORCHESTRA (NO)

KAPTEN RÖD MASKINEN DEN SVENSKA BJÖRNSTAMMEN

MARKUS KRUNEGÅRD KVELERTAK (NO) TANT STRUL

DEPORTEES JAKOB HELLMAN & NERVERNA

NORLIE & KKV DEADMAN (US) ALINA DEVERCERSKI

TOMAS ANDERSSON WIJ* JOEL ALME ICONA POP JOAN AS POLICE WOMAN (US) JOHN DE SOHN

LINNEA HENRIKSSON* NAUSE MARCUS FOSTER (UK) LONEY DEAR* KRISTIAN ANTILLA* ALEKS LOVE ANTELL*

STIG LARSSON & DIFFERNET ERIK HASSLE MATTIAS ALKBERGS BEGRAVNING* LINNEA OLSSON

SKRIET GER RÖST ÅT TRANSTRÖMER SILENT DISCO* (UK) STAFFAN HELLSTRAND* LILLA LOVIS*

NINA RAMSBY* IDDE & SULO* TONI HOLGERSSON* DAVID URWITZ* MICKE MOJO*

THE MEGAPHONIC THRIFT (NO) MAGNUS EKELUND & STÅLET MASH UP INTERNATIONAL*

LUNE LITTLE MARBLES* LILLA SÄLLSKAPET* QULINEZ WAYNE & WOODS NOONIE BAO

PANDA DA PANDA FRITJOF & PIKANEN URBAN CONE VÅNNA INGET NORRA KUST*

FUCK YOU PAY ME* KNIVDERBY ERICA SKOGEN* PRINSEN & GÖRDA OH MY!*

SYSTRASKAP ELLEN SUNDBERG* ERIK WENNERGREN* MARTINA & MADELEINE*

KÖP
BILJETT
NU!
ticnet.se

STORSJOYRAN.SE

storsjö
yran
östersund 27-28 juli

* HUBBLAND

ONSDAG-TORSDAG 25-26 JULI
Fri entré för alla med tvådagars festivalpass, i mån av plats.

Partners:

www.styr.se

SOMMARENS SKÖNASTE MUSIK!

SKRIET - DET BESLUTANDE ORGANET

KNIVDERBY - UPPÖCHNERVÄNDA KORS

RIDDARNA - BAKOM MOLNEN

PAPER - BACK TO BAGARMOSSEN

 novoton
WWW.NOVOTON.SE

BRITT-MARIE VET MER OM DROGER ÄN OZZY OCH TOMMY LEE TILLSAMMANS.

Britt-Marie har jobbat länge med missbrukare. Hon har sett vad drogerna kan göra med en människa. Läs mer på www.fralsningsarmen.se.

Tron är bara halva sanningen

Följ GAFFA i sociala medier ...
**facebook.com/
gaffase & twitt
er.com/gaffa_se**

GAFFA
ALLT OM MUSIK

“Vi är på gränsen till en medborgarrättsrörelse idag, vilken kan likställas med det man upplevde rasmässigt på 60-talet.”

BABYDADDY OM DE HOMOSEXUELLAS SITUATION I USA IDAG

Bruce Spring

– en livskamrat att lita på

Bruce Springsteen har som ärkebiskopen av rock 'n' roll gjort ett outplånligt avtryck i historien, med nästan 40 år som älskad artist. 64-årige stockholmaren Svante Nilsson har följt honom nästan lika länge och i sommar ser han idolen tre gånger.

ORD: ANDREAS BÄCKMAN
BILD: MICHAELA TUNGSTRÖM

ORDET FAN KOMMER från engelskans *fanatic* och introducerades i mitten av 1500-talet och betyder ungefär att känna överdriven och okritisk hängivenhet för en given sak. *Fanatic* i sin tur sägs komma från latinets *fanaticus*, det att vara vansinnig men gudomligt inspirerad, eller gudabenådad.

I dagens kultur är det svårare att reda ut ordets innebörd. Man kan vara ett hobby-fan, hardcore-fan eller ett casual-fan. Klart är att ordet har fler grader än tidigare och att dess negativa klang håller på att försvinna. Att var ett fan idag är oftast något

fint som tyder på ett ärligt och hängivet intresse.

För Svante Larsson från Enskede i Stockholm innebär det att ha en livskamrat han kan lita på. En inspirationsgestalt vars prosa och lyrik vägleder och sällskapar honom i vardagens bestyr. En utomstående som blivit som en närstående, inte enbart för honom själv utan också, som ett resultat av Svantes förälskelse, för hans familj. Denna utomstående är Bruce Springsteen från Long Branch, New Jersey, "The Boss", även kallad, och i sommar ser

Svante samtliga konserter i Sverige och den på Roskilde. I Danmark har han fått med sig frugan på första festivalbesöket, på Ullevi ser han den första med dottern, även om Svante står vid scenen och dottern på läktaren. Den sista konserten ser han själv.

Spelade sönder skivan

Men historien börjar naturligtvis inte där, utan 37 år tidigare när Svante för första gången hörde Springsteens tredje skiva *Born To Run*.

– Jag växte upp med rock 'n' roll på 60-talet och såg drakar som Hendrix och Cream, men sen snöade jag in på blues och under en lång period lyssnade jag inte särskilt mycket på rock över huvud taget. Det var nog delvis därför det blev en så omvälvande upplevelse när jag 1975 efter att ha läst en recension gick och köpte *Born To Run*. Det var min första kontakt med Bruce och det liknande inte någonting jag hört tidigare. Jag fastnade direkt och lyssnade oerhört mycket. Det var så jäkla mäktigt och stort, så oerhört kom-

plext och genomarbetat. Varje lyssning var som en uppenbarelse. All musik bleknade i jämförelse. Efter ett år hade jag bokstavligen spelat den så mycket att lp-skivan gick sönder, och längtan efter nästa platta blev väldigt stark.

Det skulle dröja inte mindre än tre år innan Bruce Springsteen släppte något nytt. Albumet *Darkness on the Edge of Town* var mörkare, sorgsnare än föregångaren, och Springsteen sjöng om familjeförhållanden och orättvisor. Inför skivsläppet låg Springsteen i en kontrakt-

stvist med en tidigare manager och skrev i hemlighet mer eller mindre 90 låtar som han sedan sållade bland. När albumet väl kom skulle det bli Svantes absoluta favorit.

– När *Darkness* kom hade jag upptäckt att det inte bara handlade om musiken, det var hela hantverket runt omkring, och texterna ... det fanns sådana enorma kvaliteter i hans texter. De saknade helt schabloner och utslitna klyschor som man så lätt kan hitta i rockmusiken. Det var kvalitét rakt igenom. Jag är utbildad litteraturveta-

re och tycker att det finaste man kan skriva är prosa. Låtarna på *Darkness* är som tre till fyra minuter långa noveller som tittar på samhället och relationer på ett annat sätt. Där finns oerhört nyanserade *Racing in the Streets*, och *Tunnel of Love* som beskriver en dysfunktionell relation.

Med Bruce genom livet

Svante och Springsteen är nästan jämgamla och har liknande värderingar. De har befunnit sig på samma plats i livet vid samma tidpunkt, något som Svante tror bidragit till hans fascination för New Jersey-sonen.

– Det känns som om jag varit i fas med det han har skrivit hela livet. När Springsteen sjöng om problemen i sin

– Absolut, 75 procent av innehållet i min iPod består av Bruce Springsteen och jag lyssnar varje idag. Ibland backar jag tillbaka till klassikerna och andra dagar kanske jag har en kväll ensam hemma då min fru är ute, då plockar jag gärna fram en bootleg. Då kan jag sitta i tre timmar i sträck och bara lyssna. Sen lyssnar jag ofta när jag gör triviala sysslor i hemmet eller är ute och cyklar, så på så vis är han alltid med mig.

Din fru och två döttrar är också förtjusta i Bruce Springsteen förstår jag. Har du hjärtvättat dem?

– Haha, nej det hoppas jag inte. Det skulle väl vara indirekt hjärtvättat då, haha, eftersom jag spelat honom så mycket hemma och under tjejernas

“Efter ett år hade jag bokstavligen spelat den så mycket att lp-skivan gick sönder.” OM BORN TO RUN

relation i slutet av 70-talet kunde jag relatera till mina egna kärleksbekymmer som man gick runt med. När han skrev om politik och Vietnamkriget så gjorde han det så jäkla bra, bättre än tidningarna. Man tog åt sig och tänkte efter. Han kan konsten att beskriva saker ur ett mänskligt perspektiv på ett nyanserat sätt. Han har koll på samtiden och ser vad som händer och ger det rimliga proportioner. Han är en självlärd novellförfattare, samhällsskildrare och världens bästa rockmusiker, det är någonting alldeles särskilt.

När fick du möjlighet att se “The Boss” för första gången?

– Det var först 1988, och det var faktiskt något av en slump att jag fick tag i en biljett. Jag hade inte riktigt fattat hur mycket man behövde jobba för att få tag i en biljett, och det var faktiskt en elev – jag jobbade som lärare på den tiden – som hade en biljett över som jag fick köpa. Sedan dess har jag gått upp i grisottan många kalla vintermorgnar och stått i kö till biljettsläppen, och har väl sett i stort sett alla konserter han gjort i Sverige sedan 1988. Det blir 18 stycken med sommarens konserter.

Vad är det som gör liveupplevelsen Bruce Springsteen så fantastisk?

– Det är främst det faktum att han alltid ger sitt bästa. Man känner att här kommer en artist som respekterar mig som åhörare. Jag hade en kompis som jobbade backstage på konserten 1988 som berättade att Bruce kom in bakom scenen helt utpumpad och röd i ansiktet och fick be om en hink isvatten att doppa huvudet i. Detta var bara 25 minuter in i konserten. Dessutom berättade han att de repade in en ny låt i pausen. Alltså, det visar att han har ett sånt hjärta för det han gör att han nästan kör slut på sig själv, för att vi som stod där ute verkligen skulle få ut något av det. Att jag visar respekt för honom beror på i grunden att han visar respekt för mig som fan.

Finns Bruce Springsteen i ditt liv dagligen?

uppväxt och så. Men ja kanske att jag har hjälpt dem på traven men i slutändan är det såklart de själva som kommit fram till att han är en bra artist, helt enkelt. Sen är det ju kul att alla har hoppat på tåget. Nu senast till exempel tog vi alla i familjen tid till att sitta i telefonkö då biljetterna släpptes, och den som kom fram först köpte åt resten.

Bruce Springsteen har gjort sin grej i nästan 40 års tid nu. Var befinner han sig som artist idag tycker du?

– Jag tycker fortfarande att han utvecklas som låtskrivare och som scenartist. Många hittar en formel som de kör på tiden ut medan Bruce Springsteen skulle kunna köra en hel konsert utan varken *Born To Run* eller någon annan låt från den tiden och ro hem det. Han vågar utmana och fortsätter därför också att utvecklas. Han är en kombination av så oerhört mycket och han har förvaltat rockmusiken på ett fantastiskt sätt. Om det finns något jag alltid beundrar så är det en hantverkare, och det är vad han är. En hantverkare som kan sitt jobb utan och innan. **G**

FÖRVÄNTNINGAR PÅ ULLEVI-KONSERTERNA

– Jag ser väldigt mycket fram emot dem vad tusan han än spelar, men jag vet att ju längre turnén går desto friare brukar han bli genomet senaste skivan. Och det är alltid roligt när han improviserar lite. Ibland hittar de på lite saker med orgeln och gitarren, men det är ytterst sällan man får höra en extra vers, så det hade varit kul. Sen ser jag fram emot en ordentlig blåssektion. Clemons var ju en ikon och det är såklart oerhört tråkigt att han gått bort, men jag tror brorsonen kommer klara sig bra.

– Sen har jag ett lite löjligt önskemål. Med glesa, glesa mellanrum har han gjort en cover på *Wooly Bully*, en gammal låt med lite texmex-stuk. Det är egentligen en riktigt dålig låt, men de spelar den med sån glädje. Den skulle vara kul att höra live.

bloc party

Rusar vidare genom livet

London. Berlin. New York. Det går inte att ta storstäderna ifrån Bloc Party, som har gjort det hektiska och accelererande livet till sitt signum. Nu står Peace & Love och albumsläpp på tur. GAFFA träffar frontmannen Kele Okereke i ett pulserande London.

ORD: DANIEL MAGNUSSON

ETT STILLA HAV av ansiktslösa människor, alla bär på historier ingen har tid att höra. Dörrarna öppnas, ett tåg av kött och blod tar fart, dörrarna stängs. Nästa anhalt. Moorgate, Barbican, Farringdon. En bagel och en coke på vägen. Look right, försvinn in i anonymitet.

London en helt vanlig dag i juni är som att kliva rakt in i en Bloc Party-låt, minus kokain- och neonstänk. Staden inger på samma sätt en fascination för det där uppvridna och ohållbara tempot. Till vilken nytta, frågar man sig. Storstadshets, ett ämne Kele Okereke har återkommit till med jämna mellanrum. Men på John Henry's, i närheten av Caledonian Road, sitter han med lugnet.

– Jag har alltid levt i stora städer och jag älskar allt det hektiska som staden för med sig. Jag älskar att man kan göra vad man vill när som helst på dygnet. Det stora testet för mig hade varit att leva ute på landsbygden.

Kele passar på att ta en tugga från den välskurda sandwich. Väggarna runt honom bär på signerade foton: ett ungt och ostajlat Coldplay, en George Michael i klar 80-talspose straight from the Vogue, uppnosade Oasis under eran med Bonehead och Guigys vid bröderna Gallaghers sida. Musikkomplexet John Henry's andas historia och luktar elektricitet. Kele stam-

mar till på första stavelen när han får frågan om han skulle kunna lämna det här för det lugna livet på vischan. Men ett beslutsamt svar följer.

– Jag skulle gärna prova på det någon gång. Jag kom precis tillbaka från New York, och det var intressant att leva i en av

“Tar man inte chansen hugger någon dig i ryggen och tar den ifrån dig.”

världens mest hektiska städer. Att komma från London, och se vad som skiljer städerna åt, vilket egentligen inte är så mycket.

En boxare i New York

I New York fyllde Kele 30 år. Där gick han gata upp och gata ner utan några direkta tankar om att komma någonstans. Han berättar om en sex månader lång vistelse som enbart handlade om att stanna upp för en stund och iakttä andra. Att fascineras av den på många sätt extrema mentalitet som många i staden bär på:

I New York påbörjade också ett återförenat Bloc Party på sitt fjärde giv, som går under den passande titeln *Four*. Att inspelningsproceduren hamnade i just New York var enligt Kele en kompromiss.

– Om jag ska vara helt ärlig så hade jag helst velat spela in skivan i Los Angeles, då jag vid den tidpunkten hade varit i New York i sex månader och var sådär intresserad av att spendera ytterligare tid i staden. Jag trodde det skulle bli en tuff tid men det gick faktiskt ganska smärtfritt, det var ganska varmt och det hjälpte. Önskan var dock från början Los Angeles, men då ingen annan i bandet var intresserad blev kompromissen New York.

Här bekantade gruppen sig med Alex Newport. En producent som hade nått god status via jobb med bland annat *At the Drive-In* och *Mars Volta*. Kele beskriver Alex Newport som en krävande person med idéer gruppen ej var vana vid.

– Vi gillade hans tidigare arbeten och det var viktigt för oss att jobba med någon som kunde fånga vad vi gjorde för stun-

– Det är en ganska speciell skara människor. Tar man inte chansen i den staden hugger någon dig i ryggen och tar den ifrån dig, säger Kele som i sin tur valde bort karriären för en stund.

Fokus hade sedan tidigare legat på hans solokarriär, som tog fart med albumet *The Boxer*. Även om solodebuten skedde 2010 sammanfattar skivans titel hans nyvunna upplevelser i det stora äpplet, då han i intervjuer har förklarat valet av titeln med att: “som boxare kan du endast förlita dig på dig själv för att kunna nå någonstans. Även om du tar slag på slag måste du hålla fokus på dina prioriteringar och köra på. Jag tyckte att det var en inspirerande bild”.

den istället för att manipulera alla bitar i efterhand och använda massa overdubs.

Intressant, för ser man på vad Alex tidigare har sysslat med får man intrycket av att han är lite småtökig i detaljer och gärna vill finputs in i det sista.

– Det vill han gärna, men i vårt fall var uppgiften att föra in alla detaljer i ett livesammanhang så gott det gick. Det krävde

i sin tur väldigt mycket av oss. Men det var det värt.

Replokalen vibrerar

Kele lutar sig tillbaka för första gången och tittar bort mot replokalen. Några minuter tidigare har väggarna vibrerat av toner från *Hunting for Witches*, *Banquet* och förmodligen ett och annat spår från

augusti-släppet *Four*. Bandet har stängt in sig på John Henry's, ett flervåningshus där till åren komna brittpoppare glider runt och är upptagna med sina mobiler. John Henry's är också något av ett vattenhål för musiker, som jagar ny backline och rum att utnyttja den i. Kele berättar att hans Bloc Party planerar att stanna här under en tre veckor lång period för att komma tillbaka till gammal form. Med nytt material som har för avsikt att spegla Keles 2011. När han firade in sin 30-årsdag ensam i en helt ny stad. Utan att gå in på exempel menar han att förra året var ett händelserikt år. Och ser man tillbaka på verk som *A Weekend In the City*, ett konceptalbum om storstadens lockelser

och återvändsgränder, och *Intimacy*, som behandlar ett svidande uppbrott, kan man räkna med att *Four* ger en del raka och öppenhjärtiga frågeställningar. Den här gången står världens åttonde största stad för kullisserna, som fick ta över när London och Berlin blev för litet. Man kan liksom aldrig ta storstadspulsen ifrån Bloc Party. Därför är det med ett leende Kele tar emot omslaget till albumet *A Weekend In the City*.

– Vad jag ser? Jag ser en motorväg och bilar ljusslingor. Jag ser en öde fotbollsplan. Ser du något mer?

– Jodå den här bilden handlar om att människor rusar genom livet. Du vet, the pace of life. **G**

RYKTEN, SPIONAGE OCH LÖGNER

I september, 2011, rapporterades det att de övriga medlemmarna i Bloc Party var beredda att hitta en ny sångare, då de tröttnat på att vänta in Kele Okereke och hans aldrig sinande solo-karriär. Dagen efter publicerades ett något vagt nyhetsinlägg på gruppens officiella hemsida med rubriken "Bloc Party Is Still Bloc Party". Inlägget bestod i sin tur av en *Simpsons*-aktig illustration av alla bandmedlemmar, inklusive Kele.

Kele å sin sida la upp en bild av bandet på sin blogg, med överskriften "God Bless Bloc Party". I inlägget frågade han sig hur en audition för positionen som sångare skulle se ut: "Jag undrar om de skulle låta mig sitta i panelen och vara domare i stil med Tyra Banks".

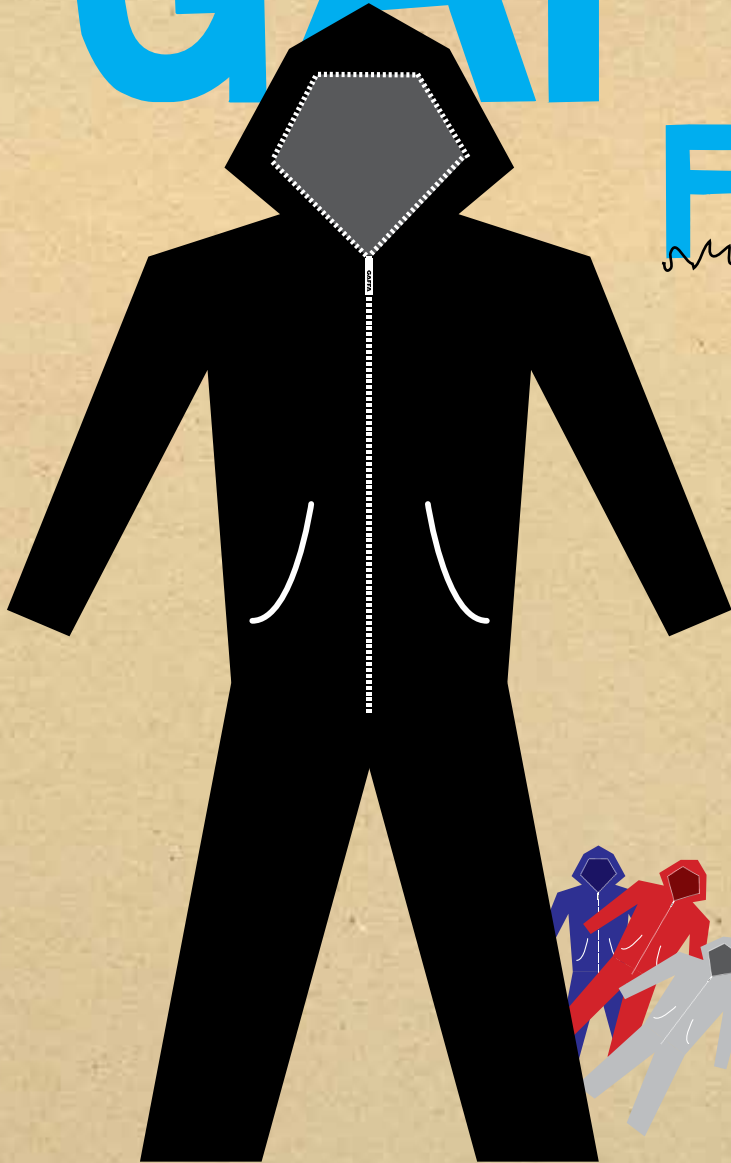
Hela historien visade sig vara falsk från början till slut. Kele reder ut soppan:

– Jag har en förmåga att emellanåt ljuga under intervjuer. Det blir gärna att man svävar iväg när man får samma frågor gång efter annan. I någon intervju sa jag något i stil med att jag hade spionerat på de andra i bandet och upptäckt att de repade utan att säga till mig. Jag trodde aldrig att min lögn skulle bli en sådan stor grej.

GAFFAS

FESTIVALKIT

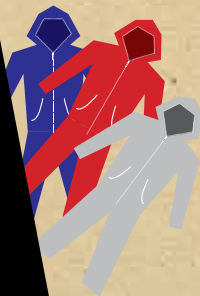
HELDRÄKT 499.-

CAMPINGSTOL 100.-

REGNPONCHO 20.-

CAN COOLER 20.-

TÄNDARE 15.-

PLEKTRUM 10.-

KASSETTBANDS-COVER TILL IPHONE 4 ..... 11.-

PLÅD 11.-

Se vårt stora urval av merchandise och musik från alla klassiska band och massor av nyheter

MERCHANDISE - CD-SKIVOR - VINYL - DVD/BLUERAY - BÖCKER - POSTERS - HÖRSELSKYDD

BESÖK GAFFA.SE/SHOP

GAFFA SHOP

RECENSIONER

★★★★★ mästerverk
★★★★★ briljant
★★★★ bra
★★★ godkänt
★★ dåligt
★ skräp

månadens utgivnir

ALBUM

- Aesop Rock
- A Lanky Swede
- Andre Williams & The Sadies
A Place to Bury Strangers
- Fiona Apple
- Awolnation
- Azealia Banks
- Tomas Barfod
- Beachwood Sparks
- Big KRIT
- Blodhemn
- Justin Bieber
- Candlemass
- The Cast Of Cheers
- Neneh Cherry
- Crocodiles
- Darling Farah
- Dexys
- Diplo
- Dntel
- Edward Sharpe & The...
- Family Of The Year
- Fear Factory
- Lasse Franck
- Fredrik Furu
- Fun.
- Melody Gardot
- The Ghost Inside
- Guided by Voices
- Glen Hansard
- Anna von Hausswolff
- Holograms
- Stevie Jackson
- Japandroids
- Garland Jeffreys
- Killer Mike
- King Tuff
- Kira Kira
- Koko
- Kreator
- Daniel Lemma
- Liars
- Ebbot Lundberg
- Magnus Ekelund & Stålet
- Maximo Park
- Metric
- Miaoux Miaoux
- Motion City Soundtrack
- múm
- Mystery Jets
- Pieter Nooten
- The Offspring
- Oh Laura
- Pantera
- Pop Etc
- Eric Prydz
- Public Image Ltd.
- R. Kelly
- Ripple & Murmur
- Rumer
- Scissor Sisters
- The Smashing Pumpkins
- Patti Smith
- Regina Spektor
- Sterac
- Still Flyin
- Theo Berndt
- Tiny Ruins
- Tyred Eyes
- Ultravox
- Usher
- Variety Lights
- Kathryn Williams
- Neil Young
- Joakim Åhlund och Jockum N...

DEMO

- Weather
- Feather Revs
- John Moose
- JURA
- Nej
- Serpent Omega

“*Write Me Back* är R Kellys bästa album på länge.” **s.38**

● Recensionen finns på GAFFA.se

A PLACE TO BURY STRANGERS

Worship

(Dead Oceans)

★★★★

Noiserocken med mindre dynamisk.

Vänner av musik som är lika mycket oljud som melodier kan väl knappast ha missat att My Bloody Valentine tidigare i år återutgav sina mästerverk. *Loveless* släpptes

1991. Efter det har flertalet karbonkopior vaknat och dött, men få har klarat av att utveckla Dublin-gruppens bisarra äktenskap mellan trallvänliga toner och rena rama köttberg till gitarrväggar.

2007 hände visserligen något. Och 2009. A Place to Bury Strangers släppte debut och uppföljare. Båda albumen glider mellan fem och sex stjärnor, båda bör ses som något utöver det vanliga, bärandes på den där utvecklingen som man så länge hade skutat efter. Därför ställer jag 2012 en hel del krav på Oliver Ackermann och hans effektpark.

A Place to Bury Strangers galna ljudprofessor är vanligtvis ett geni när det kommer till att sätta de rätta nivåerna. *Worship* är lite som när en ryssare får sin uppföljare – mer blod, mer skrik, fler offer och dramaturgin/dynamiken tar stryk. Men lik förbannat vill man ha mer, högre och längre in i örat. Till att alla tvivel är som bortblästa. **Daniel Magnusson**

► **LYSSNA PÅ:** *Revenge / You are the One / Leaving Tomorrow*

AZEALIA BANKS

1991

(Universal)

★★★★

Sämre än singlarna, bättre än de flesta.

Hur många unga artister kan skryta med att ha Karl Lagerfeld som ett fan, att vara en av endast sex personer Kanye West följde på twitter under ett helt år, vara hett villebråd

för världens hetaste producer och ha en hemmaproducerad video som megahit på både YouTube och Billboard-listorna? Azealia Banks kan, och hon hanterar det med sådan världsvan kyla att det är med fascination som denna nya stjärna följs och detaljgranskas.

Åtminstone har det varit så fram till släppet av denna ep. De spontant släppta singlarna, väldigt ofta skapade för skojs skull när Azealia hängt med diverse kända musiker som alla fallit för hennes kulspruterim och redan patenterat härligt knasiga sätt att vara, håller i princip utan undantag högre kvalitet än det som samlats ihop för detta första officiella släpp från den Harlem-bördiga rappande ynglingen, detta framtidshopp som verkar ha tröttnat på berömmelsen och industrin innan hon ens hunnit vara en del av den ordentligt. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ:** 212 / 1991 / Liqueurice

TOMAS BARFOD

Salton Sea

(Friends of Friends)

★★★★★

Fantastisk house av dansk dansräv.

Danske Tomas Barfod är knappast någon nykomling. Han har tidigare släppt musik som Tomboy, i duon Filur och i trion Who Made Who, men det här är mig veterligen första gången han

gör det under eget namn. Och det hörs ju att han vet vad han gör, och det hörs att han under lång tid haft det här albumet i tankarna. *Salton Sea* går liksom från klarhet till klarhet.

Från första till sista låt lyfts och sänks tempot med säker hand. Produktionen är oklanderlig, med skickligt avskalade house-takter, sylvassa slagverk och organiska, pulserande vågor av värme. Det är tillräckligt svängigt för att dansa till, tillräckligt tralligt för att nynna till, och tillräckligt snyggt för att drömma sig bort till. Där till gör gästsångarna ett utmärkt jobb. I synnerhet Nina Kinert, vars kristallklara röst lyfter *November Skies* till albumets solklara zenit. *Salton Sea* är kortfattat ett strålande album med potential att nå ut till kritiska fyrtaktsfantaster såväl som fans av mer lättsmält dansmusik. **Fredrik Franzén**

► **LYSSNA PÅ:** *November Skies / Came to Party / Broken Glass*

CANDLEMASS

Psalms for the Dead

(Napalm)

★★★★★

Ring domedagsklocka, ring.

Riffen i inledande *Prophet, The Sound of Dying Demons* eller *Waterwitch* vittnar om ett vitalt Candlemass på äldre dagar. Med detta sagt övergår det mitt förstånd

varför bandet väljer att lägga ner verksamheten med framtida studiosläpp.

Tur då att Stockholms doom-pionjärer inte lagt om kursen nämnvärt sedan 1984 års stilbildande *Epicus Doomicus Metallicus*. Det elfte opuset fortsätter i samma invanda bana utan några större excesser. Möjligen har den mörkt klingande orgeln fått större utrymme samt att tempot är något högre i *Dancing in the Temple (of the Mad Queen Bee)* men annars är det samma Black Sabbath-doftande doom som alltid. Ska man tänka logistik, placeras nog *Psalms for the Dead* bäst mellan 2007 års *King of the Grey Islands* och föregångaren *Death Magic Doom*.

När nu domedagsklockorna ringer ut för sista gången konstaterar jag nöjt att Candlemass väljer att avsluta med fanan i topp. Hoppas beslutet är etsat i betong och att bandet bara inte väljer att förnedra sig med någon halvdan återförening inom en snar framtid. **Tomasz Swiesciak**

► **LYSSNA PÅ:** *Prophet / The Sound of Dying Demons / The Killing of the Sun*

AESOP ROCK

Skelethon

(Rhymesayers)

★★★★★

En återkomst väl värd all väntan.

År det fel att kalla *Skelethon* för ett sorgset, svårt, mörkt, instängt helvete som tvingats fram ur ett sargat hjärta och en sliten själ för att bli en samling låtar, ett tungt och mödosamt album i en tid för fjäderlätta och innehållslösa singlar? Är det fel att tvinga på det sjätte albumet från ordmästare Aesop Rock dessa beskrivningar och rubriker, när han själv berättar att han blivit något av en eremit under de fem år som gått sedan *None Shall Pass* släpptes, när han bistert deklarerar att han inte vet hur i helvete han ska göra för att radera numret till sin döda vän Camu Tao från sin telefon?

I en karriär fylld till bredden av udda grepp och för hiphop-genren generella konstheter i ljud är *Skelethon* ändå ännu konstigare på ett mycket tillfredsställande sätt. Aesop Rock har tagit sitt weird och byggt vidare på det, satt sig ner och skapat varje trumslag och flyfingriga gitarr-riff och funkinspirerad basgång själv, fyllt på med sin lättigenkännliga "vad i helvete säger han?"-rap, och höjt sig ytterligare ett par nivåer. Aesop Rock blev till slut tvungen att ta sig ut och se världen igen, återgå till det liv han kände till och var en del av för några år sedan. I ärlighetens namn är det här absolut rätt sätt för honom att göra det på; med ett nytt album av den där versionen av hiphop som han var med och skapade på Definitive Jux med El-P, där just Camu Tao även fanns med i bilden, den musiken han är bland de allra bästa på att skapa, vara del av och presentera på ett rostigt silverfat. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ:** *Ruby '81 / Zero Dark Thirty / Leisureforce*

FIONA APPLE

The Idler Wheel Is Wiser Than the Driver of the Screw and Whipping Cords Will Serve You More Than Ropes Will Ever Do

(Sony Music)

★★★★★

Avigt och attraktivt för alla.

Det är långa resor mellan albumen. En del av låtarna här började spelas in redan för fyra år sedan. Orsakerna till att det tagit tid spelar egentligen ingen roll, utan den stora huvudsaken är att Fiona Apple är tillbaka med ett nytt album.

Och som vanligt är det tvåra kast mellan både soft och lite stökigare, mer dynamisk jazz och aviga popflörtar, en väldigt spännande mix, om än ibland till slut lite förväntad i sitt utförande. Nu behöver det inte vara ett problem; när hon verkligen skapar spänningar i musiken, genom rytmer, genom pianovariationer, i den skeva sången, då är det ibland storartat. De där stunderna när Fiona Apple direkt tar över härskandeskapet från förebilderna Kate Bush, Ani DiFranco och Jane Siberry, när det inte finns någon tvekan att det går att göra utomordentlig musik som är både avig och lättillgänglig. Det är när musiken bara tuffar på i det förutsägbara pianopopsparret, när ingen spänning och ingen dynamik finns kvar, det är då det blir förväntat. Och det händer några gånger här. **Magnus Sjöberg**

► **LYSSNA PÅ:** *Daredevil / Left Alone / Hot Knife*

JUSTIN BIEBER

Believe

(Universal Music)

★★★

Snygga samarbeten, fläckfri produktion och navelskåderier.

Lyssnar man på Justin Bieber i slow motion får man till sig ganska så intressant ambient-r'n'b. Det är bara en av många trender som

under de senaste åren har spridit sig runt jordklotet och då först och främst av den allt mer växande falangen hipster-Beliebers. Man kan länge diskutera idén om att gilla något som ett sätt att sky kollektivet. I slutändan sitter man i samma båt som 1 300 andra ironiska mustascher. Att gilla Bieber på grund av att musik-förstå-sig-på-are sedan tidigare har avfärdat honom utan pardon är att bete sig exakt som böbeln. Att gilla Bieber för hans smittande poptoner är en sundare inställning.

På *Believe* förenar sig Bieber, i likhet med Lady Gaga och hennes little monsters, med sina äkta fans. I ren och skär entreprenörssanda visar han tydligt upp sitt trademark och är tidig med att tacka lyssnaren: "Where would I be if YOU didn't BELIEVE". Kanske en finfint tonåring för tv-shoppen. Men antagligen inte så mycket mer.

Fansen bär upp Bieber, men Bieber ger också tillbaka. Här genom samarbeten med Ludacris, Drake och Nicki Minaj, som alla är långt ifrån dagsländor. Och materialet på *Believe* lär få en stor klick att dansa lite längre än en sommar. Det är knappast någon uppseendeväckande upprykning a la Timberlakes *FutureSex/LoveSounds*, men här finns potential; smäktande ballader och vibrerande, stora och imponerande ljudmönster. R'n'b anno 2012 och snygg upphackad electro. Tyvärr stannar Bieber lite ofta med blicken vid naveln och lutar sig bekvämt mot snygga samarbetspartners och fläckfri produktion. **Daniel Magnusson**

► LYSSNA PÅ: [Right Here](#) / [One Love](#) / [All Around The World](#)

NENEH CHERRY

The Cherry Thing

(Smalltown Supersound)

★★★★

Ambitiöst men omtiverat experimentell.

2011 regerade Josep Guardiola över fotbollsgalaxens bästa lag – FC Barcelona. För att laget inte skulle stagnera nästkommande säsongen valde Guardiola att

renovera sitt bygge och gå på tokoffensiv med fyra forwards. Resultatet, bara en cuptitel, var med "Barca"-ögon mediokert och Guardiola lämnade in sin avskedsansökan. All förändring är inte till det positiva.

På *The Cherry Thing* har Neneh Cherry ryckt upp sina rötter från r'n'b- och hiphopsfären och återplanerat dem i ett elektroniskt jazzlandskap. Ett landskap som inte är hennes hemmaplan. På nästan samma sätt som när både Common (Electric Circus) och Mos Def (The New Danger) var på vippen att skjuta sina rapkarriärer i sank.

Ofta, som på *Too Tough to Die*, klickar inte Cherry med bandet The Thing som hon har i ryggen och drunknar i hårda vågor av jazzelektronika. När Neneh Cherry får dominera, som på *Cashback* och MF Doom-covern *Accordion*, är det mer träffsäkert.

Cherrys ambition är modig. Resultatet får mig mest att avundsjukt snegla efter den 24-åring som tog över Europa med *Buffalo Stance* 1988. **Harald Broström**

► LYSSNA PÅ: [Cashback](#) / [Accordion](#) / [Dirt](#)

DARLING FARAH

Body

(Civil Music)

★★★★★

Avskalade taktar från Detroit, London och Förenade Arabemiraten.

Kamau Baaqi föddes och växte upp i Detroit – technons Mekka. Men det var inte förrän han som tonåring flyttade med familjen till Förenade Arabemiraten som han

upptäckte och förälskade sig i denna musik. Snart började han göra sin egen variant. Lokala öron förstod dock inte vad han pysslade med, så Baaqi sökte sig ut via (vid tidpunkten) omåttligt populära MySpace. Folk gillade vad de hörde. Baaqi fick skivkontrakt.

Spola sedan fram tills nu. Baaqi bor i London och släpper under namnet Darling Farah debutalbumet *Body*. Det rör sig om rusligt avskalad, avsiktligt oborstad techno med ett eehört djup. Drivet och den futuristiska ferrissan känns igen från Detroit-techno, de avgrundsdjupa basgångarna låter som London, och den sparsmakade men samtidigt böljande och mystiskt vackra ljudbilden skulle med lite god vilja kunna liknas vid en öken. Resultatet är kompromisslöst och märkligt fascinerande. **Fredrik Franzén**

► LYSSNA PÅ: [Body](#) / [All Eyes](#) / [Bruised](#)

DEXYS

One Day I'm Going to Soar

(BMG Right Management)

★★★★★

Som ett förhållandes uppgång, dalgångar och skrikiga kollaps.

Kevin Rowland – en speciell del av Storbritanniens äldre musikvärld av mods, rockers och indiepoppare – har alltid velat skapa något nytt med sitt 80-talsband Dexys Midnight Run-

ners (numera bara Dexys). Något som är "100 procent på riktigt", som han sa i en intervju för ett par år sedan.

Det här är gruppens första album sedan 1985 och känns kanske 80 procent på riktigt.

One Day I'm Going to Soar kan som helhet ses som ett förhållandes uppgång, dalgångar och skrikiga kollaps. Från *Thinking of You* ballad-mässande rader som "I want to look at you every night" genom den helt briljanta låten *I'm Always Going to Love You*, där Kevin plötsligt kommer på att han inte längre kan älska. Och från den vidare till kärleksfunderingar i *It's OK John Joe*.

Annars kan man se albumet som helhet – vilket är intressant i vår tid av personliga spelistor – som ett statement att Kevin Rowland fortfarande kan skriva hitlåtar, på helt egna villkor. **Fredrik Thorén**

► LYSSNA PÅ: [It's OK John Joe](#) / [I'm Always Going to Love You](#) / [Lost](#)

DNTEL

Aimlessness

(Pampa Records)

★★★

Postal Service-hjärnan gör ambient utan mål och mening.

Till synes genomsläppta Jimmy "Dntel" Tamborello fick sitt genombrott med (det sympatiskt betitlade) albumet *Life Is Full of Possibilities*, på vilket han blandade knast-

rig electronica med pop-melodier på ett förhållandevis fräscht vis. Sedan bildade han och Ben Gibbard från Death for Cutie duon The Postal Service, och tillsammans tog de indie-världen med storm. Året var 2003. *Such Great Heights* var en hit. Världen låg för Jimmy's fötter.

Sedan dess har det inte hänt mycket intressant. Jimmy släppte under pseudonymen James Figurine (den lämpligt betitlade) axelryckning-*Mistake Mistake Mistake*, och som Dntel den fullkomligt poänglösa (och eventuellt ironiskt betitlade) *Dumb Luck*. Och nu är han tillbaka med (extremt lämpligt betitlade) *Aimlessness* – en formlös soppa av oinspirerad ambient utan mål, utan mening. Det här albumet kan aldrig få dig att känna, aldrig få dig att tänka. Effekten blir på sin höjd en gäspning och kanske lite kli på näsan. **Fredrik Franzén**

► LYSSNA PÅ: [Jitters](#) / [Trudge](#) / [Santa Ana Winds](#)

EDWARD SHARPE & THE MAGNETIC ZEROS

Here

(Rough Trade)

★★★★★

Folkrörelserock att klappa takten till.

Niomannabandet från Kalifornien fortsätter sin påbörjade bana som budbärare av rock-gospel. De är ju trots allt döpta efter en fiktiv frälsarfigur och bandet använder alla

medel för att omvända fler till gemenskapen.

Here rymmer, precis som debuten *Up From Below*, melodisk indie för stora scener och skaror som andas av 70-talets folkrock. Alex Ebert med band strävar, precis som sina föregångare, efter att förena med handklapp och stämsång. Nog för att det lätt blir glättigt, som i *That's What's Up*, som mest känns som ett försök att återuppleva förra plattans megahit *Home*.

Bandet låter betydligt bättre när allsängen och det uppenbara publikfrieriet får ge vika för mer nedtonade, reflekterande stämningar, som i melankoliska *Dear Believer*, även om en skeptiker som undertecknad har svårt att inte tvångsmässigt knäppa med fingrarna till gospelinspireerade *I Don't Wanna Pray*. Sammantaget är *Here* en hyllning till gemenskap, en predikan om peace, love and understanding, och det är ju svårt att ogilla. **Maria Stacke**

► LYSSNA PÅ: [I Don't Wanna Pray](#) / [Dear Believer](#) / [All Wash Out](#)

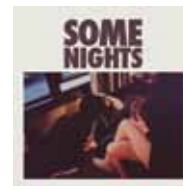
FUN.

Some Nights

(Atlantic)

★★★★★

Broadway-anpassad alternativ rock med klar potential.

Detta är Freddie Mercury med punchlines. Det här är återkomsten av den grandiosa rocksången som vi hört väldigt lite av inom mainstreamflödet de senaste decennierna,

lagd på hiphopbeats, och slutligen arrangerat för att passa Broadway.

Indierock-trion har på sitt andra album för första gången samarbetat med en hiphopmakare, nämligen Jeff Bhasker som co-producerade Kanye Wests album *My Beautiful Dark Twisted Fantasy*. Baskher har fått bekanta sig ordentligt med ständiga storartade tonarts-byten och utmanat varje instrument till max till att skapa så stora ljud som möjligt. Albumets första singel *We are Young* blev den första rocklåten som toppat Billboard 100-listan på nästan fyra år.

Some Nights känns som ett collage av uttryck som trion har kärlekt till. Den musikaliska entusiasmen och kreativa viljan är uppenbar medan det saknas en större autenticitet i skapandet. Collagets delar har så pass hög igenkänningsfaktor och skarvar så vasst att helheten bidrar till mer nostalgi än beundran av en innovativ sammansättning. **Ametist Azordegan**

► LYSSNA PÅ: [We are Young](#) / [Some Nights](#) / [All Alone](#)

MELODY GARDOT

The Absence

(Decca Records)

★★★★

Det latinska inspirerar det softjazziga.

Man får väl se det som ett efterlängtat album. Det har gått tre år sedan *My One and Only Thrill*, och de svala jazztonerna från den börjar kanske kännas lite väl bekanta vid det

här laget. Och inte blir man besviken, trots att Melody Gardot här tar ut svängarna lite grann.

Det finns ett lite latinskt anslag i många spår; nästan tangerande folk- och sambaförtar, liksom ren bossanova, men alltid med det där uttrycket som hon tagit till sitt; det där svala, avslappnade, softjazziga, det där ibland nästan alert blaséartade. Men här finns också de där loungejazziga, intima, ändå distanserade numren som man förväntar sig. Och, som sig bör, är det de numren som är de snyggaste och mest inspirerade, de som man återkommer till och de man minns.

Det blir en blandning som är bredare än tidigare, men egentligen än mer attraktiv. För här ryms inte bara rökigt mörker, utan även ljusa nätter; glada, om än inte ystra, miljöer. Som en lite mer öppen scen, med samma toner, med en större publik, med en större vidsynthet. **Magnus Sjöberg**

► **LYSSNA PÅ:** *So We Meet Again My Heartache / Impossible Love / If I Tell You I Love You*

THE GHOST INSIDE

Get What You Give

(Epitaph)

★★★

Melodisk metalcore att hålla ögonen på.

När punkbolaget Epitaph tänker utanför lådan och sajnär hårdrock är det värt att kolla upp vad som är i görningen. Parkway Drive visade sig vara ett lysande exempel.

Converge ett annat.

Los Angeles-kvintetten The Ghost Inside (som från början hette A Dying Dream) har redan ett par album i ryggen. Sannolikt har den tillryggalagt ett otal mil i turnébussen också. För om något så presenterar det 90 sekunder tunga intro ett band i samspel.

Jeremy McKinnon, till vardags sångare i A Day to Remember, verkar vara en framtida producenttalang. *Get What You Give* har han gett en stabil ljudbild med mullrande bastoner och plats för såväl smäktande refränger (*Engine 45*) som poppiga riff (*Thirty Three*) som intuitiva breakdowns (*The Great Unknown*).

The Ghost Inside får inte full pott för den här given, men de är definitivt någonting värdefullt på spåren. **Kristofer Elofsson**

► **LYSSNA PÅ:** *This is What I Know About Sacrifice / Engine 45 / Slipping Away*

GLEN HANSARD

Rhythm and Repose

(ANTI)

★★★★

The Swell Season-medlemmen släpper en liten pärla.

Glen Hansard, Oscarsvinnande låtskrivare, frontman i The Frames och ena halvan av duon The Swell Season släpper efter 20 år i branschen sin fullängdsdebut. Och

efter att ha hört honom ledigt röra sig i genrer av lättare pop till folk är nyfikenheten naturligtvis stor om soloutflykten innebär något markant musikaliskt avsteg från det.

Och de första lyssningarna är faktiskt lite omvälvande. Singer-songwriter-country, amerikansk folkrock a la 70-tal, lite soul; den där rösten som man både känner igen så väl och hör för första gången; ömsint, desperat, tröstande, ilsken, vacker och stortart i all sin enkelhet. Och den första sången är faktiskt lite omvälvande. Singer-songwriter-country, amerikansk folkrock a la 70-tal, lite soul; den där rösten som man både känner igen så väl och hör för första gången; ömsint, desperat, tröstande, ilsken, vacker och stortart i all sin enkelhet. Och den första sången är faktiskt lite omvälvande.

Det finns ett par spår som blir lite väl episka, aningen övertydliga, med lite väl mycket innerlighet och stråkar, men de passar snyggt in i sammanhanget. **Magnus Sjöberg**

► **LYSSNA PÅ:** *You Will Become / Maybe Not Tonight / Bird of Sorrow*

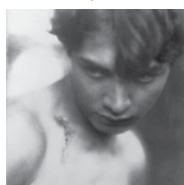
HOLOGRAMS

Holograms

(Captured Tracks)

★★★★

Spretig men melodios postpunk helt utan pretentioner.

Jag föreställer mig Holograms vara ett band som tar precis allt som det kommer, utan pretentioner. De ställer in en Londonspelning i sista stund för att de inte har råd med

färjan över, skriver nöjt om hur "camping ingick i dealen" när de bokas till Hulstfred och frågar på Facebook om någon i Paris kan låta dem slagga över natten. Den här samtida bekymmerslösheten – avsaknad av koll eller plan om man så vill – är i musikens fall inget negativt. Deras självbetitlade debut är spretig men melodios postpunk som likt en övertänd fotbollsspelare konstant ligger på gränsen till att slå över.

Just den balansgången ger *Holograms* nerv. Intensitet och närvaro att må illa av samtidigt som alltsammans rymmer en hög dos intelligens. Fyra minuter in i förstaspåret *Monolith* kollar bandet plötsligt bort det mesta och låter trummorna galoppera ut låten. De nöjande synthslingar som delvis blivit bandets signum stjälpas på sina ställen – exempelvis *Chasing My Mind* – men kan Holograms bevara och utveckla det Suicide-arv musiken innehåller är det här att räkna med på allvar framöver. **David Winsnes**

► **LYSSNA PÅ:** *ABC City / Stress / Monolith*

ANNA VON HAUSSWOLFF

Ceremony

(Kning Disk)

★★★★★

Kyrkogel är det nya svarta.

Glöm allt du visste om musik. Anna von Hausswolff rubbar det ur fogarna, drabbar en som ett knytnävsslag och ruskar om en som en hagelstorm i juni. Ackompanjerad av handklapp och en envis men fantastisk kyrkogel bäddas musiklandskapet upp i *Ceremony*.

Ceremony är både en popska och inte. Det lätt dystopiska i *Mountains Crave* luckras upp av Anna von Hausswolffs sång som pricksäkert glider mellan tonerna. Låtar som *No Body* och *Epitaph of Theodor* består av musikmassor som är helt instrumentala, vackra men stora i sin sorgsenhet. Från ytterlighet till ytterlighet finns låtar som *Liturgy of Light*, där en ensam överstämma glittrar till och *Harmonica* som är en symfoni i rytmer, sprakande sladdar och toner som tvingas ur sina banor.

Med eko som en huvudingrediens och sången som en orubblig kärna sveper Anna von Hausswolff med sig en, rakt in i stormens öga. Vägen dit är kantad av epos som *Sova*, där en enkel textrad på svenska först får mig att le innan jag förstär låtens allvar. Anna von Hausswolff sjunger "Jag vill inte sova mer ... kommer aldrig vakna mer".

Ceremony är en skiva som både är mörk och storslagen, där kyrkogelns majestätiska sound kontrastas med handklapp och mitt uppe i allt: Anna von Hausswolffs röst som böjer, vrider och vänder på det man trodde var fysiskt möjligt. **Camila Astorga Díaz**

► **LYSSNA PÅ:** *Sova / Mountains Crave / Ocean*

STEVIE JACKSON

(I Can't Get No) Stevie Jackson

(Banchory)

★★★★

Charm och nördig kärlek till popen vinner på B&S-gitarristens solodebut.

Att Belle & Sebastian-gitarristen Stevie Jackson har döpt sin solodebut som han gjort är ingen överraskning. Han är nämligen en musikkörd av rang. Se till exempel

videon till Belle & Sebastians *The Wrong Girl* där Stevie visar upp omslaget till Bob Dylans *Blonde On Blonde* för ett second handbutiksbiträde för att få hjälp att plocka ihop en likadan outfit åt sig själv.

Albumet är, som så ofta när det gäller debuter, en spretande mix. Har man följt Stevies väg i det skotska indiekollektivet, från den tidigare blygsamma popen till senare års lekfullare uttryck, kan man klart se konsekvensen i *(I Can't Get No) Stevie Jackson* för här ryms allt det, mellan svängiga soulförtar och finstämda folkmelodier. Skivan är inget mästerverk och kan inte matcha moderskeppet men svackorna vägs upp av den popnördiga charmen och den smittande peppade energin. Belle & Sebastians stiligaste medlem sammanfattar skivan bäst själv i låten *Kurosawa*: "I am awkward, I am touching, I am graceful, I am playful, always poised, never hateful." **Björn Schagerström**

► **LYSSNA PÅ:** *Dead Man's Fall / Try Me / Bird's Eye View*

JAPANDROIDS

Celebration Rock

(Polyvinyl Records)

★★★★★

Rockhistoriens manifest komprimerat in i åtta låtar på 35 minuter.

Varje gång Japandroids uppdaterar något på sin Facebooksida brukar det inledas med "HEY GANG // BRIAN HERE" för att sedan fortsätta i samma gastande, euforiska

stil. På samma ställe kan ni läsa 2012 års roligeaste biografi, där en beskrivning som "it had the fluidity of pee, and the solidness of poo" i sammanhanget känns fullkomligt naturlig. *Celebration Rocks* omslag är ett foto på garage-rockduon sittandes utanför Debaser Slussen, dess booklet en kavalkad i urflippade livebilder. Dessa tre bitar är bara en liten del av det pussel som är Japandroids, men det speglar en inställning som kanadensarna också för över till sin musik på ett makalöst avväpnande sätt.

Garagerock kan lätt resultera i rena oljud om skramlet inte leder någonstans. Japandroids gitarrer, trummor och röster lyckas alltid piska fram svindlande melodier som får mig att vilja lista livets alla ytterligheter. *Celebration Rock* känns som en hyllning till livets snabba slag lika mycket som till rocken. **David Winsnes**

► **LYSSNA PÅ:** *Younger Us / The House That Heaven Built / Continuous Thunder*

“Låter som bara något han kan göra.”

ÖZGÜR KURTOGLU OM **EBBOT LUNDBERG: THERE'S ONLY ONE OF US HERE**

KREATOR

Phantom Antichrist

(Nuclear Blast)

★★★★★

De germanska stridsropen står sig fortfarande.

Lika mycket som Stockholm har ett särpräglat döds-signum och Göteborg sitt melodiska dito, lika mycket hörs det när musiken kommer från hårt rockande tyskar. Det

kan vara det särpräglade germanska riffandet, brytningen i det engelska uttalet i sången eller bara att allt ser orimligt omodernt ut.

I alla dessa fack placerar sig Kreator men i fallet med *Phantom Antichrist* vill jag inte ha nya stilgrepp. Sångaren Mille Petrozza fortsätter spotta ut politiska budskap och misantropi i låtar som *Death to the World* och *United In Hate* – och gör det med ovan nämnda och charmiga brytning – som om han fortfarande levde i en verklighet med två Tyskland.

13:e studiogiven i ordningen är en shredded där riffen och de vackra melodiska gitarrharmonierna ömsom klöser ögonen ur dig, ömsom läker dig. Lyssna bara på *Civilisation Collapse* och försök värja dig från attacken! **Tomasz Swiesciak**

► **LYSSNA PÅ: Phantom Antichrist / Civilisation Collapse / The Few, the Proud, the Broken**

EBBOT LUNDBERG

There's Only One of Us Here

(Kning Disk)

★★★★★

Ett ljudexperiment värdigt The Soundtrack of Our Lives.

Det verkade vara med ett tungt hjärta som *The Soundtrack of Our Lives* till slut berättade för världen att de var klara med karriären, åtminstone delar av den som i detta nu berör

specifikt skivinspelningar och sedermera även skivsläpp. Det är ett beslut som snabbt möttes av beklagande invändningar från presshåll, som säkerligen kommer att intensifieras när bandet lunkar igenom ytterligare en festivalsommar, och hyllningar rasade även rättvist in när bandet släppte det som är tänkt att bli deras sista skiva.

There's Only One of Us Here är ett projekt beställt av en konstnär som bakgrundsmusik och ljudinstallation till en samling dialoger. Det är ett album, på sätt och vis, som snurrar fritt utan tyglar och utan några pauser, som i sin helhet är 43 minuter och 20 sekunder långt, och låter onekligen som något som skulle kunna återfinnas som hemligt spår på *Throw It to the Universe*. Det är en lång drömlig dimma, ett självklart 60-talsrefererande ljudexperiment, helt producerat av Ebbot Lundberg, som låter som bara något han kan göra. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ: There's Only One of Us Here**

MAXIMO PARK

The National Health

(V2)

★★★

Från hysteri till bekvämlighet och vidare ner i diket.

För fem år sedan hade en skapelse som *The National Health* lämnat Maximo Park vid den då frodande brittiska indiescenen dike, och låtit det goda ryktet drunkna i

lera. Sedan 2008 års *Our Earthly Pleasures* har Maximo sänkt sin egen ribba till marknivå, och här är det som nu står i framkant jämförbart med en dåtidens b-sida. Kämparglöden, den unga vigören och Paul Smiths golande på skamlös Newcastledialekt är utbytt mot smörig skönsång och en bekväm, stabil gubbighet.

Även om Maximo Park aldrig legat i toppklass, ständigt placerade i skuggan av Kaiser Chiefs och Franz Ferdinand, har de likväl haft sin egensinnighet, i hastiga melodibytten och en kostymklädd hysteri. Men borta är näsblodet, triblyhatten och spagat två meter upp i luften, istället ger de ett tafatt försök till arenarock och ömsint romantik, och de få gånger de återvänder till sina vimsiga rötter tycks de misstolka sitt eget koncept. Band som vunnit på sin knasighet lyckas sällan sadla om till seriösa rockidoler, Maximo Park är – föga förvånande – inget undantag. **Josefin Bagge**

► **LYSSNA PÅ: Write This Down / Reluctant Love / The National Health**

METRIC

Synthetica

(Mom & Pop)

★★★★★

Kanadensarna bjuder in Lou Reed till synthstafett.

När Metrics sångerska Emily Haines först blev presenterad för Lou Reed trodde hon aldrig att rockräven skulle veta vem hon var. Men istället för att slänga ur sig en snabb hälsningsfras

och vandra vidare i livet citerade han textstycken från Metrics låt *Gimme Sympathy*.

Det var där grunden lades för samarbetet som på detta album skulle bli *The Wanderlust*. En låt som vilar på en poppig synthgrund och som kryddas med Lou Reeds 70-årigt sträva stämma.

För som namnet ger en hint om har Metric i allt större omfattning valt att använda sig av elektroniska toner. Det är emellertid fortfarande klassiska rockmelodier som står i centrum.

Bara den legitimitet som det ger att Lou Reed sjunger på albumet hade räckt som anledning för många band att ge ut en skiva – även om det nu skulle visa sig vara ett av de svagaste spåren – men Metric har inte nöjt sig där. De kanadensiska popsnickarna har fått varje låt, från inledande *Artificial Nocturne* till avslutande *Nothing But Time*, att kännas trivsamt framåtsträvande. **Tobias Öhgren**

► **LYSSNA PÅ: The Void / Youth Without Youth / Clone**

THE OFFSPRING

Days Go By

(Columbia)

★★★

Stabilt punkband spårar ur med tydliga efterrapningar.

Unik sång, karismatiskt gitarrspel, övertygande melodier och mästertliga producenter. Detta är grundstenarna som gjort The Offspring till ett punkband att räkna

med – i över två decennium. *Days Go By* bryter dessvärre sviten.

Varför sneglar ett band så mycket på Foo Fighters, Nickelback och Rise Against att efterrapningar blir pinsamt uppenbara? Varför gör ett band en nyinspelning av en 20 år gammal låt (*Dirty Magic*) som är sämre än originalet? Och varför tar det ett band fyra år att leverera en halvdan kompott av ansträngd punk, mjåkig radiorock och lite däremellan? Kvartetten i fråga borde kunna mycket bättre.

Ända sedan Epitaph-debuten *Ignition* från 1992 har jag omfamnat The Offspring för deras energiska framföranden och snärliga idéer. Och jag har applåderat deras djärvhet. Genom att tänka utanför lådan har The Offspring levererat ett antal brottarhits. På den här skivan heter den tänkta hiten *Cruising California (Bumpin' in My Trunk)*. Det vore underbart om bedriften upprepas, men jag är tveksam. **Kristofer Elofsson**

► **LYSSNA PÅ: The Future is Now / Turning Into You / Hurting as One**

OH LAURA

The Mess We Left Behind

(Cosmos)

★★★

En utspädd återblick snarare än återkomst.

De tycks vara en förbannelse, de där utomjordligt bra låtarna som skänker ett band alldeles för mycket berömmelse, på alldeles för kort tid. Vad som var problemat

i Oh Lauras fall är fortfarande höjt i dunkel. Debuten, *A Song Inside My Head*, som följde på megahiten *Release Me*, från 2007, fick blandade, men mestadels positiva recensioner. Karriären uteblev ändå, då bandet splittrades strax innan en stundande turné.

The Mess We Left Behind är ett samlingsalbum. Det innehåller liveversioner, demotagningar och en och annan tidigare osläppt låt. Men det är inte, som brukligt är, ett samlingsalbum över en lång karriär. Snarare är det en elegi över det som aldrig blev, och en hyllning till det som kunde varit. Hur bra *Release Me* än är känns en dubbel-cd som denna något omotiverad. Den countryinfluerade poprocken är finstämd, men menlös. Och precis som första gången är detta inte mycket mer än ett gott försök. **Maria Stacke**

► **LYSSNA PÅ: Joni Mitchell Song / Release Me - UK Version / Call to Arms - Live**

GAFFA REKOMMENDERAR / INRIKES

Fyra skivor som under de tre senaste månaderna har skickat GAFFA på ★ tripp

Ikons
Life Rhythm

(Service)

Borta med vinden är psykedelian och den sporadiska postpunk. Istället erbjuds vi här ett veritabelt smörgåsbord

av poppig prog, dansbandsversioner av *Bye Bye Bye* och glimten-i-ögat-humor med *Disapproval*; om ung kärlek inte ens familjehunden kan acceptera. Tönen är sober och låtarna lika fristående som enhetliga. En värdig uppföljare med andra ord.

pg.lost
Key

(Black Star Foundation)

Oljud, idel oljud. Larm, idel larm. Skrammel och oväsen och gitarrdueller som sträcker sig mot himlen och

slungarmatcher mellan bas och trummor som vänder jord till nämnda himmel och densamma ner på jorden. Detta är det enklaste sättet att beskriva pg.lost, som har skapat ett av 2012 års absolut mest intressanta svenska album.

Niki & The Dove
Instinct

(Universal Music)

Instinct är en skiva som gör det enklare att försvara popmusiken som hög

kulturform. Den är lika mycket teater som musik. Niki & The Dove flyttar vardagen till dansgolvet, inte bara textmässigt. Dansa, trasigt. *Instinct* definierar och finputsar de progressiva ambitioner den svenska popmusiken präglats av de senaste åren.

The Tallest Man On Earth
There's No Leaving Now

(Gravitation)

På tredje skivan låter Kristian Matsson fortfarande som en ung

kärlekskrank Bob Dylan. Mannen bakom *The Tallest Man On Earth* är måhända ingen stor poet, men har en enorm förmåga att förmedla den gamla skolans singer-songwriterskap med ett fenomenalt uttryck i sin röst och punkattityd i fingrarna.

POP ETC

Pop Etc

(Rough Trade)

★★★

Pop med på tok för mycket etcetera.

Det har i alla tider funnits byfånar som har blandat gott med gott, och förväntat sig att resultatet ska bli ... gott. Just det, chokladpudding plus sweetchilisås plus

potatismos är lika med gott.

Samma ekvation har Pop Etc använt sig av på albumet med samma namn. En skopa av Phoenix rytm och rörelsemönster, en handfull av Kings of Conveniences sommarlovsmantalitet och en släng av Daft Punks ambition till en ny världsordning.

Det blir naturligtvis, för att fortsätta med matmetaforerna, pannkaka. Att allt är kryddat med en rejäl dos autotune och sammanfogat med banalt textförfattande ("You said no-o-o-o/ And I said I don't wanna go-o-o", från *Back to Your Heart*) gör saken knappast bättre.

Efter de inledande spåren, där Pop Etc trampar vatten, växer skivan mot slutet och undviker med marginal ett bottenbetyg. Beatles-sneglande *R.Y.B* är dansant och i *Keep it for Your Own* hittar Brooklyn-bandet en bekväm balans mellan sång och synthar. **Harald Broström**

► **LYSSNA PÅ: R.Y.B / Keep it for Your Own / Yoyo**

ERIC PRYDZ

Pryda

(EMI)

★★★★★

House i världsklass från Täby.

Det har krävts två mycket lyckade storspelningar på hemmaplan för att tvätta bort fördomarna, de felaktiga omdömena och de förutbestämda åsikterna som Eric Prydz

lockat till sitt namn och sin musik. Helt och hållet på grund av en självständigt singel han släppte 2004. En singel som bevisligen inte alls var likt något annat han gjort dessförinnan, eller därefter, men som alltjämt blev en försäljnings-succé och därmed blev synonymt med artisten, musikern Eric Prydz. Tack vare Summerburst 2011 och Dans Dakar 2012 är de kopplingarna till mångt och mycket begravda, åtminstone hemma i Sverige och för två helt skilda grupperingar av fans.

Samlingsalbumet *Pryda* är ytterligare ett steg på den vägen. Här har Prydz samlat tidigare släppta mörkt ekande house och techno-inspirationer, slängt in ett gäng nya låtar, och satt ihop tre hela album. En trilogi som bär på hans allra bästa studsande och rosslande basgångar och hans utvecklande och högst personliga gren av house. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ: Rakfunk / Miami to Atlanta / Europa**

PUBLIC IMAGE LTD.

This is PiL

(PiL Official)

★★★★★

John Lydon & co lever upp till förväntningarna.

För mig var alltid John Lydons PiL mycket mer intressanta än Sex Pistols. Visst, Sex Pistols var rebeller och mycket av dagens musik skulle inte finnas utan dem, men det

hade mer med attityd, kläder och inställning att göra. När det kommer till deras musik så var det mer Faces, New York Dolls och Chuck Berry än nyskapande, medan PiL attackerade regelboken med en motorsåg och blandade dub, punk, kraut och modern dansmusik med afrikanska rytmer, disco, funk och new wave.

På nya skivan, den första på 20 år, så bryts ingen ny mark utan istället är det fyra äldre män som står i ett rum och har fruktansvärt kul. Krauten är borta och ersatt av mer dub, men framförallt är det väldigt dansant och väldigt mycket PiL.

Med tanke på att John Lydon finansierade skivan genom att ställa upp i en hårt kritiserad smörreklam, så borde det ämnet nu för alltid lämnas. För är det smörreklam som krävs för att skapa något kompromisslöst på egna villkor så får herr Lydon göra hur många reklamfilmer han vill. **Mathias Skeppstedt**

► **LYSSNA PÅ: Deeper Water / Fool / Out of the Woods**

SCISSOR SISTERS

Magic Hour

(Polydor)

★★★★★

Disco-leverantörer i sitt esse.

Vill man slå an dansvänligheten är det vinnande konceptet alltid handklapp, gospelkör, stråkfrenesi och tunga discobeats. Scissor Sisters lyckas

med allt detta och allt däremellan. *Magic Hour* är en skiva med glimten i ögat. Det är allt från den bitvis schlagraktiga *Only the Horses* till *Let's Have a Kiki* där beatsen ligger tungt på telefonraspiga kvinnoröster som säger saker som "The NYPD shot down the party so let's have a kiki!"

Scissor Sisters är som bäst när det riktigt osar 80-tal, som i den lite lugnare *Inevitable*. Det blir aldrig sömnigt utan snarare hänförande i sin enkelhet. *Keep Your Shoes* är den enda låten som tjarar sönder trumhinnorna med allt för många element.

Men de flesta andra låtarna, särskilt de baile funk-inspirerade spåren, som *Shady Love*, tvingar lyssnaren till rörelse. Då inte bara den enkla sorten där man stampar lite lätt med foten utan snarare en där man trampar sig svettigt oavsett om man står i bankomatkö eller på dansgolvet. **Camila Astorga Diaz**

► **LYSSNA PÅ: Baby Come Home / Inevitable / Self Control**

THE SMASHING PUMPKINS

Oceania

(Martha's Music)

★★★★★

Intressanta för första gången på 14 långa år.

Billy Corgan har inte för vana att göra saker enkelt för sig. Senaste mastodontprojektet, den 44 låtar långa *Teargarden by Kaleidyscope*, är så mycket vatten över huvudet att

man undrar om vi någonsin kommer få se Corgans karakteristiska flint dyka upp igen.

Det mesta som tillkommit i Smashing Pumpkins cv efter 1998 har aldrig varit katastrofdåligt men inte heller vidare intressant. Troligen för att ingen av de övriga originalmedlemmarna funnits på plats och hållit tillbaka Corgans dagdrömmande om hårdrock och latexkostymer. För kompetent låtbyggande är inget värt om man hellre vill lägga feta gitarriff än att förvalta ett arv som, exempelvis, *Mellon Collie and the Infinite Sadness*.

Oceania är faktiskt rätt intressant. *The Chime-ira* och *Panopticon* är med sina tuggande grunge-riff som tagna från *Pisces Iscariot*. Vilka motarbetas lite av såsiga *One Diamond*, *One Heart* och *Wildflower* som passat fint på urtråkiga *Zeitgeist*. Men för första gången på 14 långa år väger det goda tyngre än det dåliga. **Andreas Fällman**

► **LYSSNA PÅ: Panopticon / The Chimera / Inkless**

R KELLY

Write Me Back

(Sony Music)

★★★★★

R'n'b-ikonen pendlar ledigt mellan galenskap och genialitet.

Jag visste inte riktigt hur jag skulle reagera när R Kelly, en av de bästa r'n'b-artisterna men också en av de mest röriga, började spela in nya avsnitt av sin r'n'b-såpoopera *Trapped In the Closet* tidigare i år. Man vet aldrig var man har Kelly – mellan perfekta och svulstiga samarbeten och produktioner måste man ibland skratta. Mitt och mina vänners stående skämt när både *Untitled* (2009) och *Love Letter* (2011) kom var vilka andra kreativa platser R Kellys sexliv skulle utspela sig på och bakas ihop till en låt om, hur rolig *Pregnant* var och att han joddlade i *Echo*.

Men han är åtminstone lika produktiv som sina yngre r'n'b-kollegor. Kanske beror det på att han sällan turnerar här, på grund av sin flygrädsla. På *Write Me Back* visar han hur enkelt det kan vara att pendla mellan galenskap och genialitet. I den fina och klassiskt souluppbyggda *Clipped Wings* sjunger han "Welcome to the love letter. Write me back". Alla känner igen R Kelly-soundet i *Believe That It's So*. Sedan sätts en fantastisk Motown-kavalkad igång av soul och kärlekstexter där allting handlar om allt eller inget. I både *Fool for You*, *Share My Love*, *Lady Sunday* och singeln *Feelin' Single*, kommer Kellys perfekta soultrains med dödliga hooks.

Förutom något snedsteg, som *Party Jumpin'* och förfärlig 50-talsrockabilly i *All Rounds On Me* är *Write Me Back* R Kellys bästa album på länge. Den storslagna *Believe In Me* är en given klubbhit och *Love Is* låter som en ung The Walrus of Love himself – Barry White. **Fredrik Thorén**

► **LYSSNA PÅ: Feelin' Single / Believe In Me / Lady Sunday**

PATTI SMITH

Banga

(Sony Music)

★★★★★

En oförstörd röst ytterst relevant än idag.

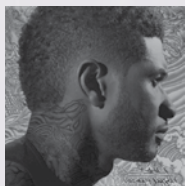
De senaste åren har Patti Smith börjat jobba mer med de litterära referenserna, som att döpa sin skiva efter Michail Bulgakovs *Mästaren och Margarita*. Då, på 70-talet, var hon en

del av en ny generation rockstjärnor som klädde sig och släppte ut hästsvensen lika dekadent som det manliga idealet – något som kanske fixade henne Polarpriset i höstas. Men ord har alltid varit symbolen för poeten Patti Smith – här kanske mer än någonsin.

När primalgitarriffen och rockbandsupplägglet låter trött räddar hon det genom en röst som, om man jämför med resten av gardet i hennes rockande förlorade generation, låter oförstörd. Med låtar som är relevanta. Här finns funderingar kring naturen, döden, Amy Winehouse och Johnny Depp. Den poetiska intellektuella rocken som *The Doors* och Dylan skapade i slutet av 60-talet som Smith rent kulturhistoriskt har som sin bas är inte revolutionerande idag men har inte förpackats bättre sedan hennes egna *Horses*. **Fredrik Thorén**

► **LYSSNA PÅ: After the Gold Rush / This is the Girl / April Fool**

USHER

Looking 4 Myself

(Sony Music)

★★★★

En halva popmagi, en halva popskräp.

45 personer har varit med och skrivit sammanlagt 18 låtar, 35 olika producenter finns noterade som de musiker som tillsammans med

Usher skapat dessa låtar som utgör ett album på 71 minuter och 38 sekunder. Allt som allt har över hundratalet människor, exkluderat Czech Film Orchestra, jobbat på ett album som alltså inte sparar på krutet överhuvudtaget. *Looking 4 Myself* borde alltså, åtminstone på pappret, vara ett steg upp och ett steg tillbaka till någon sorts storhet som Atlanta-sonen tidigare tillbringade sin tid med att bygga vidare på. På sitt sjunde album är det därför bara förvirrande att Usher kommer med ett halvt album av fruktansvärt stora megalåtar, och ett halvt album fruktansvärt uselt skräp.

Samtliga album Usher släppt hittills har alltid haft ett underliggande tema, berörande otrohet eller giftermål eller liknande ämnen som vid inspelningen påverkat och influerat hur hans liv ser ut, alltid levererat med allra minst övertygande sång även om produktionerna i tid och otid varit undermåliga. Så exakt varför Usher denna gång hörs genom ett filter av eko och konstiga effekter i mer eller mindre alla låtar, i synnerhet de som är menade att vara klubbhits, är ett smärre mysterium. Det är inte en hemlighet att Usher är en utomordentligt begåvad sångare, men här är han ändå för det mesta bara en del av datafiler och prickar inuti Ableton eller Pro Tools. De mest subtila ögonblicken, när Usher lämnar över kreatörsmanteln till Diplo i synnerhet och även till viss mån Luke Steele (eller i det ljudmässigt helt motsatta hållet, Swedish House Mafia), är på det stora hela de stora behållningarna i ett album byggt av halvmesyrer. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ:** Climax / Euphoria / I Care for U

TINY RUINS

Some Were Meant for Sea

(Spunk)

★★

Lågmålda gitarmelodier från Nya Zeeland.

Hollie Fullbroke, från Nya Zeeland, siktar mot det vackra som försvinner i vardagen. Det är hon inte ensam om, men hon gör det på ett särskilt diskret vis. Det är melodier så väna att

de riskerar att gå av på mitten om man tar i dem med annat än bomullsvantar.

Om musiken skulle användas som soundtrack till kaninhoppning skulle med största säkerhet en liten kaninunge bestämt säga ifrån och tycka att det nog är en aning för sött. För det är på den nivån som hon håller sig. Fingerplockande gitarrer och harmonisk sång som bara pågår.

Men när alla andra skriker är det effektivt att viska för att höras. Tyvärr viskar väldigt många andra också – vilket gör att Tiny Ruins försvinner i ett lågmält sorl av kloka och eftertänksamma singer-songwriters.

I sina bästa stunder är musiken som en tyggardin som fladdrar i ett öppet sommarfönster, visst det kan ge en fin bild, men det vore slöseri med tid att engagera sig speciellt mycket mer i det. **Tobias Öhgren**

► **LYSSNA PÅ:** Old As The Hills / Death of a Russian / Little Notes

TYRED EYES

The Piercing Stare, The Thousand Lies

(Alleycat Records)

★★★★

Garagerock med politiska och melankoliska undertoner.

Tyred Eyes b-sida *El Séptimo Sello* till singeln *Too Late to Make It Right* är ett begåvat och melankoliskt Morriconelån. Låten inleddes med en spansk dubbad version av

schack-scenen ur Ingemar Bergmans *Sjunde inseget*, för att övergå i ett ljudlandskap som påminner om att vandra genom en soldränkt mexikansk öken. En ensam trumpetare, karaktäristiska körer och ett avslutande ödesskrik, får mig att önska att bandets debutskiva *The Piercing Stare, The Thousand Lies* vågat vara mer utmanande i sitt uttryck. Istället följer albumet a-sidans garagerockmall, där nämnda b-sida fått ge vika.

Skivan öser på med full powerpopkraft, där nämnda a-sida utgör ett uppkäftigt avtryck. Men i det stora hela blir ljudbilderna relativt enahanda. De svenskspråkiga avstickarna ger dock albumet förnyad kraft och avslutande *Snapsvisan* är en snapsvisa som gått fel. Festen är över och återigen hörs en ensam trumpetare. Ljudbilderna ger en känsla av Björn Isfälts och Lasse Dahlbergs musik ur *Bröderna Lejonhjärta*. Som att svepas in i ett filmiskt sagolandskap. **Daniel Andersson**

► **LYSSNA PÅ:** Snapsvisan / Too Late To Make It Right / The Last Detour Sign

VARIETY LIGHTS

Central Flow

(Fire Records)

★★★★

Mercury Revs förlorade son ger en halv rocklivstid av lösa idéer.

Lyssna på *Central Flow* och du förstår varför Mercury Rev gick i en mer lättillgänglig riktning efter sångaren David Bakers avhopp. Det måste nämligen vara en reaktion-

stisk omöjlighet att inte göra så. Variety Lights är – med undantag av ett album under namnet *Shady* – de första musikalska fotspåren på nästan 20 år från Baker. Det låter därefter, som en halv rocklivstid av lösa idéer, sällan speciellt intresserade av att samsas om ett utrymme som den underliga debuten erbjuder.

Federico Fellinis första film var just *Variety Lights*. *Central Flow* låter märklig och uppsluppen men med ett underliggande allvar helt i linje med Fellinis tidiga neorealistiska filmer. *Oh Setting Sun* är ett exempel på hur bra det blir när alla dessa olikkligande ljud flyter in i varandra. Ofta låter det dock mest som att någon spelat in när en arty katt klampar runt på en keyboard och lagt suggestiv sång på det. Så håller jag också *Deserter's Songs* från post-Baker-tiden som *Mercury Revs* finaste stund. **David Winsnes**

► **LYSSNA PÅ:** Establishment / Silent Too Long / Oh Setting Sun

JOAKIM ÅHLUND & JOCKUM NORDSTRÖM

Paddan och hunden

(Kning Disk)

★★★★

Bluesrock filtrerad genom jazzigt delirium.

Nä, Caesars var verkligen inget vidare bra band. Och att Teddybears fortfarande harvar på känns mer pliktskyldigt än motiverat. Som spindeln i detta trasiga nät sitter

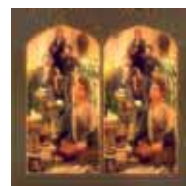
Joakim Åhlund och klurar på något nytt. Till sin hjälp har han Jockum Nordström, konstnär och författare. Vad Nordström utövar för magi är svårt att lista ut men han verkar i alla fall få de lösa trådarna att binda samman och *Paddan och hunden* är inte bara en produkt av sporadiska inspelningar gjorda i Åhlunds studio mellan 2007-2012. Den är bra och, trots sitt för många avskräckande innehåll, tämligen motiverad.

För visst behöver världen lite mer levnads-glad och chockskadad bluesrock filtrerad genom ett jazzigt delirium? Tänkte väl det. *Paddan och hunden* låter som världens mest avslappnade jamsession som av misstag hamnat på band och det finns något omedelbart tilltalande i den råa, opolerade tonen. Vad som dock är synd är låtarnas korta spel- och livslängd. Hade de bara kunnat väva ihop låtmaterialet till färre men längre låtar så hade det varit pricken över i:et. **Andreas Fällman**

► **LYSSNA PÅ:** Dining Room Piss / Titthålet / Svalor

GAFFA REKOMMENDERAR / UTRIKES

Fyra skivor som under de tre senaste månaderna har skickat GAFFA på ★ tripp

Friends Manifest!

(Lucky Number)

Om postpunk hade varit färggrann. Ersättaren, den nya förstasidan, när Interpol och The Strokes inte längre musikalt defi-

nierar New York. *The Fame Monster* för en slow motion-dansande klubbgeneration; en överväldigande procent låtar som från grunden stöpts i hitform. Avig sådan. Friends är väldigt mycket och väldigt bra.

Regina Spektor What We Saw From the Cheap Seats

(Warner Music)

Regina Spektor lyckas att slå an en nostalgisk ton med basgångar

som låter lånade från barndomens tv-serier samtidigt som hennes röst kastar sig från högt till lågt. På ett sätt är det en klassisk Regina Spektor-skiva med lite falssetsång och lite pampiga pianostrofer. På ett annat är det precis så oförutsägbart som det behöver vara för att intresset ska hållas uppe.

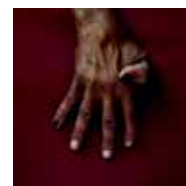

Liars WIXIW

(Mute)

Amerikanska Liars har valt att återuppfinna sig själva inför varje album, och deras nya fullängdare *WIXIW* (uttalat wish

you) utgör inget undantag. Skivan målar upp en värld av kontraster, där mjuka toner varvas med hård elektronisk taktfasthet. Det är mar-drömslikt, men också beroendeframkallande. *WIXIW* är ljudet av orientala dödsmissor.

Bobby Womack The Bravest Man In the Universe

(XL Recordings)

Damon Albarn, tidigare Gorillaz och Blur, har

här med sin fantastiska känsla för beats gjort Womacks bästa skiva sedan 1971 års *Communication*. Ett pillande med trummande synthesizers, housepianon och looper tillsammans med Womacks baktunga gnällsoulröst i bakgrunden, pareras med akutiska ballader, gäster som Lana Del Rey och samplade tal.

Rocksmith™

AUTHENTIC GUITAR GAMES

VILL DU HELLRE STÅ PÅ SCENEN
ÄN IBLAND PUBLIKEN?
- DÅ ÄR ROCKSMITH™ NÅGOT FÖR DIG!

PROVA ROCKSMITH™ PÅ ROSKILDE FESTIVALEN
I GAME CITY VID SERVICECENTER WEST
DE 150 FÖRSTA VARJE DAG FÅR
EN ROCKSMITH T-SHIRT!

I BUTIKERNA

11.10.2012

ANSLUT EN RIKTIG GITARR
- OCH ROCKA DIG IGENOM FRÅN DAG 1

WWW.ROCKSMITH.COM

Epiphone
performance is our passion

© 2012 UBISOFT ENTERTAINMENT. ALL RIGHTS RESERVED. ROCKSMITH LOGO, UBISOFT, AND THE UBISOFT LOGO ARE TRADEMARKS OF UBISOFT ENTERTAINMENT. "PLAYSTATION" AND "PS" FAMILY LOGO ARE REGISTERED TRADEMARKS AND "PS3" AND THE PLAYSTATION NETWORK LOGO ARE TRADEMARKS OF SONY COMPUTER ENTERTAINMENT INC. KINECT, XBOX, XBOX 360, XBOX LIVE, AND THE XBOX LOGOS ARE TRADEMARKS OF THE MICROSOFT GROUP OF COMPANIES AND ARE USED UNDER LICENSE FROM MICROSOFT.

UBISOFT

PATRIK WIRÉN
Demoredaktör

MÅNADENS DEMO

WEATHER

"Out of Line"

(weathermusic.se)

★★★★★

Ur kaos föds en imponerande tidlöshet.

Det krävdes bara en halv minut av inledande titelspåret för att jag skulle bestämma mig. Weather, som Susanne Trolleberg kallar sig, är tveklöst den starkaste kandidaten till titeln Månadens Demo den här gången. Denna Gävlebo, ursprungligen från Järbo och Sandviken, har ett sound och melodisinne som ger hennes låtar en tilltalande tidlöshet. Dessa tre låtar kan lika gärna vara inspelade 1973 som 2012. Bandet består av ett gäng uppenbart begåvade musiker från Gävle och Borlänge och bland influenserna artister som Steely Dan, Kate Bush, Nick Drake och Nina Simone. Själv säger hon att Weather frodas ur det obekväma, kaos och stillhet. "Jag låter mig inte styras för mycket av stil och genre. Den enda regeln är att ha ett öppet sinne." I sommar låter hon det öppna sinnet styra inspelningen av debutplattan. Jag misstänker att det inte dröjer länge innan du läser om henne på annan plats i GAFFA.

Bild: Sofia Stolpe

GANSKA KORT OM

Carousel (soundcloud.com/carousel-sweden) är en trio från Stockholm som just släppt sin debut-ep *Count Me In*. Det låter förvisso en aning svajigt och ofärdigt, men gruppens Babys-hamles- och The Jam-doftande gitarröck har onekligen en viss charm.

-M- (facebook.com/dashMdash) har spelat in en ep med fyra spår som lovar gott. Om skivan haft en innehållsdeklaration hade ingredienserna troligtvis stavats The Smiths, Joy Division, Pixies och en liten dos The Cure. Min personliga favorit är tunga *Sirens* som med sina effektiva pukor och mäktiga sång får mig att minnas sorgligt underskattade God Machine.

The Stuff (thestuffweb.com) har den goda smaken att ge ut sin musik på vinyl. I ett stort kuvert hittar jag en fin sjuva med fyra spår samt en cd-skiva med ytterligare två titlar. Och innehålllet på skivorna behöver verkligen inte skämmas för sig heller. Bandet kombinerar framgångsrikt klassiska popmelodier (tänk Blur och Kinks) med rena AC/DC-röjet.

FEATHER REVS

"In Prism"

(featherrevs.com)

★★★★★

Psykedelisk pop med väldigt mycket reverb.

"Vi influeras mer av färger, kärlek och former än av annan musik..." Nej, Feather revs från Stockholm är inte särskilt intresserade av att nämna några inspirationskällor. Men efter att ha lyssnat på dessa debutanter ep med fyra låtar kan jag i alla fall konstatera att det rör sig om psykedelisk indiepop med väldigt mycket reverb på sången. Kanske lite väl mycket emellanåt, det finns risk att några riktigt bra låtar försvinner bland feta effekter. Men vad tusan, om inspirationskällorna återfinns i färger, kärlek och former är det klart att det ska låta lite som en rymdresa. Gruppen, som består av Martin Sassner (sång och piano), Markus Öberg (bas), Johannes Nordell (gitarr) och Jörgen Oderstad (trummor) bildades 2010 och har spelat in, producerat och släppt *In Prism* helt på egen hand. Just nu arbetar kvartetten på en fullängdare som de hoppas kunna färdigställa inom kort.

JOHN MOOSE

"Demo"

(johnmoosemusic.com)

★★★★★

Sagolig popmusik från de värmländska skogarna.

Det är någonting speciellt med de milsvida skogarna som dominerar det värmländska landskapet. Samtliga medlemmar i kvintetten har växt upp i dessa djupa skogar i landskapets norra delar och det är också dessa omgivningar som inspirerat till sagan om John Moose. Vem är då denne man? I ett mejl får jag veta att han skapades för att berätta om en längtan till naturen och en flykt från en värld där man inte känner sig hemma. Det är även en historia om skräcken att bli lämnad, att vara ensam och en jakt på lycka som inte går att hitta någon annanstans än i den vilda och rena naturen. Bandet, som från början var en duo, föddes sommaren 2009 men i takt med att nya medlemmar anslöt sig utvecklades även musiken och sommaren 2011 hittade gruppen hem i en melankolisk blandning av pop och amerikansk folk-musik. På dessa tre spår uppvisar John Moose ett sållsynt starkt melodisinne och landar snyggt mellan skäggyg americana och indiepop.

JURA

"Demo"

(onesheet.com/jura)

★★★★★

Balanserar mellan det vackra och det råa.

Göteborgsbaserade JURA är ett nystartat gäng bestående av fem inflyttade killar från Dalsland och Värmland. Tillsammans gör de en känslös och mörk metal som lånar näring från band som Neurosis, Khoma och Mono. Även Thåström, Nine Inch Nails och (lite otippat) Ossler nämns som inspirationskällor. Målet är att hitta den där magiska balansen mellan det vackert harmoniska och en skitig råhet. Och visst lyckas Simon Andersson (trummor), Rasmus Lindblom (bas), Jonas Mattsson (gitarr), Johannes Ohvo (gitarr) och Bobby Svanér de la Cruz (sång) med sitt uppsåt – åtminstone bitvis. Det är tveklöst en svår genre kvintetten har tagit sig an, en musikalisk sfär där de flesta hamnar i skuggan av Neurosis effektiva benkross. Men JURA har åtminstone ambitionen att vara någonting mer än en kopia. Om bara influenserna från Mono och Ossler tilläts skina igenom ytterligare kan det här bli riktigt bra.

NEJ

"Demo"

(soundcloud.com/mirhau)

★★★★★

Kompromisslöst och gränsöverskridande.

När jag var liten tillbringade jag ett par timmar varje söndagskväll i en fätölj. På huvudet hade jag ett par stora vita lurar kopplade till en stereo som alltid var inställd på Lilla Bommen, ett fantastiskt program i P3 med Lars Aldman vid mikrofonen. Den nyfikne Göteborgsprofilen serverade entusiastiskt oss lyssnare ny, spännande musik som vi aldrig kommit i kontakt med annars. När jag hör Nej, en Stockholmstrio bestående av trummisen Mimmi Skog (Pascal), basisten Björn Eriksson och Mirella Hautala (sång, bas), kastas jag tillbaka till den där fätöljen. Gruppen, som bildades sommaren 2010, ägnar sig åt en mörk, primitiv, postpunk och säger själva att de inspireras av allt kompromisslöst och gränsöverskridande. Låtar som *Aldrig mer* hade nog spelats en hel del i Lilla Bommen om de getts ut under 1980-talet. Jag hade suttit där med mina lurar och tänkt att "jäklar, vad bra det här är". Precis som jag gör idag.

SERPENT OMEGA

"Promo 2012"

(www.serpentomega.com)

★★★★★

Alltid attack.

Stockholmsbandet Serpent Omega är som allra bäst när de på en och samma gång vältrar sig i black-, doom- och sludgemetal. Som i inledande *Warmachine*, där sångerskan Pia ger den intensiva läten allt den tål – och lite till. Hon fortsätter med outröttlig energi att attackera samtliga sex låtar på samma kompromisslösa vis och är definitivt en av avledningarna till att jag hoppas få se bandet på en scen inom en snar framtid. Och visst ges det flera tillfällen att uppleva kvartetten (som förutom Pia består av gitarristen Jonsson, basisten Brief och trummisen Sakke Sexton) live den närmaste tiden. Bandet, som bildades 2011, lovar att sprida ondskefulla gitarriff och domedagsstämning i både Uppsala, Göteborg, Borlänge och Sundsvall innan sommaren är över. Trots att det är ett ganska färskt gäng vi har att göra med så har redan ett par skivbolag visat intresse för att ge ut låtar som *Red Sun*, *Smoke Ritual* och *Hammer* på platta.

MERCHWORDLD.SE

OFFICIAL MERCHANDISE ONLINE

KÖP SOMMARENS HETASTE MERCH FRÅN BLAND ANNAT:

VERONICA MAGGIO

MASKINEN

DEN SVENSKA BJÖRNSTAMMEN

NORLIE & KKV

MED FLERA!

ANGE RABATTKODEN GAFFA 12 FÖR FRI FRAKT

BEHÖVER DU T-SHIRTS TILL DITT BAND ELLER FÖRETAG?

VI TRYCKER SVERIGES BÄSTA T-SHIRTS!

BESÖK OSS PÅ PRINT.MERCHWORDLD.SE

PRINT
a division of
MERCHWORDLD

Mornington
HOTEL GÖTEBORG

The hotel for
music lovers

BOOK ONLINE GET 20% DISCOUNT

www.mornington.se/gaffa

STRAVAGANZA Kungsporsavenyn 6, 411 36 Gothenburg

ULTSFREDSFESTIVALEN HURRICANE FESTIVAL METAL
OCK AM RING ROSKILDE FESTIVAL METAFESTIVALEN
ORSJÖYRA FESTIVAL METAL ROCK FESTIVAL S
JUV FESTIVAL METAL SPRINGSTEEN SONISPHERE SZIG
ETAWAY ROCK FESTIVAL GRASPOP METAL MEETING H
ETALTOWN PEACE & LOVE PUTTE I PARKEN ROCK AM
ORSJÖYRA FESTIVAL METAL ROCK FESTIVAL
JUV FESTIVAL METAL SPRINGSTEEN SONISPHERE SZIG
ETAWAY ROCK FESTIVAL GRASPOP METAL MEETING H
ETALTOWN PEACE & LOVE PUTTE I PARKEN ROCK AM
ORSJÖYRA SUMMERJAM SWEDEN ROCK FESTIVAL S
JUV FESTIVAL BRUCE SPRINGSTEEN SONISPHERE SZIG

FESTIVAL BUSSEN.COM

FESTIVALSOMMAREN 2012 PRESENTERAS AV:

**FESTIVAL
BUSSEN.COM**

Onlinesupport: www.festivalbussen.com (24/7)
Telefonsupport: 0771-190 490 (vard. 10-18)

LIVE

rekommendationer, intervjuer och kalender

4 juli

EXTRA ALLT

Madonna, Ullevi, Göteborg

Låt oss vara ärliga här, en spelning med Madonna handlar väl inte så mycket om skönsång eller om ett stillrent koncept. Madonna live ska vara så mycket det bara går, hela tiden. Som en saga i stil med *Alice i underlandet*. Det mesta ska anspela på lust, färger, frihet och sex. Sedan får vi inte heller glömma Madonnas alla gestalter genom åren. Alla ska med, men inte i kronologisk ordning, då blir det så förutsägbart. Och ett träningspass på det. Upp med benen, högre! Pumpa! Och fyrverkerier!

Huvudsaken är att ingen lämnas oberörd. Man ska kunna gå därifrån och känna att alla de där hundralapparna man offrade verkligen gick till något. Ingen får bli besviken. Det kommer ingen bli den här gången. Kanske någon trött musikjournalist på någon trött aftonblaska, men ni som verkligen bryr er, ni kommer att få en kväll att minnas för livet.

Bild: Martin Rosenauer

GAFFA REKOMMENDERAR

7 juli

Grungens giganter

Pearl Jam, Globen, Stockholm

Pearl Jam, med Eddie Vedder i spetsen, är ett av de mest betydelsefulla banden de senaste decennierna och var ett av banden som lade grunden för grunge-rörelsen under tidigt 90-tal. Men det visste ni säkert redan. Vi vill egentligen bara påminna er om att denna konsert verkligen sker, nu sommar, i Sverige!

28 juli

Introvert hiphop

Shabazz Palaces, Strand, Stockholm

Denna Seattle-baserade hiphop-konstellation vägrar pulsa vidare i inkörda spår, det både hörs och syns. Duon håller sig gärna bakom sina datorer och historiefyllda instrument. Det kan kännas som ett avståndstagande gentemot publiken, men här handlar det om musiken i första hand och personerna bakom den i andra. Räkna inte med ett publikfrieri, räkna med något större.

4 augusti

Manisk synthpop

Future Islands, Pustervik, Göteborg

Många var de som knäcktes av Future Islands spelning på Hultsfred. Festivalens klart bästa skrek de i kör och fullkomligt kastade all kärlek på bandets frontman Samuel T. Herring, som i sin tur mässade ut allt vad han kunde. Slet i både sin kropp och själ, som en besatt pastor. John Maus kan mycket väl vara Herrings själsfrände. Detta måste ses!

FREDAG 29/6**STOCKHOLM**

15:00 Ikons, Debaser Slussen
20:00 Aster Awake, Nalen

GÖTEBORG

20:00 Chico Trujillo, Pustervik

MALMÖ

15:00 Active Child, Debaser Malmö

21:00 Invasionen, Moriska Paviljongen

21:00 Stephen Marley, Kulturbolaget

HULTSFRED

14:59 Hultsfrees Hayride, Rockcity/Metropol

STRÖMSHOLM

19:30 The Refreshments, Jazzens Museum, Strömsholm

VISBY

21:00 Miss Li, Wisby Strand Congress & Event

LÖRDAG 30/6**STOCKHOLM**

20:00 Chico Trujillo, Nalen Stora Salen

GÖTEBORG

21:00 Belsepub: Inevitable End + Planets Collide + Miasmic Theory, Henriksberg

MALMÖ

15:00 Sunshine Rabbits + Big Fox, Debaser Malmö

DALSJÖFORS

17:00 Mikael Wiehe, Dalsjöfors Folkets Park

KARLSKOGA

22:00 Nause, NyaKupolen/Rävåskullen

KÖPING

18:00 The Refreshments, Ögir Mat & Musik

STRÖMSHOLM

19:30 Cookies N Beans, Jazzens Museum, Strömsholm

VÄRNAMO

20:00 The Delta Saints, Industribaren Värnamo

ÖSTHAMMAR

19:00 Freddie Wadling Whith a License to Kill, Forsmarks kyrka

SÖNDAG 1/7**BOLLNÄS**

18:00 The Soundtrack Of Our Lives, Freluga Trädgårdsscenen

MÅNDAG 2/7**GÖTEBORG**

19:00 The Shins, Pustervik

TISDAG 3/7**STOCKHOLM**

19:00 Perfume Genius, Hornstull Strand Etablissement

GÖTEBORG

20:30 Baroness, Sticky Fingers

MALMÖ

20:00 The Shins, Kulturbolaget

21:00 Hoven Droven, Moriska Paviljongen

ONSDAG 4/7**STOCKHOLM**

19:30 Alison Krauss & Union Station, Cirkus

GÖTEBORG

20:00 Madonna, Ullevi

21:00 Perfume Genius, Pustervik

MALMÖ

20:00 Children Of Bodom, Kulturbolaget

HALMSTAD

21:00 Kim Larsen & Kjukken, Solgården, Tylösand

KARLSTAD

16:00 Putte I Parken, Mariebergsskogen Karlstads Stadspark

ÖSTHAMMAR

20:00 The Baboon show, Krutudden

TORSdag 5/7**GÄVLE**

11:00 Getaway Rock Festival, Gasklockorna

HELSINGBORG

19:30 Laleh, Sofiero Slott

VARBERG

19:00 Frida Hyvönen, Majas vid Havet

FREDAG 6/7**GÖTEBORG**

19:30 Susanna, Nefertiti

22:00 Imperial State Electric + Bombus, Pustervik

HELSINGBORG

19:30 Thåström, Sofiero Slott

KATRINEHOLM

20:00 Eldkvärn Med Gäster, Djulö Herrgård

ÅMÅL

18:00 Åmål's Blues Fest, Åmål's Blues Förening

LÖRDAG 7/7**STOCKHOLM**

19:00 Melissa Horn, Anna Ternheim, Långholmsparken

19:30 Pearl Jam, Ericsson Globe

GÖTEBORG

19:30 Mason Ruffner, Nefertiti

MALMÖ

15:00 Skraecoedlan + Fredag Den 13:e, Debaser Malmö

OSKARSHAMN

16:00 Latitud 57, Brådholmen

VARBERG

19:00 Petter, Majas vid havet

MÅNDAG 9/7**STOCKHOLM**

20:00 Dave Holland, Kevin Eubanks, Craig Taborn & Eric Harland, Fasching

TISDAG 10/7**NÖSUND**

18:00 Pernilla Andersson & Musiker, Nösunds Vårdshus

ONSDAG 11/7**MALMÖ**

15:00 Den Svenska Tystnaden + Stella Lugosi, Debaser Malmö

FLEN

20:00 Lisa Miskovsky, Tobbes Amazon

TORSdag 12/7**STOCKHOLM**

15:00 Soviac + Tennis Bafrä + Åbe, Debaser Slussen

MALMÖ

22:00 Neneh Cherry & The Thing, Moriska Paviljongen

LIDKÖPING

19:30 Lars Winnerbäck, Läckö Slott

VARBERG

21:00 Melissa Horn, Majas Vid Havet

FREDAG 13/7**STOCKHOLM**

15:00 Frankie Rose, Debaser Slussen

GÖTEBORG

19:00 Lars Winnerbäck, Trädgårdsföreningen

ODENSBACKEN

20:00 Magnus Carlsson & Augustifamiljen, Vinöns Vårdshus

LÖRDAG 14/7**STOCKHOLM**

19:30 Status Quo, Skansen Solliden

GÖTEBORG

19:00 Kent, Trädgårdsföreningen

21:00 Belsepub: Arise + Hex + Resurrector, Henriksberg

MALMÖ

15:00 Frankie Rose + P a U P a U, Debaser Malmö

FÄRÖ

20:00 Eldkvärn, Sudersands Badrestaurang

HALMSTAD

19:30 Lars Winnerbäck, Brottet

KARLSKOGA

21:00 Norlie & Kkv, Statt Karl-skoga

MOTALA

20:00 Country- Och Rockabillyfest, Motala Parken

ODENSBACKEN

20:00 Magnus Carlsson & Augustifamiljen, Vinöns Vårdshus

SÖNDAG 15/7**GÖTEBORG**

18:00 Melissa Horn, Anna Ternheim, Trädgårdsföreningen

BORGHOLM

19:30 Lars Winnerbäck, Borgholm Slottsruinen

MÅNDAG 16/7**STOCKHOLM**

18:30 Mats Ronander, Blidöunds musik

BORGHOLM

19:30 Lars Winnerbäck, Borgholm Slottsruinen

TISDAG 17/7**STOCKHOLM**

18:30 Mats Ronander, Blidöunds musik

UPPSALA

20:00 Rival Sons, Katalin

VARBERG

19:00 The Smittens, Majas vid Havet

ONSDAG 18/7**STOCKHOLM**

18:30 Elliot Murphy, Blidöunds musik i datumord.

GÖTEBORG

20:00 D'Angelo, Lisebergshallen

HALMSTAD

21:00 Hoffmaestro, Solgården, Tylösand

KARLSHAMN

22:00 Östersjöfestivalen - Kent, Stortorget i Karlshamn

UPPSALA

20:00 Thin Lizzy, Flustret

VARBERG

19:00 Kapten Röd, Majas vid Havet

TORSdag 19/7**STOCKHOLM**

15:00 Milano Sun, Debaser Slussen

TOMELILLA

19:30 Laleh, Kronovalls Vinslott

VARBERG

19:00 Augustifamiljen, Majas vid Havet

FREDAG 20/7**STOCKHOLM**

15:00 Cats On Fire, Debaser Slussen

BORGHOLM

19:00 Eldkvärn, Borgholms Slottsruin

ESKILSTUNA

19:00 Kent, Sundbyholms Slott

GREBBESTAD

18:30 Magnus Uggla, Tanumstrand

ODENSBACKEN

20:00 Eric Gadd, Vinöns Vårdshus

TOMELILLA

19:30 Thåström, Kronovalls Vinslott

VARBERG

19:00 Augustifamiljen, Majas vid Havet

LÖRDAG 21/7**GÖTEBORG**

19:30 Celso Paco & Dynamo De Luxe, Nefertiti

19:30 Thåström, Röda Sten

MALMÖ

22:00 Lilla Sällskapet, Babel

LILJEHOLMEN

21:00 Jonathan Johansson + Simian Ghost, Färgfabriken

LYCKSELE

19:30 Status Quo, Torget

ODENSBACKEN

20:00 Deportees, Vinöns Vårdshus

TROLLHÄTTAN

21:30 Planet of the Abts, Folkets Hus

UDDEVALLA

19:30 Reggae Festival, Kapten Röd & Syster Sol, Nattklubben Trägårn

VARBERG

19:00 Kent, Fästninghörnan

SÖNDAG 22/7**BOLLNÄS**

19:00 Weeping Willows, Freluga Trädgårdsscenen

LULEÅ

19:30 Status Quo, Gultzaudden

STJÄRNSUND

19:00 Uno Svenningsson, Smedjan Stjärnsund

STOCKHOLM

19:30 Paul Simon, Ericsson Globe

MÅNDAG 23/7**STOCKHOLM**

18:30 Staffan Hellstrand, Blidöunds musik

YSTAD

19:30 ZZ Top, Öja Slottsruin

TISDAG 24/7**STOCKHOLM**

18:30 Joel Alme, Blidöunds musik

VADSTENA

20:00 Magnus Uggla, Vadstena Slott

VARBERG

19:00 Alice B, Majas vid Havet

ONSDAG 25/7**BORGHOLM**

18:00 Veronica Maggio, Borgholm Slottsruinen

HALMSTAD

21:00 Eldkvärn, Solgården, Tylösand

STRÖMSTAD

09:00 Krokstrandsfestivalen, Krokstrand

TORSdag 26/7**GÖTEBORG**

13:00 West Coast Riot, Röda Sten

LINNERYD

19:00 Korró Folkmusik-festival

INFÖR KONSERTEN

Bild: Johannes Helje

THOMAS STENSTRÖM

Aktuell med sommarturné, hämnäst i Karlstad på Putte i Parken (4/7)

ORD: SOFIE LIND

Vad kan publiken förvänta sig av konserten?

– Det här är den första turnén med det här projektet, så jag slår på den stora trumman och säger "en riktig urladdning". Vi kommer att jobba hårt för rejält röj och party.

Vad har du för ritualer innan du går ut på scenen?

– Jag brukar först gå iväg och fundera på annat. Sen brukar jag ställa mig bakom ett hörn och kika ut på publiken med ena ögat för att se vilken stämning det är. Att lyssna på musik innan är väldigt viktigt, för då blir man avslappnad. Sen går jag igenom setlistan igen och därefter börjar vi peppa varandra. Jag tycker att en konsert ska börja direkt och inte ha en startsträcka på två låtar, så därför är det viktigt att man kommer igång redan innan det har börjat.

Har du något speciellt minne från en konsert?

– Ja, väldigt många. Det hände faktiskt en riktig mardrömsgrej en gång. Vi hade

spelat jättehårt och jättelänge och så började jag känna mig yr. Då gick jag bak mot pianisten och svimmade, så bandet fick improvisera lite innan jag kom igång igen. Publiken märkte inget. Det var rätt så spännande, för det är ju inte varje dag man swimmar framför en massa människor.

Vad brukar du göra precis efter du har gått av scenen?

– Jag brukar gå av scenen väldigt fort, så att jag får vara själv i två minuter. Det skulle kännas konstigt att träffa någon då, för det är så mycket adrenalin i kroppen. Typ kollar in i en vägg och sen går jag tillbaka till bandet igen.

Hur känns det efteråt?

– Det känns som att man längtar till nästan spelning. Det finns inga baksidor med det här [musikbranschen, reds. anm.] och det är värt det än så länge.

MUNKEDAL

18:00 Sean Banan, Munkedals Folk Park

NORRKÖPING

19:30 Melissa Horn, Horn, Holmentorget

PITEÅ

18:00 Piteå Dansar & Ler, Piteå Centrum

VARBERG

18:00 Veronica Maggio, Majas vid havet

FREDAG 27/7

MALMÖ

12:00 Faceplant Metalfest 2-dagar, Amiralen Malmö Folkets Park

15:00 Cats On Fire + Alpaca Sports, Debaser Malmö

MOTALA

20:00 Loreen, Dead by April, Neverdies, Motala Parken

NORRKÖPING

19:00 Kent, Holmentorget

ODENSBACKEN

20:00 Lisa Miskovsky, Vinöns Vårdshus

WARSAW

15:00 Impact Festival, Bemowo airfield

LÖRDAG 28/7

STOCKHOLM

21:00 Shabazz Palaces, Hornstull Strand Etablissement

GÖTEBORG

19:30 Peter Almqvist Organic Trio, Nefertiti

20:00 Marillion, Restaurang Trädgårn

TORSHÄLLA

19:30 Theresa Andersson, Holmbergets Utscen

UPPSALA

19:00 Kent, Uppsala Slott

VÄSTERÅS

20:00 Engel + Support, Sigurdsgatan 25

ÖREBRO

20:00 Magnus Uggla Sommar, Örebro Stadsparken

ÖSTERSUND

19:00 Storsjöyran

SÖNDAG 29/7

STOCKHOLM

20:30 Marillion, Debaser Medis

GÖTEBORG

19:30 Beach Boys, Trädgårdsföreningen

20:00 Shabazz Palaces, Röda Sten

MÅNDAG 30/7

MALMÖ

17:00 Shabazz Palaces, Debaser Malmö

TISDAG 31/7

VARBERG

19:00 Niclas Frisk's Chinatown Acoustic, Majas vid Havet

ONSDAG 1/8

BORGHOLM

19:30 Melissa Horn, Mikael Wiehe, Borgholm Slottsruinen

HALMSTAD

19:00 Magnus Uggla Sommar, Solgården, Tylösand

VARBERG

19:00 Miss Li, Majas vid Havet

TORS DAG 2/8

STOCKHOLM

18:30 Nomads, Blidöunds musik

22:00 Future Islands, Debaser Slussen

GÖTEBORG

18:30 Magnus Uggla, Restaurang Trädgårn

NÄSÅKER

16:59 Urkultfestivalen

TOMELILLA

19:30 Melissa Horn, Kronovalls Vinslott

VISBY

19:30 Lars Winnerbäck, Gutavallen

FREDAG 3/8

STOCKHOLM

13:59 Stockholm Music & Arts, Skeppsholmen

GÖTEBORG

19:30 Jeff Lorber Fusion, Nefertiti

22:00 Sham 69 + Troublemakers + Gatans Lag, Pustervik

MALMÖ

15:00 Trubbel + Tyred Eyes, Debaser Malmö

BORGHOLM

23:00 Dead By April, Strand Hotel

ESKILSTUNA

20:00 Kapten Röd, Åfesten, Brasserie Le Grand

LULEÅ

19:00 Luleåkalaset

UPPSALA

19:30 Laleh + Support, Botaniska Trädgården

VARBERG

18:00 Eldkvarn och Nationalteatern, Societetsparken

19:00 Den Svenska Björnstammen, Majas vid Havet

LÖRDAG 4/8

STOCKHOLM

14:00 Stockholm Music & Arts, Skeppsholmen

19:30 Tony Bennett, Cirkus

GÖTEBORG

19:30 Zebra Syndicate, Nefertiti

ESKILSTUNA

20:00 Takida, Åfesten, Brasserie Le Grand

FLEN

20:00 The Pusher, Tobbes Amazon

HAMBURGUND

18:00 Nationalteatern + Pugh Rogefeldt, Scen På Bönn

MOTALA

13:00 Motala Hardcore Festival, Parken

UDDEVALLA

20:30 Maskinen, Nattklubben Trägårn

SÖNDAG 5/8

STOCKHOLM

14:00 Stockholm Music & Arts, Skeppsholmen

KARLSKRONA

19:00 Laleh, Bastion Aurora

HUR VAR DET?

THE STONE ROSES

Hultsfredsfestivalen, 2012-06-14

ORD & BILD: NORA LOREK

Hanna Bäckman
Karlskoga och Örebro, 18 år, musiker

Var tyckte du om konserten?
– Det var skitbra. Man kan inte annat än att njuta av musiken.

Var var bäst?
– Allt var fantastiskt, jag blir så lycklig av att få höra deras låtar live.

Var var sämst?
– Att det finns för många dräggiga människor i publiken som inte uppskattar och förstår musiken.

Var är så speciellt med britpop?
– Jag har vuxit upp med The Stone Roses så deras nyskapande musikstil har påverkat och inspirerat mig mycket. Deras sånger är det bästa som finns.

Tommy Granlöv
Danmark, 50 år, journalist

Var tyckte du om konserten?
– Den var sådär, jag hade förväntat mig lite mer av dem.

Var var bäst?
– De sätter låtarna helt perfekt. Det låter likadant som på 90-talet.

Var var sämst?
– Jag saknar allsång och mer kontakt med publiken, men Ian Brown har ju aldrig varit särskilt pratsam.

Var är så speciellt med britpop?
– Bandet i sig är ganska speciellt, även om de inte var först ut har deras musik varit otroligt betydelsefull för andra popband och Storbritanniens musikscen.

Felicia David Reppen
Stockholm, 22 år, studerar arkitektur

Var tyckte du om konserten?
– Det var kanon. Ian Brown är skön och låtarna är riktigt bra.

Var var bäst?
– Deras frillor var bäst.

Var var sämst?
– Jag kommer inte på mycket som saknas, men mer allsång hade varit trevligt.

Var är så speciellt med britpop?
– Det är kombinationen av deras coolhet och jordnära attityd som gör stilen och bandets musik så betydande. Musiken är enkel men fångar ändå alltid mitt intresse.

Anton Zalecki
Askim, 20 år, vikarie

Var tyckte du om konserten?
– Den var halvbra, kändes inte som om konserten kom riktigt igång.

Var var bäst?
– Det var publiken.

Var var sämst?
– Personligen tycker jag att de aldrig tog tag och använde publiken som samlats och var taggade.

Var är så speciellt med britpop?
– Musiken är glad och kul att dansa till.

GAFFALIVE

GAFFA.SE/LIVE

GAFFA reserverar sig för ev. felaktigheter och brister. Information om hur ditt evenemang kommer in i kalendern och deadlines finns på GAFFA.SE/LIVE

Min favoritkonsert: JUSTICE

GASPARD: För min del tror jag det var Ministry på den franska festivalen Eurockéennes, i mitten av 90-talet. Det är den enda festival jag varit på som besökare och jag var väldigt ung, kanske 17 eller något. Det var väldigt hög volym och en väldigt annorlunda upplevelse. Jag var jättefull och gick mest runt och knuffade på folk, men jag hade väldigt roligt.

XAVIER: Jag tror inte jag har någon specifik konsert, men ett av banden jag gillar att se live är The Hives. De är det bästa rockbandet jag sett live faktiskt. Låtarna, kläderna, ansiktena. Man känner igen hela bandet, inte bara sångaren och gitarristen. Det är väldigt ovanligt.

Berättat för Andreas Bäckman

HEADSTOMP PRESENTERAR

PA SOMMARTURNÉ MED NYTT ALBUM

MISSA INTE TAW I SOMMAR

NYTT FANTASTISKT ALBUM SE NOMADS LIVE I SOMMAR

SOMMARDATUM UTE NU

FLER AKTUELLA KONSERTER OCH TURNÉER PÅ WWW.HEADSTOMP.COM

headstomp productions

★ national

Det ombonade hemmet för svinbra artister

Turnéaktuellt

Miss Li

29-jun Visby | Visby Strand
 30-jun Västerås | Västerås Stadsfest
 06-jul Ljusdal | Vis och Popfestival
 07-jul Dala Floda | Folkparken Dala Floda
 17-jul Stockholm | Allsång på Skansen
 01-aug Varberg | Majas vid Havet
 03-aug Kassel(DE) | Kulturzelt
 04-aug Beelen(DE) | Krach am bach festival
 11-aug Kalmar | Kalmar Stadsfest
 25 aug Sommarkryssset
 02-okt Stockholm | Södra Teatern
 05-okt Uppsala | Reginateatern
 06-okt Eskilstuna | Lokomotivet
 12-okt Helsingborg | Dunkers Hus
 13-okt Malmö | KB
 19-okt Linköping | Konsert & Congress
 25-okt Umeå | Gokväll
 26-okt Luleå | Kulturhuset
 27-okt Umeå | Saga
 02-nov Göteborg | Stenhammarsalen
 03-nov Göteborg | Stenhammarsalen
 09-nov Falun | Arenan
 15-nov Oslo(NO) | John Dee
 16-nov Jönköping | Klubb Orange
 17-nov Södertälje | Klubb Molto
 20 nov Mariehamn (FI) | Alandica
 21 nov Helsingfors(FI) | Korjaamo

Little Marbles

13-jul Västervik | Parkfest
 21-jul Skellefteå | Trästockfestivalen
 22-jul Skellefteå | Trästockfestivalen
 25-jul Östersund | Storsjöran
 04-aug Kumla | Sjöslaget
 17-aug Göteborg | Göteborgs Kulturkalas
 18-aug Luleå | Musikens Makt
 24-aug Malmö | Malmöfestivalen
 25-aug Alvesta | Arken i Parken
 05-sep Solna | Filmens dag

X Alfonso

27-jun Borlänge | Peace & Love
 08-aug Norrköping (w Kapten Röd)
 09-aug Malmö | KB
 10-aug Berlin | La Cueva
 11-aug Berlin | La Cueva
 14-aug Helsingfors | Club Cirkus
 17-aug Göteborg | Göteborgs Kulturkalas
 18-aug Stockholm | Kulturfestival

Kristian Anttila

30-jun Borlänge | Peace & Love
 21-jul Trollhättan | Fallens Dagar
 26-jul Östersund | Storsjöran
 11-aug Stockholm | Debaser Medis
 17-aug Göteborgs | Kulturkalas
 25-aug Alvesta | Arken i Parken

Ola Magnell

19-jun Stockholm | Blidösund
 11-jul Göteborg | Liseberg, Taubescenen
 14-jul Nora | Parkfesten
 01-aug Arkösund | Kvarnberget
 04-sep Stockholm | Blidösund
 15-sep Kristinehamn | Christinateatern
 17-okt Stockholm | Blidösund
 19-okt Hindås | Kulturhållplats

www.national.se

29/6 Stadsfesten, Skellefteå • 2/7 Byttan, Kalmar
 3/7 Roskildefestivalen (DK) • 10/7 Falsterbo Strandbad
 17/7 Burmeister, Visby • 18/7 Kallis, Visby
 20/7 Fallens Dagar, Trollhättan • 21/7 Nöjesfabriken, Karlstad
 4/8 Stadshotellet, Eksjö
 Fler datum tillkommer

5/7 Putte i Parken, Karlstad • 7/7 Trænefestivalen (NO)
 13/7 Villan, Göteborg • 14/7 The Cod, Strömstad
 16/7 Byttan, Kalmar • 19/7 Slottsfjell, Tönsberg (NO)
 20/7 Mingel, Kungsbacka • 21/7 NOA Festivalen, Skanör
 27/7 Emmabodafestivalen • 28/7 Storsjöran, Östersund
 3/8 Strand, Stockholm • 4/8 Broöppning, Hämösand
 Fler datum tillkommer

30/6 Karskoga, Nya Kupolen • 5/7 Trädgår'n, Göteborg
 6/7 Latitud 57, Oskarshamn • 7/7 Putte i Parken, Karlstad
 9/7 Pepes Bodega, Båstad • 11/7 Falsterbo Strandbad
 13/7 Haddocks, Skärhamn • 14/7 Stadshotellet, Eksjö
 19/7 The Cod, Strömstad • 20/7 Havet Kök & Bar, Smögen
 21/7 Fallens Dagar, Trollhättan • 23/7 Byttan, Kalmar
 26/7 Emmabodafestivalen • 28/7 Storsjöran, Östersund
 9/8 Slick City, Gävle • 10/8 Jönköpingsfesten
 11/8 Siggas Loge, Bäckshult • 25/8 The Gossip, Hudiskväll
 Fler datum tillkommer

29/6 Kirunafestivalen • 30/6 Eksjö, Stadshotellet
 6/7 Törebodafestivalen • 7/7 Sundsvalls Gatufest
 11/7 The Cod, Strömstad • 13/7 Havet Kök & Bar, Smögen
 14/7 Karlskoga, Nighthshift • 18/7 Visby, Hamnplan 5
 20/7 Skärhamn, Haddocks • 21/7 Bergkvarna Water Festival
 25/7 Rock-Off Festival, Mariehamn (ÅL) • 27/7 Östersund, Storsjöran
 28/7 Piteå Dansar och Ler • 1/8 Karlstad, Nöjesfabriken
 3/8 Eskilstuna, Brasserie Le Grand • 14/8 Kulturkalaset, Göteborg
 17/8 Köping, Beachrock • 18/8 Keep it loud, Linköping
 20/8 Stockholm, Gröna Lund • 24/8 Eksjö Stadsfest
 25/8 Dala Floda, Kräftsmällan
 Fler datum tillkommer

facebook.com /blixtenco

twitter.com /blixtenco

Blixten&co

BLIXTEN.SE

SLUSSEN

4/7
 BARONESS (US)
 5/7
 R. STEVIE MOORE (US)
 DAMMIT I'M MAD
 6/7
 BLONDES (US)
 7/7
 STREET DOGS (US)
 TWOPOINTEIGHT
 12/7
 SOVIAC + ÅBE +
 TENNIS BAFRA
 13/7
 FRANKIE ROSE (US)
 14/7
 RAF DADDY (US)
 (THE 2 BEARS)
 19/7
 MILANO SUN
 20/7
 CATS ON FIRE (FI)
 25/7
 ANTI-FLAG (US)
 27/7
 SPEEDMARKET
 AVENUE

MALMÖ

5/7
 BLONDES (US)
 7/7
 SKRAECKOEDLAN
 FREDAGEN DEN 13:E
 11/7
 DEN SVENSKA TYSTNADEN
 STELLA LUGOSI
 12/7
 THIS GIFT IS A CURSE
 VERVAIN
 14/7
 FRANKIE ROSE (US)
 27/7
 CATS ON FIRE (FI)
 ALPACA SPORTS
 28/7
 SEK + GRAND FIESTA

MER INFO:
 WWW.DEBASER.SE

WEST COAST
26 RIOT GÖTEBORG
RIOT 2012

RANCID
 AGAINST ME! · ANTI-FLAG
 GALLOWS · STREET DOGS
 ASTA KASK · ALONZO & FAS 3 · OUT OF VOGUE
 FLER BAND TILLKOMMER

RÖDA STEN · GÖTEBORG · 26 JULI 2012

BILJETTER: WESTCOASTRIOT.SE · EVENTIM.SE · SAMT EVENTIMS CALLCENTER 0771-651 000

CLOSE-UP · goteborg · Carlsberg

Live Nation by arrangement with The Agency Group

MUSE

2012.12.07
MALMÖ
MALMÖ ARENA

KÖP BILJETTER LiveNation.se, Tinet.se / 077-170 70 70, Tinet-ombud samt Malmö Arena 077-578 00 00.

WWW.MUSE.MU

KB GAFFA BANDIT ticnet

ATLAS Experiment © 2012 CERN

WIGGER
 KB

THÅSTRÖM

SOFIERO, HELSINGBORG · 6 JULI
 SPECIAL GUEST: FRIDA HYVÖNEN
KRONOVALLS VINSLOTT
ÖSTERLEN · 20 JULI
 SPECIAL GUEST: ANNA TERNHEIM

BILJETTER: KULTURBOLAGET.SE
 EVENTIM.SE SAMT EVENTIMS CALLCENTER 0771 651 000
 ÅLDERSGRÄNS 13 ÅR. THASTROM.LUGER.SE

THE SHINS
 KB, MALMÖ, 3 JULI

LALEH
 SOFIERO, HELSINGBORG, 5 JULI
 SPECIAL GUEST: TIMBUKTU & DAMN!
 KRONOVALLS VINSLOTT, ÖSTERLEN, 19 JULI
 SPECIAL GUEST: TBA

D'ANGELO
 TRÄDGÅR'N, GÖTEBORG, 18 JULI

THE BEACH BOYS 50 ÅR
 TRÄDGÅRDSFÖRENINGEN, GÖTEBORG, 29 JULI

LARS WINNERBÄCK
 SOFIERO, HELSINGBORG, 9 AUGUSTI
 SUPPORT: ANNA JÄRVINEN

KENT
 TALLRIKEN - PILDAMMSPARKEN, MALMÖ,
 11 AUGUSTI

JENS LEKMAN
 KB, MALMÖ, 14 SEPTEMBER

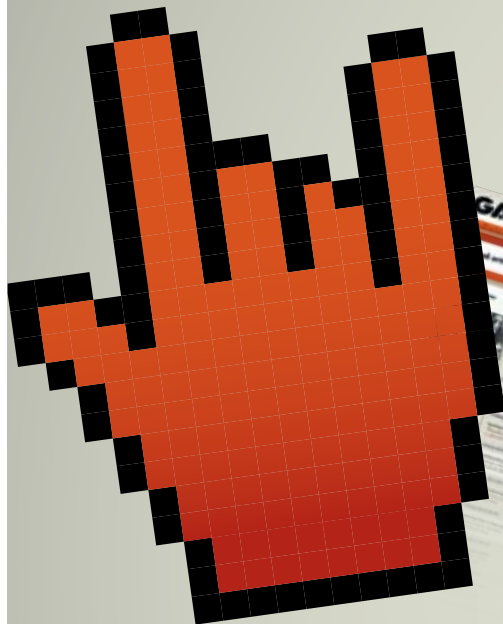
OF MONSTERS AND MEN
 PUSTERVIK, GÖTEBORG, 20 SEPTEMBER

DANKO JONES
 PUSTERVIK, GÖTEBORG, 18 OKTOBER
 KB, MALMÖ, 20 OKTOBER

KULTURBOLAGET
 MALMÖ · GÖTEBORG · STOCKHOLM
 BILJETTER OCH MER INFO: KULTURBOLAGET.SE

GAFFA.SE/ LIVE

Sveriges största konsertsökmotor

Hitta mer information, biljetter och
planera framtida konsertupplevelser

GAFFA LIVE

WARSTEINER rdio zdf.kultur Festival REPUBLIC BERLIN FESTIVAL 2012

**THE KILLERS
FRANZ FERDINAND
SIGUR ROS × ORBITAL
PAUL KALKBRENNER × MIKE SNOW × SBTRKT
MAJOR LAZER × NICOLAS JAAR × JUNIP
LITTLE DRAGON × FRIENDLY FIRES × KATE NASH
OF MONSTERS AND MEN × IAMAMIWHOAMI
MICHAEL KIWANUKA × DAUGHTER × GRIMES × WHOMADEWHO
FRIENDS × WE HAVE BAND × CRO × DJANGO DJANGO × FIRST AID KIT
SIZARR × CROCODILES × MORNING PARADE × I HEART SHARKS
CLOCK OPERA × FRITTENBUDE × KRAFTKLUB × TOCOTRONIC ×
BONAPARTE × JAMIE N COMMONS × AND MANY MORE
ART VILLAGE × THE BIGGEST SILENT ARENA EVER × THE BERLIN
DEBATE SPOKEN WORD × AND MORE**

**7+8 SEPTEMBER
TEMPELHOF AIRPORT
TICKETS, INFO AND UPDATES:
WWW.BERLINFESTIVAL.DE**

**BERLIN
FESTIVAL
2012**

**CLUB
XBERG
2012**

**CROOKERS × DADA LIFE × DIGITALISM
DUMME JUNGS × ETNIK × JUNIOR BOYS
LIGHT ASYLUM × THE MAGICIAN × METRONOMY
MODESELEKTOR LIVE × SLAGSMÅLSKLUBBEN
TOTALLY ENORMOUS EXTINCT DINOSAURS
WHEN SAINTS GO MACHINE × BRANDT BRAUER
FRICK × AND MANY MORE TO BE ANNOUNCED**

**7+8 SEPTEMBER
ARENA BERLIN
GLASHAUS × ARENA CLUB × OPEN AIR × BADESCHIFF
TICKETS, INFO AND UPDATES: WWW.CLUBXBERG.DE**

BERLIN MUSIC WEEK

ESENER tivo intro

**STOCKHOLMS
FESTIVALVECKA!
14-19 AUGUSTI 2012**

STOCKHOLMS STAD | STHLM KULTUR FESTIVAL | UNGO8 | KULTURFESTIVALEN.STOCKHOLM.SE | UNGO8.SE

DN. | Telia | Scandic | SL | blackett | THE OFFICE

31 AUGUST - 1 SEPTEMBER 2012 - 2 DAYS IN EACH CITY

**BROOKLYN,
SWEDEN**

BROOKLYN'S BEST, IMPORTED TO SWEDEN

**BLONDE REDHEAD
THE HOLD STEADY
CULTS
CRYSTAL STILTS
PHOSPHORESCENT
AU REVOIR SIMONE
THE DUM DUM GIRLS
DIIV / TWIN SISTER
WIDOWSPEAK
THE SO SO GLOS / TELEPATHE / MALUCA
PRINCE RAMA / CAVEMAN / BLONDS**

STOCKHOLM
DEBASER MEDIS
DEBASER SLUSSEN

MALMÖ
DEBASER MALMÖ
AMIRALEN

Debusen | Brooklyn Brewery

BROOKLYN BEER & FOOD | BROOKLYNSWEDEN.COM | BROOKLYN BANDS

**W.A.S.P.
+ BADMOUTH
13 OKTOBER, ÖREBRO
CONVENTUM KONGRESS**

Speth

**+ SUPPORT
1 DECEMBER, ÖREBRO
CLUB 700**

Sabaton

**+ RAUBTIER + DYNASTY
15 DECEMBER, ÖREBRO
CONVENTUM KONGRESS**

KÖP BILJETTER HÄR
ticnet.se • Örebrokompaniet (019-212121) • Najz Prajz (019-323070)
WeSC Örebro (019-103455) • T-Shirt Store Örebro (0704-883841)

NIKIJA
FÖR MER INFO SE WWW.NIKIJA.SE

Maglehemfestivalen '12
3-5 Augusti

Gratis musikfest i östra skåne

Dalaplan • Vindvisa • Pombo • Söderut
The Muffled Band • Emmett • D | gon
och många fler

www.maglehemfestivalen.se

**SEMESTER I MALMÖ?
MISSA INTE ATT BESÖKA
BÄSTA SKIVBUTIKEN!**

Kristianstadsgatan 14,
Mollevången

rundgngmalmö.blogspot.se

skiva
SKIVA PROMOTION

VI PROMOTAR | WILCO (US) | ANNA VON HAUSSWOLFF |
LOOPTROOP ROCKERS | WAY OUT WEST | TOM WAITS (US)
| DEN STORA VILAN | VED | MONEYBROTHER | RIDDARNA |
PADDAN & HUNDEN | KNING DISK | ANTI (US) | RANCID (US) | FEVER RAY
| BLÄNK | SIINAI | MATTIAS ALKBERG | BOOKER T (US) |
REFUSED & MÅNGA FLER.

SKIVA PROMOTION SÖKER FLER UPPDRAG 2012/2013
+46 31 7001 200 | +46 708 949 157 | WWW.SKIVA.SE

FINALEN

sista ordet denna månad går till ...

ANNIKA ÖSTBERG

ORD: ANDERS FRIDH

Ålder: 58 **Aktuell:** Som föreläsare på Peace & Love. Dömd för mord i USA. Satt 28 år i amerikanskt fängelse.

Du ska tala på Peace and Love-festivalen i sommar. Ska det bli kul?

– Jättekul, jag har inte varit på en sån festival förut. Vad ska en gammal tant göra där? Men även om kroppen är nästan 60 så bor det en 22-åring därinne. Jag vill gärna se några konserter när jag är där. Men det är också mycket drickande som inte är bra. Been there, done that.

Hur var din första kontakt med musik?

– Mamma spelade mycket skivor hemma. Perry Como till exempel. *Banana Boat Song* med Harry Belafonte minns jag också. Vi hade en gigantisk radio hemma som tog in kanaler från hela världen. Pappa gillade country och Johnny Cash.

Vad lyssnar du på när du jobbar?

– Jag åker runt mycket och föreläser, men det blir inte så mycket musik då. Jag ber en enkel serenity prayer bara. Jag har en kille som hjälper mig med böcker och praktiska ting. Han är hörselskadad, så därför har vi inte på musik i bilen. När man pratar med honom förstår man vilken sorg det är att inte kunna höra musik.

Har du ett stort musikintresse?

– Jag hänger inte med på namn och årtal som de mest inbitna fansen. Men musik har betydelse väldigt mycket för mig, den har hållit mig uppe under tunga perioder. Hör jag en låt kan jag ofta koppla den till en speciell händelse, den tar mig tillbaka. Som när jag hör *Ring of Fire* med Johnny Cash, då är vi i pappas lägenhet och han dansar runt med mig på sina fötter.

Du flyttade från Sverige som 13-åring. Hur var det att komma till USA och upptäcka all musik som fanns där?

– Det var lite konstigt, hela kulturen var som en främmande värld. Men nu är jag i samma situation i Sverige. Det är väldigt jobbigt när folk pratar om kända artister och jag inte vet vem de är. Jag försöker komma ikapp och lyssnar mycket på radio. Det var så jag hörde *Sol, vind och vatten* med Ted Gärdestad som spelades i mitt sommarprogram.

“Musiken var ett sätt att hantera känslor, att få energi. Jag kunde fokusera på en låt och släppa allt runtomkring.”

Hur viktig var musiken för dig under alla år i amerikanskt fängelse?

– Musiken var ett sätt att hantera känslor, att få energi. Jag kunde fokusera på en låt och släppa allt runtomkring. Hårdrock var ett botemedel om man kände sig svag. Vi hade en rockgrupp på kåken med gitarr, bas, trummor och keyboard. De hade en show där jag fick sjunga Melissa Etheridges låt *I'm the Only One*. Det var en hemlig dröm som gick i uppfyllelse.

Hur var tillgången på musik i fängelset?

– Vi fick ha totalt tio cd-skivor. Sen fick vi egentligen inte byta med varandra men det gjorde vi ändå. Om polisen hittade en skiva som du inte hade kvitto på så fick du inte tillbaka den. Det är ganska annorlunda nu när jag har Spotify. Jag hade skivor med Bob Seeger, ZZ Top i fängelset. Lou Bega tyckte jag mycket om, han har väl folk inte hört om i Sverige ... Bob Seeger betydde mycket där en period, hans texter pratade

direkt till mig kändes det som. *Come to Papa* var en favorit. Eric Claptons akustiska version av *Layla* också. Den spelade jag sönder, så den började hoppa efter en stund.

Vilken är din största musikupplevelse?

– Det var Jimi Hendrix på Fillmore West i San Fransisco 1968. Det var en ung publik, mycket Isd och gigantiska högtalare. Jag ville stå så nära högtalarna att jag kände musiken i

hela kroppen. Och så kom han ut och spelade *Foxy Lady* ... han var väldigt sensuell, spelade med bar överkropp. Han påverkade resten av gruppen fysiskt, så alla var på nivå med musiken. Du kunde känna den energin i publiken.

Vilken artist, död eller levande, skulle du vilja träffa?

– John Lennon. Beatles har ju sjungit hela mitt liv. Upplevelser, resor, discoveries. Andligt och fysiskt parallellt. Han är en idol.

Vilken sång ska spelas på din begravning?

– Beatles. (Annika sjunger:) "There are places I'll remember / All my life though some have changed / Some forever not for better / Some have gone and some remain" ... *In My Life*. Den tar mig tillbaka till folk jag träffat som är borta idag. Det är som en filmrulle. Vänner och lovers – plus och minus. Och *Yesterday* är min och min mammas sång. Jag bjöd henne på restaurang i San Fransisco en gång och så spelade bandet på restaurangen den sången för oss. Det kommer jag alltid minnas.

Tønder Festival

Danmarks Internationale Roots Festival

**23.-24.-25.-26.
AUGUST • 2012**

The Guthrie Family (USA) • **Runrig** (SCO)
Oysterband & June Tabor (ENG) • **Deer Tick** (USA)
The Low Anthem (USA) • **The Saw Doctors** (IRL)
Sorten Muld (DK) • **Lukas Graham** (DK) • **ahab** (ENG)
Adam Cohen (CAN) • **The Deep Dark Woods** (CAN)
Niels Hausgaard & Allan Olsen (DK) • **Cody** (DK)
Eliza Gilkyson (USA) • **Le Vent du Nord** (CAN) • **The Coronas** (IRL)
Dirk Powell & Cedric Watson (USA) • **Tim O'Brien** (USA)
Meschiya Lake & The Little Big Horns (USA) • **Plainsong** (ENG)
Hudson Taylor (IRL) • **Mànran** (SCO) • **Anthony da Costa** (USA)
Hans Theessink (NL) • **Skerryvore** (SCO) • **David Francey** (CAN)
Tako Lako (DK) • **Oh My Darling** (CAN) • **Heidi Talbot Trio** (IRL/SCO/ENG)
The Eclectic Moniker (DK) • **Mikael K & Klondyke** (DK)
I Draw Slow (IRL) • **Ross Couper & Tom Oakes** (SCO)
Huxi Bach (DK) • **Mette Kirkegaard** (DK) • **Habadekuk** (DK)

- plus mange flere • check løbende vores website, Facebook og YouTube Biograf med info og links om årets musikerne.

Info • 0045 74 72 46 10

Billetsalg • 0045 74 72 10 00 • online... www.tf.dk

LÅT OSS PRESENTERA:
GUSTAV BENDT

NAMN: GUSTAV BENDT

GÖR: SPELAR SAXOFON, ÄR DJ, BYGGER MOTORCYKLAR OCH ARRANGERAR KLUBBAR.

ÄLSKAR: MINA VÄNNER, ATT SKAPA MUSIK, ATT BLI HÄNFÖRD AV ANDRAS KONST OCH FÖRMÅGA.

VILL: UTVECKLA OCH UTVECKLAS, UTMANA OCH VIDGA RAMARNA.

Gustav Bendt är en av de starka personligheter vi på Pripps Blå valt att samarbeta med.

STYRKAN SITTER I SMAKEN